

NIHIL OBSTAT

Very Rev. D. GRASSI

IMPRIMATUR

D. VISMARA

BISHOP OF HYDERABAD (Dn.)

అ వ త్తా రిక .

చదువరులారా! ఈజూలీయూను నాటకమును 1913 సం॥
 రచించి ప్రచురించితిని. వెంటనే ప్రతులన్నియు నెగిరిపోవుటచే
 కఠోలికులోకమంతయును దాని నామోదించినట్లు కనుబడి యిప్పుడు
 దీనిని గొన్ని సంస్కరణములతో (బండితుల యభిప్రాయము ననుస-
 రించి దీనిని ప్రచురించితిని. కావున దీనియందలి లోపములఁ చేరు
 వకుఁడేక కథావాదియున కానందింపవలయునని భ్రద్రించుచున్నాను.

వెలమకన్నె,)
 3-12-31.)

ఇట్లు బుధజనవిధేయుడు,
 గంజి బాలశౌరి రెడ్డి.

ఈనాటకమున వచ్చు ముఖ్యపాత్రలు

—❦—

పురుషులు.

- 1 సూత్రధారుడు
- 2 జయంతిండు
- 3 సుగుణాధ్యక్షుడు (జూలి యూనుని పోషక)
- 4 ఉపాధ్యాయుడు
- 5 శ్రీ జేసూనాథుడు
- 6 సాజిరానుడు (బలిపిమ్మ పోషక)
- 7 అగడివిగడి శాస్త్రుడు } జూలియూనుని పివాహములు
- 8 తుభాళ (రావు) } (బకటింపినవారు)
- 9 భావమతి (జూలియూనుని సుగుణముల వర్ణించువారు)
- 10 మేశ్వరసుండు (పరమేశ్వరుని రాజప్రతినిధి)
- 11 దియోన్సా యూన్ (రొమన్ చక్రవర్తి)
- 12 జూలియూనుడు (కథానాయకుడు)
- 13 కెల్వసుండు (మేశ్వరసుని కుమారుడు)

స్త్రీలు.

- 1 సూరి (జూలి యూనుని పోషక)
- 2 సునీతి (బలిపిమ్మ పోషక)
- 3 బాలినమ్మ (కథానాయక)
- 4 రాజి (మేశ్వరసుని భార్య)

శ్రీ జూ లి యా ను నాటకము.

(సూత్రధారు ప్రవేశము)

ఇష్ట దేవతా ప్రార్థన.

శ్రీసర్వేశు నమోయ నాధ్యు నెదమున్ • నేవించి తత్పుత్రుడౌ
జేనున్నాత్మి నుతించి యాస్పిరితుకై • జేయ్యగ్ని మర్యాంబ నెం
తో సమ్మాదమునన్ భజించి నుజన • స్తోమంబులెక్కింప నే
నీ సన్నాటక సృష్టిజేసెద మనం • బింపొంద మోక్షార్థినై॥

నాంది ప్రస్తావన.

గీ॥ ప్రాణికోటుల నెల్లం • బాత్రముల జేసి
జగననెడి మహారంగ దే • శంబునందు
నావలెనె నాటకంబుల • నడుపునట్టి
సూత్రధారుండు మిముఁబోచు • శుభములొసంగి॥
(నాద్యంతము సూత్రధారుండు తెరవంకజూచి)

జయంతా! ఒకసారి యిటు రాంగలవా?

జయంతుండు—ఇదిగో వచ్చియున్నాను. నేనేమిసేయవలసియున్నది?
సూత్ర—నేడు వీరిని మనమేమో వినోద పెట్టుదమను యాశచేత
మన నాటకశాలకు విజయముచేసి వీరందరు మనవంక నెల్లు
చూచుచున్నారో చూడు. కావున మనమీరాత్రి యవూర్వ
మైన నొక నాటకమునుఁ బ్రదర్శించి పురజనులందరిని సంతోష
పెట్టవలెను.

జయ—సరి! సరి!! చక్కగాఁజెప్పితిరి. నాటక ప్రయోగమునందు
బాలురమైన మనమెక్కడ? స్తనశల్య పరీక్షజేసెడి యీమహా
సభ్యుల హృదయరంజనమెక్కడ? ఈ మహాసభ నలంకరింప
నెంతటి శక్తిమంతులు కావలెను?

సూత్ర—నై సర్గిక సుగుణ సంపన్నులయిన వీరికడ మన మెంతమాత్రము భయపడవలసినంత పనిలేదు. ఆటపాటలయందు మన యొద్ద నెన్నిలోపములున్నను; గుణగ్రహణపరీణులగు వీరు మన యందలి వాత్సల్యాధిక్యతచేత మన గుణలేశములే మెచ్చి సంతసింతురు సుమా? అట్లుగాక వేరొక వేళ మనలోపము జూపినను మనకది శ్రేయస్కరమగును.

జయ—చిత్తము సకలశాస్త్రపండిత శ్రేష్ఠులయిన మీరుండ మా కేమిభయము? నాటక నిర్దేశ మొనరింపుడు.

సూత్ర—ఈ సభాసదు లానందమొందుటకై శ్రీ జూలియానుని నాటకమును బ్రదర్శింతము.

జయ—అందలి విషయము తెల్పి?

సూత్ర—ఎరుంగవా?

గీ॥ సుగుణ జేసుని భక్తుడే + జూలియానుఁ
జూచి యోర్వకఁ + జంపింప సారదినెంచి
చేడఁ బుత్రునిఁ గోల్పోయి + చెడడవేగ
ధరణిలోపల మేళ్యసు + ధాత్రిధవుఁడు॥

జయ—మేళ్యసుడనఁగా జేసునాధుఁడుగదా! అతనికిఁ బుత్రులు గలరా?

సూత్ర—ఏమీ! ఇది నీబుద్ధిప్రమాదమా లేక పరిహాసమా?

సీ॥ వసుధలో శ్రీబవన్ + మౌళ్యాబ్ధిచంద్రుడై
భక్తిమించిన యను + రక్తుడెవరు?

శ్రీ జేసు వ్రతమునుఁ + జేబట్టినద్యురు
పట్టంబు నొందిన + భవ్యుడెవరు?

సకల శిష్యులనెల్ల + సమభావ మునఁజూచి
యాదరించినయట్టి + యార్జ్యు డెవరు?

క్రమము దప్పక విధులఁ + గాపాడిదైవాను
గ్రహము నొందినయట్టి + ఘనుఁడుయెవరు?

గీ॥ ధరణి శ్రీరెంటచింత • ల పురిని దేవ
తాలయమున విచారణ • కర్ణుడగుచు
శ్వేతకీర్తినిఁ గాంచిన • శ్రేష్ఠులెవరు?
అట్టి యిజ్ఞాశి స్వామి • నెయ్యమునగోర॥

గీ॥ గంజి వంశాబ్ధి చంద్రుండై • ఘనతగాంచు
బాల శౌరేణ్డీ సత్కవి • భాసమాన
నాటకంబుగ రచియింప • నవ్యముగను
మనము పఠన మొనర్చుట • మఱచినావ॥

జయం—ఇస్సీ! ఆకథ నిప్పుడు గ్రాహ్యమైనది కాని యిది నవీన
నాటకమగుటచేత రంగస్థలమున రక్తగట్టింపఁగలమా యని నా
మనమున సందియము గలుగుచున్నది.

సూత్ర—ఇందలివిషయమై నీవు సందేహించుట సమంజసముగాదు.
ఈ నాటకము నవీనమగుటచే రసభంగమగు నేమోయను నీతిచేఁ
బాత్రములన్నియుభయభక్తులతోనటించి రసపోషణగావించును.
జయంతా! మనమిట్లు కాలయాపనముజేయుటచే సుగుణాఢ్య
ప్రభువరేణ్యుడు కొల్పవీరినట్లున్నది. నీవు త్వరగావెళ్ళి
తక్కువ విషయములఁ జక్కపరచుడు.

జయం—ఇదిగో వెళ్ళుచున్నాను. (నిష్క్రమించుట)

సూత్రధారుడు—సభాసదులారా! శ్రీసుగుణాఢ్యప్రభువుగారు జూలి
యానునిఁ బాఠశాలకు నేడు బంపుచున్నారు. అక్కడ నేను లేని
కార్యమొక్కటి కొనసాగదు. కావున నేను వెళ్ళవలసిన యవసర
మున్నది కావున వెళ్ళుచున్నాను. మన్నించుడు.

శ్రీ జూలియాను నాటకము.

ప్రథమాంకము.

మొదటిరంగము.

(సుగుణాధ్యుడు ప్రవేశించుట.)

సుగుణాధ్యుడు—నాసుకుమారుడైన జూలియానుని దగినయూపాధ్యాయులవారికి నొప్పగించి పద్యాభ్యాసము జేయించుట యవసరమైయున్నది. ఇందువిషయమై యాలోచింప వర్తమానము నా జీవితేశ్వరి కనిపియుంటిని. ఆమె త్వరగా రాగలదు.

సుశీల—(ప్రవేశించి)

కం॥ వందనము ప్రాణనాయక

వందనములు నీకు నూరు * వైభవతిలకా

వందనము సత్యపాలక

వందన మర్పింతునుజన వందితమీకు॥

జీవితేశ్వరా! నన్ను తమనన్నిధికి విచ్చేయమన్న ముచ్చటలేమో నచ్చుపరుచుము.

సుగుణ—

చం॥ వినుము సుశీల! పుత్రునకు * విద్య లభింపఁగఁజేయ వేడుకల మనమునఁ దోఁచెఁగాన ముద * మందగ నీమది నేమియున్నదో కనియొక పండితాగ్రణుని * గాంచియు మేలుగ జూలియానుని, ఘనతిర నీతిపారగుని * గా నొనరింతు శుభంబుమీరగ॥

మన కుమారునకు బండితశ్రేష్ఠునివల్ల విద్యాభ్యాసము జేయింపఁ దలంచితిని నీ యభిప్రాయమేమి?

సుశీల—

కం॥ మీకే యిష్టము గలదో

నాకు న్నదె కోర్కెపాడమె + నయగుణ తిలకా

మీ కృపకుఁ బాత్రురాలను

చేకొని పుత్రునకు విద్యఁ + జెప్పించుడికన్॥

ప్రాణనాయకా! మీయభిప్రాయమునకు వ్యతిరేకమేమున్నది.
మీమనస్సు కుదిరిన యుపాధ్యాయులవారిని రప్పించి కుమార
రత్నము నొప్పించుము.

సుగుణ—మంచిది సేవకా! మన పురమునఁగల సరసంభోట్లు శాస్త్ర
ర్లను బిలుచుకొనిరమ్ము.

సేవకు—చిత్తము (అని నిష్క్రమించి సరసంభోట్లు శాస్త్రర్లనుబిలుచు
కొని వచ్చుట)

సరసంభోట్లు—(ప్రవేశించుట)

సుగుణ—శాస్త్రర్లరా! నమస్కారములు. ఈయాసనమున వేంచే
యుండు.

సరస—శుభమగుగాక. (ఆసనాసీనుడై) ప్రభువర్యా! నన్ను మీ
సన్నిధానమునకుఁ బిలిపించిన విషయము తెరిగించి నన్ను
సంతృప్తిజేయుండు.

సుగుణ—

కం॥ గురువర మీకృపఁ జెలఁగగ

బరువడి నాముద్దు సుతుని + పసలు వెలుంగన్

వరవిద్యా నిపుణునిగా

సరగునఁ జదివింపుమయ్య + సభికులు మెచ్చన్॥

సరస—చిత్తము. మీసుకుమారుని సకలవిద్యాసంపన్నునిగావించి
మీ బహుమతులకుఁ బాత్రుండ నయ్యెదను.

సుగుణ—మంచిది.

సుశీల—గురువగ్యా!

ఉ॥ ఎన్ని తపఃబులో సలిపి • యీసుకుమారునిఁ గాంచినాఁడు మీ
పిన్నఁడునేయు లోపములు • వేర్కొనకెట్లా దయారసంబుతో
ఁగిన్నఁగ నన్ని విద్యలను • దీర్చియుఁ గీర్తి వెలుంగఁ జేయవే
నన్నుతిఁ జేయుదుకొ విబుధ • సత్త్వవిభూషణ శిష్యపోషణ॥
పండితశ్రేష్ఠా! మాకు లేకలేక నీ యొక్క కుమారుడే జన్మించె గా
వున వానిఁ గొట్టకఁ దిట్టకఁ గన్నుల బెదరించి విద్యాభ్యాస మొ
నరించుడు.

సరస—మంచిది. మీ యిష్టము ననుసరించెదఁ జింతింపకుండు.

(అందరు నిష్క్రమింతురు)

రెండవ ంగము.

(మేళ్యా సుకుమారుడు, శెల్వసుండు, మంత్రి కుమారుడు ప్రవేశము)
శెల్వసుండు—మిత్రమా ! జూలియానుడు సకల శాస్త్రములయం
దుత్తీర్ణత గాంచినందుల కానందించుచున్నాను.

మంత్రి కు—అవస్య మానందింప నలసియున్నది. పసికిక పరిమళ
మబ్బినట్లు సాంశిత్యమునకుఁ దగిన సుగుణము లతనియం దవార
ముగానున్నవి. ఆతని సాంగత్య మనుకరిణీయము కాని, ఇంత
లోపల నతడు దూరమగుటవల్ల చింతింపవలసియున్నది.

శెల్వసుండు—అవును, మన ఉపాధ్యాయుల వారెప్పుడు జూలియానుని
శ్లాఘించుచుందురు. ఈ చిరుత ప్రాయమున నీతనికీ సుగుణగణా
విలాసము లమరుట యాశ్చర్యము.

మంత్రి కు—జూలియానుని బుద్ధి విశేషముల నవలోకింప నతఁడు
ప్రపంచమునే త్యజించినట్లు కనుబడుచున్నది.

శెల్వసుండు—కనుబడుటయేమి? నిశ్చయముగా నతడు ప్రపంచసౌఖ్య
ములఁ దృణప్రాయముగానెంచి యోగమార్గమభ్యాస మొన ర్చెను.

మంత్రి కు—నెయ్యమా! అతఁడు ఈలేతప్రాయమున నిట్టి యుత్కృష్ట
ధర్మముల గ్రహించి యోగమార్గ మభ్యాసించినందులకై యతి
శయింపవలసియున్నది.

శేల్వ—ఇందులో సతిశయ మేమున్నది. అతఁడు కేవలము దైవ హంశ సంభూతుఁడు.

జూలి—(ప్రవేశించి) మిత్ర సత్తములారా! నమస్కారములు.

శేల్వసు—న్నేహితుని కభివందనము లాచరించుచున్నాము.

జూలి—హితులారా! నావిద్య సమాప్తమైనది. ఇంటికి వెళ్ళుచున్నాను.

శేల్వసు—

కం॥ దొరుకునె నిను బోలెడు హితు

డొరుడొక డిలపై నఁజూడ + యజ్వలకార

మరువకుము మమ్ము నీ యెడ

స్థిరముగ నీ న్నేహమెప్పుడు + న్నేహింతు మిలక॥

జూలి—ప్రభువర్యా! మీన్నేహము నాకవశ్యము గావలె.

మంత్రి కు—మిత్రమా! నీవంటినుగుణగణోపేతుఁడును, నీవంటి దైవ భక్తుఁడును, నీవంటి విరాగ యోగాభ్యాసుఁడును నాబోటివారికి లభ్యమగునా! దైవానుగ్రహమున సంభవించినదిగాని యది స్థిరముగా నెలకొననందులకై నామనస్సున కారాటము జనించినది.

జూలి—మిత్రమా! నేను మీశ్లాఘమున కపాత్రుఁడను. నన్ను కనికరించుడు. నాకు నెలవొసంగుడు.

శేల్వసుఁడు—మంచిది, దైవానుగ్రహము స్థిరముగా నీపై నెలకొని యుండునుగాక. (అంతరు నిష్క్రమించుదురు).

మూడవ రంగము.

సుగుణాధ్యుఁడు, సుశీల ప్రవేశము.

సుశీల—

చం॥ వినుమిఁకఁ బ్రాణనాథ మది + వేడుకలూరఁగ జూలియానుడే
ఘనతర నీతిశాస్త్రములఁ + గాంచెనొ చూచినవారుకారు యా
వన దశమీరె; వానికి వి + వాహ ప్రయత్నము లేమిలేపు; యే
మని శలవిచ్చినారు సుకు + నూరుని విద్వేలఁగాంచ వేడెదక॥

ప్రియమా! మన ముద్దుల పుత్రుఁడగు జూలియానునికి విద్యాభ్యాసమునకై వేదమూర్తులగు సరసంభొట్లు శాస్త్రుల సదనమున

కనిపి దశవర్షములయ్యెను. ఇంతవఱకు వానిశాస్త్రముల బరిశీలిం
చినవారు కారు. కారణమేమి?

సుగుణా—

కం॥ సుందరి! నీమది నలరంగ
నందముచే మించునుతుని + నతిశోరికతో
బొందుగ రప్పించియు నా
నందముతోఁ బెండ్లిసేతు + నాహాయనగల॥

జీవితేశ్వరీ! మన సుకుమారు నిప్పుడే నిచటికి రప్పించి సకలశాస్త్ర
ములఁ బరీక్షఁజేసి యతనికి వివాహము నొనర్చెద కావున సంత
సింపుము. (తలనెత్తిచూచి) అదిగో! జూలియాను డరుచెంచు
చున్నాఁడు.

జూలి—(ప్రవేశించి) జననీ! జనకులారా! నచుస్కారములు. (అని
కొగిలించుకొనుట)

సుగుణా—మనోవాంఛాఫల సిద్ధిరస్తు. (అని ముద్దుబెట్టుకొనుట)
ఉ॥ ముద్దుకుమార నీవరిగి + మోదముతో గురుచెంతఁజేరి బల్
యొద్దిక నేర్చియున్న కథ + లొప్పుగఁ బల్కుము కొల్వులోన నా
బుద్ధియుదీరు, లోకమునఁ + బూర్తిగ కీర్తిఁఘటించు నావలఁ
పెద్దలుమెచ్చునట్లుగను, పెండ్లియొనర్చెద సంతసింపుమీ॥

జూలి.—నాయనా!

చం॥ చదివితి పంచకావ్యములు, శాస్త్రపురాణ విలాసగ్రంథముల్
చదివితి నీతిమార్గములు, చక్కనియర్థము లన్ని యెన్నియో
చదివితి ధర్మవర్తనలు + చందములాదిగ లక్షణంబులన్
జదివితి నాటకంబులను + సాధువరా! గురునాజుమీరక॥
(అని కొన్ని శ్లోకములఁజదివి టీక తాత్పర్యముతో వక్కాణిం
పగా తలిదండ్రులు సంతసించుట, సుశీల వెళ్ళుట.)

సుగు—కుమారా! నీ శాస్త్రములందలి శ్లోకము నాకర్షించుటచే
పరమానంద భరితుఁడనైతిని. జగద్రక్షకుండును, కరుణాసము
ద్రుండునైన జేనునాథుండు నీ కిష్టసిద్ధిలొనంగుగాక.

ఉ॥ బాలక! సత్యమార్గ! మన + పాలకుడై మరియాంబపుత్రుడై
చాలంగ బోధజేసి ధర + సాధులపాపుల బ్రావకర్తుడై
వీలుగ దివ్యరూపమున + వెల్లిన జేసువు యెల్లకాలము
మేలొనఁగూ శుభంబలర + మిక్కిలి తెల్విపఠించులాగునక॥

జూలి—చిత్తము మీ ఆశీర్వాదఫలము నా కందునుగాక.

సుగు—

ఉ॥ బేర సుపుత్ర! నీకిపుడు + యావన తేజమలంకరించె నీ
ధారుణీయందు నొక్కగరి + తక వరియింపుమ, పెక్కువేడుక
మీరఁగఁ బెండ్లిజేసెదను + మిక్కిలివైభవ మెచ్చునట్లు, నీ
కొరికదెల్పవయ్య మన + కొల్వునఁ బెద్దలు సంతసింపగక.

జూలి—(తనలో) మానాయన యభిప్రాయమునకు నాయభిప్రాయ
ము కేవలము విరుద్ధముగా నున్నది. నేను యోగాభ్యాసినై
లోక సౌఖ్యములఁ ద్యజించితిని. ఇప్పుడేమిచేయవలెను. (ప్రకా
శముగా)

మ॥ జన కా! నాకు వివాహమేల; నిలలో + సంసారనిర్మగ్నులై
ఘనమోహాబ్ధి మునింగియెప్పు డెవలో + గర్వాంధదుశ్శీలురై
చని క్రొదాగ్నినిజేరి కాలయముడుక + శాశింపగా మంచిదే
ననఘామోచన జేయుమయ్య మనకే + యాయాసమార్గంబిదా॥

నాయనా! మన దేహములు బుద్బుదప్రతిమంబులు, అలం
కారములు, భిత్తిచిత్రంబులు, దారాపుత్రాదు లాస్మశానగమ
నులేగాని యాపైవచ్చువారుకారు. ఇట్టిసారహీనంబైన సంసార
కూపంబునఁ జిక్కి యక్షయంబైన నాత్మకును పరిశుద్ధమైన
దేహమున కపారతరమైన మలినము జేకూర్చి నరకసాగరమున
దోగివి శ్రమిలనుభవించుట మనకు నమంజనముగాదు. అట్ల
య్యును తమరు దూరమాలోచింపక నన్ను వివాహమాడమం
టిరి. నాకదియేసం దేహము.

సుగు—

క॥ తగునా! యిటుబల్కుట మే

లగునా! బాలుండవగుచు + లౌకికమువిడన్

దగునా? యిది నీకెవ్వరు

దగునని బోధించినారో , ఇడయక జెప్పుమా!

జూలి— నాయనా! మీరాగ్రహించుట సమంజసముగాదు. నాకు
సకలశాస్త్రములు బోధించుటయగాక శ్రీజేసునాథుండునుమాత్ర
కను లోకమునఁ జూపించిరి.

క్రీస్తున.

సుగుణాధ్యుడు—

ఏరా కుమారకా - ఏమిజెప్పెదరా

క్రూరుడవై యిట్లు కూయుచున్నావే॥ ఏర॥

1. ధీరుడవై తలిదండ్రుల యాజ్ఞ
మీరి నడచుట నీకు మేలగున పుత్రా॥ ఏ॥

2. సాటివారిలా నగు -బాటుఁ జేసితివే
నేటి కనహ్యంబు - నీవలనఁగలిగె॥ ఏరా॥

కుమారా! మాకు నీవొక్కకుమారుండవై విరక్తివహించుట
మంచిదికాదు. నాయభిప్రాయము సంగీకరించి వివాహము గా
వించుకొని మనవంశమును నెలకొల్పుము.

జూలియాను—

క్రీస్తున.

చలమదేటికి-నే-సాధుండ నీవుత్పండితనిక॥ చల॥

1 చలమదేల జేసునాథ-స్వామి సత్యమార్గమందు
నిలచి యోగమార్గమంది నిపుణత్వమునొందినాడ॥ చల॥

2 మాయలోకసౌఖ్యములను నురచి మానసమున నేను
న్యాయమైనముక్తిపథము నయముగఁజేకొంటితండి॥ చల॥

3 సారహీనమైన సం-సారములొ జుక్కువశిన్
భారమగును పాపభరము నరక మెదురుచూచు తండ్రి॥ చల॥

సుగు—

ఉ॥ ఏల కుమార నీపలుకు , లేమనివిందు విచిత్రమయ్యె నా
శిలము వంశవర్తనము , చిక్కులటంచు విరక్తిమార్గమున్

మేలుగఁబూనఁ జూచెదవు • మెత్తురె లోకులు ధీరవౌచు నీ
బేలతనంబు మానుమిక • బెండ్లినొనరెద సంతసింపుమీ॥
ఇందున కనుకూలించుము. నన్ను సంతోష పెట్టుము.

జూలి—

చం॥ మనవి సుధీరవర్య! యను • మానమికేల మనంబు లోకమున్
జొనపక యోగమార్గమున • బొన్ని విరక్తుడనై సదా మదిక
వినయమెల్లర్చి జేసువును • వేడుచు భక్తుల చేరునట్లుగా
ఘనతప్రతిజ్ఞఁచేసితిని • గావున సైచుము కోర్కె నిత్తరిన్.
కావున మీరు నాయందు కనికరించి నా ప్రతిజ్ఞ భంగము
గాకుండ కాపాడుడు.

సుగుణ—

కం॥ ఒక్క కుమారుడవయ్యును
జిక్కులఁ బెట్టంగ నీకుఁ • జెల్లునె చెప్పుమా
దిక్కివరు నంశ మూలము
చక్కఁగ ధర నిల్పనయ్య • సరస విచారా॥
నాయనా! మన వంశమునకు నాధారంబు నీవే కావున నీ జి
క్కులఁద్యజించి నా మనవి సంగీకరించుము. వివాహమును జేసి
కొనిన మన వంశమును పుడమిపై యాచంద్ర తారార్కస్థాయి
గా నెలకొల్పుము.

జూలి—

ఉ॥ ఏలొకొ నంశవృద్ధి మరి • యేలొకొ సంపదలిప్త భోగముల్
ఏలొకొ హర్య సౌధము లి • వేలొకొ భామినులిట్టి సంతతుల్
ఏలొకొ బంధువర్గము లి • వెంచగ నస్థిరమాటఁ జూడమే
చాలివి; యిచ్చనింపకుము • చక్కనిమార్గము నాశ్రయింపుమీ॥
కావున తమరు యస్థిర సుఖ సౌఖ్యముల కాశింపక ముక్తి
జేరు నుపాయము నాలోచింపుము.

సుశీల—(ప్రవేశించుట) జీవితేశ్వరా! మన సుకుమారునితో గల
హింస చున్నావేమి?

సుగుణ—సఖి!

ఉ॥ చూచితె వీని పల్కులతి + చోద్యములేవిధి సంకురించెనో
దాచిన లాభమేమి విను + దారసుతాదులు సర్వబాంధవం
జే + విలేదటంచుఁ దన + పెండిలి నొల్లనటంచు చూడీగా
యోచనఁ బూనినాఁడు; మన + సొప్పదునాకిక వీనితత్వములే!

ఇక నీ యిష్ట ప్రకారము నీ కుమారుని సాధించుకొనుము.
నాకేమియుఁ దెలియదు. (అని నిష్క్రమించుట)

సుశీల—కుమారా!

చ॥ జనకున కేమి చెప్పితివి + జాలిమునిగియు నున్నవాఁడు; యే
పనిఁ తలపెట్టితో వ్యసన + భావముజూపె; నిద్రోక్తర) నీ
వినయము నమ్మియుండఁగడు + వెట్టితనాలు మనంబు పూనుటలో
చనునె; యదెట్టిమార్గమిక + సారపుబుద్ధి వచ్చిపు మిత్తరీ॥

ఉ॥ బాలుండవై ముదంబలర + బల్కులు తండ్రియు మెచ్చునట్లుగా
లాలనతోడఁ దెల్పక వి + లాసముమాని విరక్తి మార్గముఁ
జాలగఁబల్కి సంతసము + జంపితివోర కుమార నీవిటుల్
బాలునె తల్లి దండ్రులకు + బుద్ధులు దెల్పెద వెంతవాడవో॥

తల్లి దండ్రుల సన్మానింపవలెనని యధ్యాపకులు బోధించిన
హితోపదేశమును నేమి చేసితివి. సర్వేశ్వరు డానతిచ్చిన వేదః
ల్పనఁ తృణీకరించి యెంత వైరాగ్యము సంపాదించినను నేమి
ప్రయోజనము?

జాలియా—అమ్మా!

ఉ॥ తల్లినిఁ దండ్రినిం గురువో + దైవమొయఁచునె చూతునమ్మ; నే
కల్ల తెరుంగనమ్మ; పర + గాధలుమాని చరింతునమ్మ; నీ
వల్లభు నాజ్ఞామీరఁ బసి + వాడఁగదమ్మ; పరేశు జేసునా
యల్లమునందునమ్మకొని + యుంటిఁగదమ్మ నమస్కరించెద॥

గీ॥ మనవి వినవమ్మ సంసార + మాయలెల్ల
జిక్కులనిదోచి నెమ్మది + జేసు గురుని
సేవఁ జేయుచు సత్కీర్తి + జెలఁగి భువిని
భక్తిగతి నుండఁగాఁ + బట్టు పట్టదమ్మ॥

ఇంతకుఁ దప్ప మానాయనగారిలో నధిక ప్రసంగము లేదు
యఁ జేసియుండలేదు. నాకు వివాహముపై నిచ్చు నిశ్చయంబు
గాలేదు.

సుశీల—

కం॥ తలిదండ్రుల నిరసించుట

వలదుర; సంసారమార్గఁ బైఖరితోడఁ

జెలఁగియు మనవంశంబును

నిలుపర; మరుమాటలాడఁ నేల కుమారా॥

పుత్రీకా ! నీ జననీ జనకులగు మమ్ము నిరసించి దుఃఖార్తుల
జేయుట సమంజసముగాదు. సర్వేశ్వరుని చతుర్థాక్షఁ దృణీకరిం
చుట నీకు శ్రేయస్కరముగాదు. నా మనవి నంగీకరించి నీవైరా
గ్యమును ద్యజించి యొకసుందరిని నీజెందమలర వివాహమాడి
సంతానమంది మనవంశమును ప్రపంచమున వ్యాపింపఁజే
యుము.

జూలి—(తనలో) ఏమిచేయవలెను? ముందుకుఁబోతేభావి, వెనుకకుఁ
బోతే చెఱువనురీతి నాజీవితము పరిణమించినది. సర్వేశ్వరుఁ
డానతిచ్చిన నాలుగవ కల్పన తలిదండ్రుల సన్మానింపవలెనని
బోధించుచున్నది. పరలోకమునుండి భూలోకమున కవతరించిన
శ్రీ జేసునాథుండు ‘సమస్తమును ద్యజించి నన్ను వెంబడించు
వాడు ధన్యుడని యుపదేశించియున్నాడు. శ్రీ జేసునాథుని
హితోపదేశము ననుసరించి వైరాగ్యముఁ జూపించి యందు నిల
కడగా నుండెదనని వాగ్దత్తమిచ్చితిని. ఇప్పుడు నా ప్రతిజ్ఞాభంగ
మెట్లుగావించును? అయితే నాలుగవ కల్పడ మీరవచ్చునా? ఇది
సందిగ్ధముగానున్నది. నాజననికి సదుత్తర మియ్యజాలకున్నాను.
నా అంతరాత్మ సన్నాదించుచున్నది కావున నిందు విషయమై
శ్రీ జేసునాథునిఁ బ్రార్థించి యతనినిఁ బ్రసన్నునిఁ గావించు
కొని శ్రీ వారి చిత్తానుసారము వర్తించెద. (ప్రకాశముగా)

ఉ॥ ఎందునఁ జింతఁజెందఁ; దరఁ శేషుణ నీమదికోర్కెదీర నీ
పాండిక నేదురోజులకుఁ బొట్టుగ చేవునడఁ న్మరించి నా

నందముతోడఁ దెల్పెదన; యంతకు యాజ్ఞ నొసంగవమ్మ పూ
 శ్చేందునిభాష్య! నిష్కరము + తేలొకొ బల్కెదవమ్మ మానిని॥
 అమ్మా! నేను త్వరగా వనమునకరిగి తపమాచరించి శ్రీ
 జేసునాథుని మెప్పించి వ్రసన్నునిఁ జేసికొని యీ వృత్తాంత
 మతనికి నివేదించి వారియభీష్టముఁ దెలిసికొని యటుపిమ్మట నీకు
 సరియైన బ్రతుక్కుత్తర మొసంగెద.

సుగుణ—(ప్రవేశించుట)

జూలియాను—నాయనా ! నేను వనమునకరిగి తపమాచరించి శ్రీ
 జేసునాథుని మెప్పించి ప్రసన్నునిఁ జేసికొని శ్రీవారి చిత్తమరసి
 మీకు సదుత్తరమిచ్చెదను.

సుగు—

క॥ ఆలాగే శ్రీ జేసుని

జాలఁగ బ్రార్థించి కోర్కె + సఫలముగాఁగా
 మేలొంది రమ్మపుత్రక!

వీలుగ నీపెండ్లిసేయ + వేడుకలూఁక.

జూలి—మంచిది జననీ నమస్కారము.

సుశీల—మనోహరాంభాఫల సిద్ధిరస్తు.

జూలి—జన కా! పుత్రునికు సెలవా?

సుగుణ—ఈప్పి తార్థ సిద్ధిరస్తు—(జూలియానుని సాగనంపుట)

నాలుగవ రంగము.

(ప్రాంతము. వనము.

(జూలియానుఁడు ప్రవేశించి తపముఁ జేయుట.)

సీ॥ జేసునాయకనిన్నుఁ + జేరివై రాగ్యంబు
 జేపట్టినాడ నీ + నేవకుడను

నాతలిదండ్రిలు + నాకు వివాహంబుఁ

జేయఁ బ్రయత్నంబుఁ + జేసినారు

నాయోగమార్గంబు + నయముగా నెరిగింప

నచ్చకమదిఁజింత + నంసినారు

సన్యాసమనగానె + సై పకనాతండ్రి

గొబ్బన కోపంబు + గొనెనుచూడ

గీ॥ ధాతవీపనివేడితి + తప్పమాపి

నన్ను మన్ననజేయుచు + న్యాయపథము

రీతి వెలుగంగజేసి + ప్రభ్రాంతిలోక

బాలన యొనర్పవయ్య శ్రీ + పరమపురుష॥

లోకనాథుడవగు జేసునాయకా! నేనీ యనిత్యమైన దేహముపై నాశం దృఢించి విరక్తుడనై నీలో నైక్యమై మోక్షసామ్రాజ్యము నలంకరింప గుతూహలచిత్తుండనైయుండ, నాజననీజనకు లీషణత్రయములఁ జిక్కువడి నన్ను వివాహమాడుమని బలవంతముజేయుచున్నారు. పూర్వవేద ప్రమాణగ్రంథములందు తలదండ్రుల సన్మానింపవలయుననిన ర్వేత్తరు డాహ్లాపించియున్నారు. నకలమును త్యజించి నన్ను వెంబడించుమని దేవరవారు ప్రబోధించియున్నారు. కావున యేలినవారా! నన్ను నీచిక్కునుండి విముక్తునిగావించి యొక చక్కనిమార్గము నా కనుగ్రహింపవలయునని బోధించుచున్నాడను.

గీ॥ తలదండ్రులయాజ్ఞను + దప్పకుండ

ఘనప్రతిజ్ఞకుభంగము + గలుగకుండ

పుణ్యసంపాదనమునేను + బొందునట్లు

వరమునొసంగుము నీహృద్దు + మరియతనయ॥

(జేసునాథుడు సాక్షాత్కరించుట)

జేసు—

ఉ॥ మెచ్చితిసీదు యోగ్యతకు + మెచ్చితిసీదగుభక్తికిన్సదా

మెచ్చితిసీనుశీలతకు + మెచ్చితిదల్లియుదండియైమదిన్

మెచ్చగఁబెండ్లియాడుమిక + మేదినిసజ్జనులిచ్చఁజెందగా

మెచ్చఁదగేనుభాగ్యవతి + మేలుగనీకిలలోనదోడగున్॥

భక్తాగ్రేసరా! ప్రపంచ సౌఖ్యంబుల నీవు త్యజించి పైరాగ్యానందుడవైనందుల కానందించుచున్నాను. నీకువివాహమును గావించినంతసించుట నీజననీజనకులెదురుచూచుచున్నారు. ఇంత

మాత్రమునకై నీవుభయపడకుము. నీవునాకొసంగిన వాగ్దత్తము నెఱవేర్చజాలిన సతీతిలకము నీకర్థాంగియగునుకావున నీవుతప్పక జననీజనకుల యభిప్రాయము దీర్చుటకై వివాహము గావించుకొనుము. అందుమూలమున నీతల్లిదండ్రుల నీవు నన్దానించిన వాడవగుదువు. అటుపై నీవు యసిధారావ్రత మాచరింపవలసి యున్నది. దానిని నీవు గ్రహించుటకుఁ దగిన వరము నిచ్చుచు న్నాను. అట్టివ్రతము నుపవిత్రహృదయ యగు నీసతీతిలకమునకు టొధించుము. ఆమె దప్పక సంగీకరించును. ఇక సంతసించుము. నీజననీజనకుల నీప్రితము నెరవేర్చుము.

జూలియాను— దేవా! అసిధారావ్రతమునగా నేమి?

జేను— భార్యభర్తలు కూడిక లేక నీవణత్రయములందు విరక్తులై సహాదర ప్రేమతో వర్తించి ముక్తినొందుట. ఇదిసామాన్యల కలవిగాదు.

జూలియాను— చిత్తము.

జేను—

కం॥ శుభమగు భక్తాగ్రేసర

యభయం బిచ్చితిని గాన + నానందముతో

నిభరాజగమన గూడియు

సభమెచ్చగ జెండ్లియాడు + సజ్జనవర్యా॥

జూలి— మహాప్రసాదము (జేనునాథుడంతర్ధాన మగుట) నేను నాజననీజనకుల కొసంగిన గడువుదప్పి ఆలస్యమైనది. కావున సందేహించి యాందోళనము నొందగలరు. త్వరగావెళ్ళవలెను.
(అని నిష్క్రమించును.)

అ యి ద వ ర ం గ ము.

(సుగుణాభ్యుదయ సుశీలయు బ్రవేశింతురు.)

సుశీల—

కా॥ రాజా యో సుకుమారు డిప్పటికి నా + రాటంబుదోచెనుమదిగో
వాడేరితి చరించెనో యెచట ని + వాసంబు గావించెనో

జాడల్ దేల విదేమి చిత్రమింక నీ • సాభాగ్య మింకేటికో
నేడే పోదము లెమ్ము వానివెతక • నిక్కంబు ప్రాణేశ్వరా.

ఇంక నేనేమి నేయవలెను? వారములోపల వచ్చెదనన్న
పుత్రుడింతవరకు రాకఁ జక్కియున్నాడు. అది భయంకరమైన
కాంతారము. వ్యాఘ్రభయము లచ్చట విచ్చలవిడిగా సంచ
రించుచుండును. కావున త్వరగావెళ్ళుదము రమ్ము.

సుగు—

ఉ॥ నచ్చరితా! మదిన్ దగిన • శాంతివహింపుము, జేసునాథుడే
మెచ్చి కుమారరత్నమును • మేలుగనిచ్చు, శుభంబువాడికన్
వచ్చు భయంబు మానుమది • వైభవమొప్పగ బెండ్లియాడు నీ
కిచ్చినమాటఁ దప్పడిక • వేడుము శ్రీమరియాంబపుత్రునిన్.

భగవంతుడు కరుణాసముద్రుడైనందున మన కుమారుని గా
పాడును. కావున నీవెంతమాత్రము భీతిజెందకుము.

సుశీల— ప్రాణేశ్వరా! నేడు నాహృదయము తడబడుచున్నది.
మనస్సున కాయాసము సంభవించినది.

ఉ॥ బాలక! జూలియాన! నను • బాసియు నెచ్చట నుంటివయ్య రా
వేల, వచింపవేల తడ • వేల నిరావృత్యయేలచేసితో
పాలకుడైన జేసు ఘన • పంచనజేరితొ తేలదాయె నే
నేల భరింతునింక గతు • లేవిర మాకు కుమారరత్నమా॥

కీర్తన.

రార ముద్దులయ్య వేగ రావదేమి నేతురా
దారిజూచి చూచి మదికి దల్లడంబు దోచెరా ॥ రా॥

2. కన్నతండ్రి నిన్ను బాసి • ఘడియే యుగమాయరా
నన్నతాంగ నీముఖంబు • జాడజూపవేమిరా ॥ రా॥

3. దైవమిప్పుడె మమ్ముజేర • దారిజూపడాయెరా
రావదేమి నేతుమింక • రవ్వనిల్వజాలరా ॥ రా॥

సుగుణాధ్యుడు—(తలనెత్తిజూచి) ప్రేయసీ! మన కుమారు రత్నా
కరు డడుగో వచ్చుచున్నాడు. ఇక విలపింపకుము.

సుశీల—ఏడి నారత్నము?

జూలియా—(జూలియానుడు ప్రవేశింపగా తల్లికొనించుకొనుట)
నుగుణా—

కం॥ డ్లైమంబె ముద్దు పుత్రక

ప్రేమతో శ్రీజేసువచ్చి + పీడిదలిర్పె

నామదిలోపలిగోరిక

మామక నెఱవేర వరము + మహిసందితివా?

నాయనా! చంద్రుని నిమిత్తమై చకోరము లెదురుచూచుచు
న్నట్లు నీరాకకై మేమెదురు చూచుచున్నాము. శ్రీజేసునాథుడు
నీకు బసన్నమై మాకోరిక నెరవేరునట్లు వరమునందితివా?

జూలి—

కం॥ మీయాజ్ఞ సచట గైకొని

పోయి పరాత్పరునివేడి + పొందికమీర్చె

శ్రేయంబగు వరమునుగొని

యీయెడ కేటించినాడ + నింపుదలిర్పె॥

గీ॥ కాన మీకోర్కె సఫలత + గాగనిపుడె

పెండ్లి నేయుడు యోగ్యత + నుల్లసిల్లు

నుగుణురాలిని జేకూర్చి + సంపుడనర

బంధువరులను రావింప + వలెనువేగ॥

కావున త్వరగా కార్యమున కుపక్రమించుడు.

నుగు—పరిచారకా! నీవు త్వరగా మన సభికుల బ్రవేశపెట్టుము

సభి—ప్రభువర్యా! పదివేలవందనములు.

నుగుణ—మనోవాంఛాఫలసిద్ధిరస్తు. సభికులారా! నాకుమారుండగు

జూలియానుడు వివాహమునకు సమ్మతించెను. గావున,

ఉ॥ సాధులు మీరలేగి కడు + సంతనమొప్పగ నెల్లచోట్ల మ

ర్యాదగ నానుపుతునకు + నందముచే విలసిల్లకన్యక

మోదముమీర గాంచి సతి + ముఖ్యుల సమ్మతిపర్చి లగ్నము

మీదటివారమంచు మది + మీరవంచింపుడు కోర్కెదీరగ॥

ఆర్యులారా! ఇంక మీకు నేనెరిగిపవలసిన విషయములేదు

గలవు! రూపయావ్యసంపన్నతగల నొకసుగుణగణోవిలాసిని నా కుమారునికి జతపరచుకొనిరండు.

సఖీకులు—చిత్తము.

సుశీల—ఆర్యులారా! ముందుగామీరు మాబంధువుడైన సుజరాను ప్రభువుగారియొద్దకేగి వారి కుమారతనము దిలకించి యామె నా కుమారునకుఁ దగిన దాయెనేని వారికి లగ్నము దెలిపిరండు. ఆ చిన్నది మీకు తృప్తికరముగా లేనియెడల మఱియొక చిన్న దానికై బ్రయత్నింపుఁడు.

ఆర్యులు—చిత్తము.

(అందరు నిష్క్రమింతురు)

ఆరణ్య రంగము.

(సుజరానుఁడు, సునీతి, బజలిసమ్మ)

సునీతి—

గీ॥ వియము ప్రాశస్తేనాదగు • విన్నపంబు

మన సుపుత్రిక యౌవన • మమరియుండ

మరి వివాహంబుఁ బూనక • మఱచియుండ

తగునె సరివారిలోపల • ధర్మశీల॥

జీవితేశ్వరా! మన బజలిసమ్మ యౌవనదశకునచ్చి మించిన కాంతిచేనన్నెమిది యుండినను నింతవఱకు నామె వివాహమును గూర్చిన యాలోచనఁ జేయకున్నారు. హేతువేమి?

సుజరా—

చ॥ మదగజమానలో మన కు • మారిక బిడ్డన కన్యకామణి

సదవలమూర్తియై దనరు • చక్కని రాజకుమారుఁగూర్చి బల్

ముదమునఁ బెండ్లిజేసి మఱి • ముఖ్యత దక్షణలిచ్చి యార్జుల

వదలక మెచ్చజేయుదువి • వాహప్రయత్నముజేయు మిచ్చగ్గ॥

కావున నీవిందుకైఁ జింతింపక వివాహమునకువలయుఁ బ్రయత్నములఁ జేయుము. నేను మన చిన్నదానికిందగిన వధుని విచారించెద.

సునీతి—చిత్తము

సభికులు—(ప్రవేశించి) ప్రభువర్యా! సమస్కారములు.

సుజరా—శుభమగుగాక.

కం॥ ఎచ్చట మీ దేశము? మీ

రిచ్చటికే తెంచ హేతు , వెయ్యది నిజమా

సచ్చరితమెల్ల నిష్పాడు

ముచ్చటఁగాఁ దెల్పరయ్య , మోడముతోడక॥

కానమీరుసంజేహింపక నున్నవృత్తాంతము దిన్నగావచింపుడు.

సభి—ప్రభువర్యా! మీబంధువుడైన సుగుణాధ్య ప్రభువరేణ్యుడు తన కుమారుడైన జూలియానునకుఁ దన కుమార్తెను బరిణయమొనర్పఁ గుతూహల చిత్తుడై మిమ్ము దెలిసి కొనటక్తముమ్ము బంపియున్నాడు. కావున మీరందుల కంగీకరించిన లగ్న నిశ్చయము చేయఁగలరు. ఇదిగో! జూలియానుని రూప పటము. చూడుడు (అని యిచ్చట)

సుజరానుడు—(పటము గైకొని చూచి)

ఉ॥ చూడె సుందరాంగుఁడన , నొంపును బెంపునుతింపజోద్యమా నీడగు, జోడుపోకుదిరె , నిచ్చట నుంచిది; బంధులౌటచే వేడుకతోడ లగ్నసరి , వేశయఁ దెల్పెక; బంధు కోటి కీ జాడలుదెల్పి రమ్మనుచు , చారులబంపెర వేగమానినీ॥

ఈ సంబంధమువలనఁ బూర్వ చుట్టరికముగూడ కలసి వచ్చుచున్నది. ఇంక నాలోచించుట యనవసరము. ఇట్టి దంపతులగూర్చుటయే శ్రేయస్కరము.

సభికు—ప్రభువర్యా! శ్రీ జూలియాను ప్రభువుగారు సత్యమునం దసమానుడు. దైవభక్తి యం దమిత నిశ్చలచిత్తుడు. అతనికి మీకుమారితనిచ్చట ముంజేటికి కంకణమునకు మాణిక్యమును గూర్చి నట్లగును.

సుజరా—ప్రేయసీ! యింకేమి కావలయును? అతనిసురూపమునకుఁ దగిన సుగుణములున్నవని యీసభికులు వక్కాణించుచున్నాడు. నీ కోరిక నేడే సిద్ధించినది. కావున

ఆ॥ వె॥ పరసువర్ణ రత్న వజ్ర భూ + షణములు
సరిగచేలములనుఁ + జక్కపరచి
పరులు మెచ్చునట్లు + బంధువర్గముతోఁ
దరలవలయు నేడు + ధనశనయన॥

సునీతి—ఇక నా యభ్యంతరమేమియు లేదు కావున మీయిష్టాను
సారము కర్తవ్యం బాలోచింపుడు.

సుజ—సభికులారా!

ఉ॥ మెచ్చితి మీ చరిత్రకును + మేలగు మీమృదువాక్య రీతికిఁ
ఇచ్చెద జూలియానునకు + నింపుదలిర్పంగ మత్కుమారికన్
వచ్చెద మీపురంబునకు + వైభవమొప్పంగ నజ్జనాళిగొ
సచ్చరితంబు మీపతికిఁ + జక్కగఁదెల్పుడు కోర్కెమీరంగన్॥

సభికులు—ప్రభువర్యా! మీయొక్క సంజ్ఞానము కానందించుచు
న్నాము. పెద్దలైనవారు నీకార్యమునకు నొకవారము మాత్రము
లగ్న నిశ్చయము జేసి యున్నారు. తమరు నిర్ణయకాలమునకు
సబంధుయక్తముగా యంతినున్ పురమునకు వేంచేయుండు.

సుజరా—మంచిది

గీ॥ సారమతులార! నాపుత్రి ♦ చక్కఁదనపుఁ
బటముగైకొని మాయించుట + బాగుమీర
భోజనముఁజేసి వేగతాం + బూలమంది
పురముఁజేరుండు సత్కీర్తి + భువివెలుంగ॥

సభికు—చిత్తము (అందరు నిష్క్రమింతురు)

ఏడవరంగము

(నుగుణాధుండు, సుశీల)

నుగుణ—సుశీలా! మన సభికులు జూలియానునికిం దగిన సుందరాం
గినిఁ గురించి లగ్నము నిశ్చయించి వచ్చిరి.

ఉ॥ చూచిరి యెల్లదేశములు + సాంపువహింప ననేక నీమల్గ
యోచనఁ జేసిచేసి నుగు + బోజ్యులుఁ డా సుజరాఁసుధీరునిన్

జూచిరి వారిపుత్రులను • సొంపును మెచ్చిరి యాతఁడిచ్చితోఁ
జూచియు నిచ్చె నామె మనఁజూల్యనుకున్ మది నాదరింపుచున్॥
ఇదిగో! చూడుము. ఆ సౌందర్యరాశి చిత్రప్రతిమ? (ఇచ్చును)
కం॥ ఈకన్నయ చక్కదనం

లేకన్నెల యందుఁగాన • మెంచధరిత్రన్
బ్రాకటయశ జూల్యనునకు
శ్రీకరముగఁ దగియె నీమె • చెల్వముఁజూడన్॥
సుశీల—జీవితేశ్వరా! దైవానుగ్రహమున సౌందర్యరాశియైన కోడ
లు మనకు లభించుటయేగాక పూర్వసంబంధము కలసివచ్చినది.
మన పురము నలంకరించియున్నది. పచ్చని తోరణములఁ గట్టించు
టకై బంధుసముదాయమునకు వర్తమానము సంపుము.
సుగుణ—మంచిది.

కం॥ మనమందిరంబు నిపుడే
పునమగు శృంగార మెచ్చ • గా బూతలతో
ననుకూలపఱచి కొరతగు
పనులన్నియు దీర్చుకొమ్ము • పద్మదళాక్షీ॥
సుశీల— చిత్తము.

పరిచారకుడు (పవేశించి) ప్రభువర్యా! ఇదిగో మన పెండ్లి
వా రేతెంచి మంగళప్రదమగు శృంగారవనమున దిగియున్నారు.
సుగుణ— మంచిది. సమస్తవైభవములతో వారిని దీసికొనివచ్చి
విడిది జేర్పవలెను. మఱిన్ని;

కం॥ ప్రొద్దున లగ్నము గాపున
వద్దికతో గుడికివెళ్ళి • వైభవమొప్పన్
ముద్దుగ జ్ఞానవివాహము
రద్దేమియు లేక చేయ • రమ్యంబునగున్॥

పరిచార—చిత్తము.

సుశీల—ఇప్పుడాలస్యములేకజని శృంగారవనమునంగల బంధుమి
త్రాదులను భాజాభజంత్రీల చప్పుడులతో మనవిడిదికి చేర్చుడు.
రేపు ప్రాతఃకాలమే జ్ఞానవివాహము కాగలదు.

సుగుణ—పరిచారకా! భాజాభజంత్రీల నాయత్తము చేయుము.

పరి—చిత్తము (అందరు నిష్క్రమింతురు)

గద్య|| శ్రీజేసునాథస్వామి వరప్రసాదలబ్ధ సూరిజనవినుత

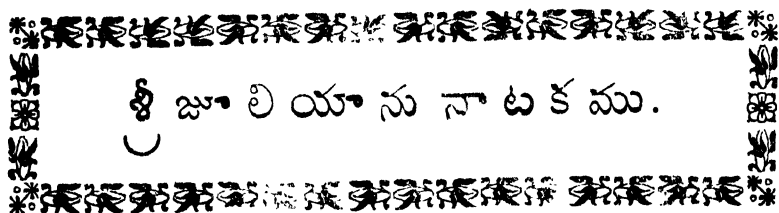
కవితాచమత్కార, రేచర్లగోత్రపవిత్ర, గంజియిన్నా

రెడ్డిపుత్ర, బాలశౌర్యశ్రినామధేయ ప్రణీతం

భైరవ శ్రీజూలియాను నాటకమున

బ్రహ్మసూత్రము సమాప్తము.

శ్రీ జూ లి యా ను నాటకము.

ద్వితీయాంకము.

(ఇది విష్కంభము.)

(అగడవిగడశాస్త్రుడు, శుభాకరావు వ) వేశింతురు).

శుభాకరావు—అయ్యా శాస్త్రుర్లు! పగవేల వందనములు. మీరెచ్చ
టినుండి యిచ్చటికి వచ్చుచున్నారు?

అగడవిగడ—ఛీ దురాత్మా! నేను సన్నాసిననుకొంటివా? నాకేల
వందనములనియెదవు? నేనందరికన్న ముద్దులుగుల్కు నిద్దరు
పొన్నగంధులను వివాహమాడి గుంపెడుపిల్లలుకలిగి, చల్లగనున్న
నన్నుబట్టుకొని యెంతమాటంటివి?

శుభా—అయ్యా! మీకేమిచెప్పవలయునో తెలియక వందనములం
టిని. యెట్లనవలయునో తెల్పుడు.

అగడ—మావంటిపెద్దల మీబొటిచిన్నలు చూచినప్పుడు మిక్కిలి
భయభక్తులతో “అయ్యా శాస్త్రుర్లు! సాష్టాంగనమస్కారములండీ”
యని చెప్పవలెను. అంతట మేము “దీర్ఘ సుమంగళీభవ”యని
దీవించెదము.

శుభా—బుద్ధి బుద్ధి చెంపలు వేసికుంటాను, అయితే శాస్త్రుర్లుమీరు
పెద్దలును, శాస్త్రుపారాయణులును, పుత్రపౌత్రులునైయున్నారు.
మీరీ మహాశ్రమతో రొప్పుచున్నారు. మీయందు నాకు కనిక
రముగలిగినది. నాకింత వైద్యము చెలియును. కొంచెము మందు

నిచ్చెదను దానిని బుచ్చుకొనెదరా, లేనియెడల నీపిల్లలకు నీవు
 దూరమగుదువని నాకు భీతిజనించినది. నా మాట వినుము.
 అగడ—భీ మూర్ఖా! నా కేవ్వాధియులేదు. కొంచెము భుక్తాయా
 సము మాత్రము గలదు.

శుభా—శాస్త్రుడూ! మీకింత యాయాసము గలుగునట్లు భోజనము
 బెట్టినదెవరు? నాకు మూడుదినములనుండి భుక్తే సున్నే.

అగడ—ఓరీ! శుంతా! నీవు అంటినూస్ పురము నెరుగుదువా? ఆ
 నగర వాస్తవ్యులైన సుగుణాధ్య ప్రభువుగారు తమ పుత్రుడైన
 జూలియానుగారి వివాహము మహావైభవముగా జేయుచున్నారు.
 అచ్చట సహారాత్రములు విందులఁ బెట్టుచున్నారు. పెండ్లికమా
 రుడు సత్యసంధుఁడును, పరోపకార శీలుఁడును, దైవభక్తీ సంప
 న్నుఁడును, త్యాగశీలుఁడైనందున నతని మందిరమున నంతకా
 లముండినను నెట్టిభీతియులేదు. కాని యింటివద్ద బాధలకు వయ్యె
 నాప్రాణముల నాప్రభువుగారి విందుల పైఁబెట్టుకొని వెళ్ళు
 చున్నాను.

శుభా—స్వామీ! మీకు నిజమనఁగా నేమియో తెలియనట్లే
 యున్నదే; పెండ్లికమార్తె నిమిత్తమై వెళ్ళిన పెద్దలింకను రానే
 లేదుగదా వివాహ మెట్లయ్యె.

అగడ—ఓరిశుంతా! నేను పెద్దమనిషినియని కూడ చూడకఁ దూల
 నాడుచున్నావేమి!

శుభా—ఉన్నసంగతికి జన్మయేమి? పెద్దయేమి? ఎవరిసంగతిఁ జూచి
 నను కంపు కంపే.

అగడ—(తనలో) ఓహో! ఏడు నావెంటబడ్డాడే? నే నేమిసేయ
 వలెను? (ప్రకాశముగ) అదిగాదురా నాయన! సభికులు సకలరా
 స్త్రిములఁ దిరిగి నుజరాన్ ప్రభువుగారి కుమార్తెను కుదిరించి
 లగ్నమొనఁపెచ్చిరి. నిర్ణయ సుమూర్తమునకు వివాహము
 జేసిరి.

శుభా—ఇది నమ్ముటకు వీలుకాదు. మీరు నిజమని సాధింపఁ గలి
 గితిలేనిది దిరిగి యంటినూస్ పురమున కేగఁదముపద- అప్పుడు

గాని సత్సాసత్వము తేటపడనేరదు. బహుశా మీమాట నిజమైనయెడల మీతోపాటు బహుమతు లిప్పించెదరా?

అగడ—(తనలో) వీనిది గృహ జేరినిచ్చినందుకు నెత్తికెక్కుచున్నాడే? ఏమిసేయవలెను? (ప్రకాశముగా) అరే నాయనా నీవు పడుచు వాడవు. నీకు బహుమతులెందుకు? ఇప్పించినను నాతోపాటు నిప్పించమనుచున్నావే యది విలువడదు.

శుభా—మంచిది కానిమ్ము, నీసంగతింతయుఁ దెలిసికొనెదను. నుగుణాధ్యుఁడారి యింట తగఁదిని యతినిని జూలియాను ప్రభువుగా రినిఁ దిట్టినట్లు చెప్పి నివని పట్టించెదను. (అని పరుగెత్తును. శాస్త్రులు వెంబడించి రెండుచేతులు పట్టుకొని)

అగడ—అరే అరే! నాయనా సన్నరక్షించుము. నాపిల్లలు నేను నింతకాలము వారిభుక్త్యాన సేకష్టములేకఁ బ్రతుకుచుంటిమి. మానోట్లా తాల్చి దుమ్ముపోయకుము. నాకు నీమహత్తుఁ దెలియక నంటిని క్షమించుము. ఇంకబోదము రమ్ము. నీకు నాతోపాటు బహుమతినివ్వకఁ బోయినను నాద్రవ్యమునంచి నీకుభర్త పెట్టెదను.

శుభా—మంచిది వద (అని వెళ్ళుదురు)

మొదటిరంగము.

(జూలియానుని కేళికా గృహము. బజలిసమ్మ ప్రవేశము.)

బజలిసమ్మ—(నలుదిశలఁజూచి) అహ! ఏమీ మందిరముయొక్క శోభాయమానము? దీనిఁ జూడచూడ కన్నుల మిరుమిట్లుగొల్పుచున్నదే; వారెవ?

ఉ॥ చూడఁగ నీసుమందిరము • సొంపుగఁగింప విచిత్రమాజల్ వేడుకమించె; రిత్నిమయ • వేడులు, వజ్రకవాటముల్ మణుల్ గూడిన స్తంభముల్లాయలు • గుల్కెడుచూరులు దివ్యసౌధముల్ గోడల స్వర్నరేఖలన • గూర్చి వెలుంగుచునున్నవే, భళీ॥

ఈవివృతమందిరము కేవలము మానవనిర్మితమని జెప్పటకు వీలు గాకున్నది. ఇది బ్రహ్మ సృష్టిగాదోచుచున్నది. కాకున్న నిట్టి

విలాసమునొప్పునొక్కో. అదియెగాక నీమందిరమునకుఁ దగిన చిత్రప్రతిమల నలంకరింపబడి యున్నవి. (చూచి) ఓహో! ఇవి చిత్రప్రతిమలుగావు. చాయాతంత్ర యంత్రములచే దీయించు కొన్న వారివారి రూప పటములుగాఁగనబడుచున్నవి. (ఒకటి చేతికి దీసికొని) భేష్, యితడు నా మామ సుగుణాధ్యక్షుడుగా దోచుచున్నది. ఔరా! ప్రత్యక్షముగఁ గనుఁబడుచున్నాడే?

ఉ॥ వారక నీసుపుత్రునకు • వైభవమొప్పఁగఁ బెండ్లిజేయ నే
మారక నెల్లసీమలకు • మక్కువ బెద్దలనంపి కోరికల్
దీరఁగ నన్నుఁదెచ్చి ఘన • తేజ మెలర్పఁగ పెండ్లిజేయు న
ద్వీర గుణాధ్య! మామ నిను • వేడుకదీరగ మ్రొక్కెదఁగురిక॥
(మరియొక పటము దీసికొని)

ఆహా! ఈమెయెవరు? ఈచిత్రపటములగావించిన చిత్రకారుఁడు మిగుల బనిశాలియెగాని ప్రాణంబునబోయ మరచెగాఁబోలు? లేనిచో నిజముగ నాయుక్త సుశీలయైయుండును. (ఇంకొకపటము ను దీసికొని) ఏమీ నుతిశయము! నామోహనాంగుఁడగు జూలి యానునివలె నున్నాడు. అరెరే? నావ్యామోహ మతిశయిం చుటయగాక, మమత ద్విగుణముగావించె.

(జూలియానుఁ తిన్నగ వెనుకకువచ్చుట.)

శీతల న.

1. ఆహా యీ సుందరాంబు నందచందమా?

హఁజేయ నెచటనైన నుండునే వర్ణింపఁగల ||ఆహా||

2. ఈసురూపమునకునాటి నితరులుందురే?

భాసమాన పురుషు నితని భార్యభాగ్యమెంచదరమె ||ఆహా||

3. ఇతని గన్నతల్లిపుణ్య మెంచశక్యమే

వెతుకెందు సమయమం హితముగూర్చజాలువాఁడు ||ఆహా||

అరెరే! ప్రమాదమొందితిని. నితఁడు నిజముగానాయర్థాంగుడైన జూలియానుఁడు. ఇంక నాభాగ్యమును వర్ణింప నెవరివశ మగును? ఔరా! ఈచిత్రలేఖకుఁడు సర్వేశ్వరుని శక్తినిఁజూర గొననీపటమును లిఖించెను కాఁబోలు! లేకున్న స్వభావికంబులగు

హపరేఖ వయోవిలాసములన్నియు నొక్కచోటబ్రాగుజేసి
 బీరుజాకుండ నిందు నిల్పనేరివశంబగును? భరా! ఈనుండ
 రాంగునిఁగూడి పొందుసల్పనింకను సుముహూర్తము బ్రాప్తించ
 కున్నను, నీచిత్రలేఖకుఁడు నామనోభ్రమ నిందుమూలముగాఁ
 దీర్చుకొనఁజేసె. ఏమీ నాభాగ్యము? ఈపటమే రెండవ జూలి
 యానుఁడైఁ దీరముచ్చటించ నిందునిల్చెననిఁ దోచుచున్నది.

ఉ॥ సుందర! కంకణంబునకు • సాంపొదవక మణిఁజేర్చినట్టుగాఁ
 బొందికతోడ నీజనకు • దుత్తమ పెద్దలనంపివేగ సం
 క్రందన నిన్ను యీవిభునిఁ గానొనగూరిచె నాటినుండి యా
 నందముఁ జెందితిక మదిని • హానొకయించుక ముచ్చటింపవే॥

జూలి—మనోహరీ! ఇట్లేల వచ్చితివి?

బజి—(ఉల్కివడి సిగ్గునభినయించుట)

జూలి—ప్రేయసీ! సిగ్గునొందెదవేమి? నీ వర్ణనల కానందించుచు
 న్నాను?

బజి—మనోహరా! భవదీయ శయ్యాగృహమును దిలకింపవచ్చితి.

నీ యాసనమున వేంచేయుఁడు.

జూలి—అలాగె (అని యాసన మలంకరించుట)

బజిలి—జీవితేశ్వరా!

నీ॥ ఈ పటంబునుఁజూచి • యిచ్చగా నీవంచు

బల్కరించుచునుంటి • ప్రాణనాథ

సలూమోను సంతటి • సార్వభౌమునికైన

నీరూపమున్నదే • నిర్మలాంగ

దావీదు యంతటి • ధాత్రీశ్వరునికైన

నీచిన్నెలున్నవే • నీరజాక్ష

సంసోనునంతటి • సత్యవంతునికైన

నీహూయలున్నవే • మోహనాంగ

గీ॥ నీవయారంబు నీసొంపు • నీదుపెంపు

నీప్రభావంబు నీనెల • నీటుదీటుఁ

బ్రతిమలందున సమరిక • శతకియుంటఁ

గాంచి మెచ్చితిఁగన్నుల • కర్వుఁడీర॥

ఏమీ నాభాగ్యము!

సీ॥ నీమూలమునఁగాడె • నిజముగా మీతండ్రి

సుగుణాఢ్యు నామామ • చూడనౌట

నీమూలమునఁగాడె • నిర్మల నీమాత

యరయ సుశీలనా • కత్తయగుట

నీమూలమునఁగాడె • నీకేను భార్యనై

చిత్తవృత్తిని పాద • నేవఁగానుట

నీమూలమునఁగాడి • నిస్సల భోగంబు

లనుభవింపఁగ సుగు • నాఢ్యనగుట

గీ॥ నాథ! నాయెడ సత్కృపా • నందమొదవఁ

జేయ నాభాగ్యమేమని • జెప్పవశము?

మేలు సమకూడె నామది • మెచ్చువడిని

సద్గుణంబుల నీసాటి • సరసులెవరు?

జూలి — కుండరదనా! నీ డెందమున నీతొందరయేల? నీవంటి సుంద
రాంగి నాకు సతీతిలకంబగుటయే పరమానందము. (స్వగతము)
అరేరే! ఈవన్నెలాడికి లోక భోగంబులపై నిచ్చుహెచ్చుగానుం
డి వ్యామోహ క్రాంతయై యున్నట్లు దోచుచున్నది. దైవ
మా! నాప్రతిజ్ఞను గాపాడుము.

కీర్తన

1. కనికరమునఁబ్రోవవే ఓసునమరియా తనయునిమరి ॥కని॥
మనముననిన్నే నన్నియు ననుదినమునుధ్యానించెడినను ॥కనికర॥
2. ముదముగ వైరాగ్యములో మునిగిన నా కనుమతియా
ముదితను జేకూర్చుకి వరమొసంగిన శ్రీజేసువ నను ॥కనికర॥
3. అసిధారా వ్రతమును నా యతివకు బోధించెదనిక
షసితన వ్యామోహము మది బాపుము యాపణతికినిల ॥కిని॥
ఓనర్వేశ్వరా! ఈ సఖమణికి నిహలోక సౌఖ్యములఁ బైనిచ్చు
హెచ్చుగనున్నట్లు గన్పించుచున్నది. కావున నీకృపారసంబుచే

నామెకుఁగల మోహ మంతరింపఁజేసి యకళంకవతిఁగా నొనర్చుము.

ఉ॥ ఓపరమాత్మ! యీ గదిలో • వన్నెలఁ జిన్నెలమెచ్చి నన్నుబల్తావముమీదఁ బల్కెఁగడు • తాల్కియొసంగె విరక్తిమార్గముఁ జూపియులోకభోగముల • శూన్యతఁదెల్పి సదా ముదంబుగాఁ బ్రాపుకు జేర్పనయ్య నిను • బాఁయఁగజాలగదయ్య మొక్కెదఁ॥
లోకరక్షకా! నా ప్రేయసికింగల న్యాయమోహము నణప నాకు శక్యము కానట్లుగాఁ దోచుచున్నది. నీ కనికరమును నాపైఁ జిలికిన యెడల నామె నా బోధను గ్రహింపఁగలదు. నా ప్రతిజ్ఞ నెరవేర్పఁగలదు. (ప్రకాశముగాఁ జూలియానుఁ బజిలి సమ్మ నిలువబడియుండగా మల్లెపుష్పముల సువాసన నా మందిరమునఁ బుట్టి విజృంభించుట)

బజి—జీవితేశ్వరా! ఈయద్భుతమేమిటి? ఉన్నటులుండి యీ మందిరమున మల్లెపుష్పముల సువాసన బుట్టుచున్న దీని సువాసనలు దెసల వీచుచున్నది. దీని మహాత్మ్య మేమి?

జూలి—ప్రేయసీ! ఇదియొక యద్భుతము కాదు. ఇంతకంటె మహత్తరమైన నతిశయములఁ జూడఁగలవు. యోగమార్గ నిమగ్నులమందిరము లన్నిటియందును వీలాటి సువాసన సదావీచుచుండును.

బజి—ప్రియమా! యోగమార్గమనఁగానేమి? దాని ననుసరించుటెట్లు?

జూలియా—జీవితేశ్వరీ వినుము.

ఉ॥ దేహము యస్థిం బనుచు • దెల్పివహించి మది వధించి వ్యామోహమునెల్లఁగూల్చి పర • మోక్షపురీశు మనోనువర్తులై సాహసముఁ గడిచి యిల • సాఖ్యములన్నిటిఁ ద్రోచిపుచ్చి సం దేహముమాని మానివలె • దేవుని వేడుచునుండఁగావలె॥

సారహీనమైన నీ సంసారములోఁ జొరక నీవణత్రయముల జిక్కువడక విరక్తులై చరింపవలెను.

బజి—ప్రియమా! మీరు బోధించినదంతయు నతొకిక సంబంధమై నదిగదా

కం॥ మనకెట్టులొ యొనఁగూడుట

ఘనముగ వైవాహికంబుఁ గాంచితిమిలలోఁ

జనములవలెనా? మఱియొక

పనితరమగుమార్గ పథము • పొందించునాకో॥

జూలి—భార్యభర్త లనుసరించుటకుఁగూడ మార్గ మున్నది.

దానిని అసిధారావ్రతమని వ్యవహరించుదురు.

బజిలి—అసిధారావ్రతమును సంచరించుటకు విధులెవ్వి?

జూలి—

కం॥ కూడికలు లేకమదియే

కూడికఁగానిల్పియన్న • కునుజెల్లినలె

జాడలఁ దిరుగుచు జేసును

వేడినమోక్షంబుగలుగు • విధుసమవదనా॥

అది యెట్లనంటే.

సీ॥ వ్యామోహమున విష • యాక్తలనుమాని

వర్తింపవలయును • వనుజనేత్రి

ఈషణత్రయముల • నెఱిగివిసర్జించి

వర్తింపవలయును • వనుజనేత్రి

వద్గుణంబులమాని • సత్యంబుగైకొని

వర్తింపవలయును • వనుజనేత్రి

సర్వభూతములందు • సమబుద్ధిజూపించి

వర్తింపవలయును • వనుజనేత్రి

గీ॥ భార్యభర్తలు సోద • రత్వమునమెలఁగి

ధరణియశిధారవ్రతమున • దసరవలయు

నట్టియోగులు దేవకృప • నందివేగ

మోక్షముఁజేరఁగలరు యా • మోదమలర॥

బజిలి—

కం॥ మీరలోచించినపని

సారంబుగఁదోచె మోక్ష • సామ్రాజ్యమే

కోరంగనిశ్చయించితిఁ

గోరికలింకేలముక్తిఁ + గోరుటచప్పఁ॥

జూలి—గోరుట బహుశులభముగానిఁ దానిననుష్ఠించుట బహుకష్ట
తరము. అసిధారావృత మనుసరించుట కత్తెవాడెరపై నిల్విన
ట్లుండును. దూరమాలోచింపుము.

బజిలి—

సీ॥ వ్యామోహమున విష + మాన క్షలనుదేలు

నానందమునుభవి + నదిమినాను

దాశేశపుత్రేశ ధన + యాశలనియెడి

యీషణత్రయములఁ + జాసినాను

సారహీనంబైన సంసార + సుఖముల

సాహసంబున నేను + జంపినాను

మాయప్రపంచపు + మమతనునానుండి

తడయక నిష్పడే + తరిమినాను

గీ॥ నేడునుసిధారవృతమున + నిల్వినాను

నిన్ను సోదర భావంబు + నెఱపినాను

నీవుబోధించుసత్యంబు + నిలిపినాను

అనఘ నామాట నమ్ముము + నాత్మలోన॥

జీవితేశ్వరా! అనిత్యమైన నీ దేహమునునమ్మి సంసార కూప
మునఁజిక్కి సకల సాపములను సాహసముతో నొనర్చి వరకసా
గరమున జేరి యాతనల నొందుట సమంజసముగాదు. మీబోధ
నాకమృతోపమానమైనది. ఇంక సం దేహములేదు. మీతోపాటు
నేను విరక్తురాల నయ్యెదను.

జూలి—ప్రేయసీ! నీవు నాబోధనంగీకరించి ప్రపంచసౌఖ్యములఁ ద్య
జించి విరక్తురాలవై వర్తించుట నిశ్చయమైనయెడల నీవు శ్రీ
జేసునాథునియెదుట మాటలిట్లు నివ్వవలెను.

బజిలి—ఇదిగో యిప్పుడే వాగ్దత్తమిచ్చుచున్నాను. (మోకాళ్ళు)

ఉ॥ జేసువ! యోగమార్గమున + జేరితినయ్య దయారసంబుతోఁ

దోసములెల్లఁజిమ్ముమికఁదూరముఁజూచియు మాటపట్టునీఁ

దాసియొసంగుచున్నదిఁకఁదప్పకఁగైకొని సీప్రసాదముఁ
భాసురబుద్ధినిచ్చి యఘః భారముఁబాపు నమస్కరించెదఁ॥
(జేసునాథుఁడు సాక్షాత్కరించుట)

కీర్తన.

జూలియానుఁడు బజిలినమ్మ.

1 వందనములు వందనములు వరమిరియా సుకుమారక

దెందము నానందము మదినందుము మామన వినివిని॥ వం॥

2. నీకరుణకుఁబాత్రుల మమునిలుపుము నీమానసమున

బ్రాకటముగ వైరాగ్యముఁ చాలనఁ గావించుము ధర ॥వంద॥

3. అసిధారా వ్రతమును మాయాత్మలో జేకొంటిమియిఁక

వెసనిల్చును చూలోపల విడనకఁ గాపాడుము మము ॥వంద॥

జేసు—ఓహో! భక్తాగ్రేసరులారా!

జూలి—(భయభక్తులతో) హాస్వామీ,

జేసు—

ఉ॥ మెచ్చితి మీవిరక్తిని • మెచ్చితి మీయన రాగశుద్ధికి

నిచ్చెద మోక్షరాజ్యరమ • నెంచఁగ మీమరణాంతమునక

నచ్చటఁ జేరి మీరు సుఖ • మందెదరింతకు లోకమందు

వచ్చును కష్టనిష్ఠురము • వంచకులందరు మిమ్ము చూచియా॥

అయినను మీరు భీతిఁజెందక లోకము పిశాచి శరీరములనెడి

శత్రుశ్రయములజయించి మీవాగ్దత్తములఁ గాపాడుకొనుఁడు.

జూలి, బజలి—నుహఃప్రసాదము- (అందరు నిష్క్రమింతురు.)

మాడవరంగము.

(బావమఱుదులు ప్రవేశింతురు)

మఱది—ఓహో! బావగారూ! బహునాళ్ళ దర్శనం ఏ యే నగర
ములలో దిరిగితిరి? ఏమిసంపాదించితిరి? ఇంతలో నింతబాత్రెట్లు
గలిగె. అయ్యయ్యా! మనపురమున నిన్నుగూర్చి యనేకదు
ర్యార్థాలు పుట్టినవి, మాఅక్కగారుసహా వెంట్రుకలు దీయించు
కొన్నదిగదా! మీరింతకాలము సంచారముజేయవచ్చునా ?
జాడ దెల్పుఁగూడదా?

బావ—ఓరిశుంఠా! నన్నుగూర్చిన మనపురమునఁబుట్టిన దుర్వాస్తవ లేమి?

మఱిది—మీరొక వివాహకార్యమున కేగినట్లును, అచ్చట మీ యిచ్చదీరభుజించుటచే యజ్ఞర్థవ్యాధిఁబుట్టి మరణించినట్లు చెప్పుకొనిరి.

బావ—ఛీఛీ! ఇది శుద్ధయబద్ధము. నీవే సంకల్పించి బరిహాసము లొడుచున్నావు కాని సత్యముకాదు.

మఱిది—నేను మీతో చెప్పేదంతయు సత్యమే. “నిజమునిలకడమీదఁ దెలియు”నన్నట్లు తర్వాతఁగాని పర్యవసానము మీకుబోధపడనేరదు. అది యట్లుండనిమ్ము. ఇప్పుడు మీరెచ్చటనుండి విచ్చేయుచున్నారో యాముచ్చటఁ దెల్పుడు.

బావ—నే నాశియా ఖండమునఁగల అంగ, వంగ, కలింగ, కాశ్మీర, కాంభోజి, బర్మర, యవన, మగధ, మాళవ, కొంకణ, పెంకణాది దేశంబులఁ దిరిగి కడకు సీరియా దేశంబునంగల అంటీనూస్ పురమున కేగితిని. అచ్చట సుగుణాధ్యక్షభవుగారు నెన్నియో తపంబులఁజేసి జూలియానుడను నొకముద్దు కుమారునిగాంచి యతని సమస్త శాస్త్రములం దుత్తీర్ణునిజేసి వివాహ మొనర్చిన కొలఁది కాలమునకు గీర్తిశ్రేష్ఠులైరి. జూలియాను ప్రభువుగారును వారిసతి బజలిసమ్మగారును అసిథారావ్రతబద్ధులై లోక భోగములఁద్యంబి వైరాగ్యమునువహించి, తమకుఁగల సకలైశ్వర్యములు సహారాశ్రమములు దానముఁజేయుచున్నారు. మఱిన్ని శ్రీ వారు సనేక సన్యాసాశ్రమముల నెలకొల్పి యాధిపత్యము నొందియున్నారు. నే నచ్చటకేగి వారిని యాశ్రయింప నీవస్త్రమును నాకు వారు దానమొనర్చియున్నారు. పరమ పవిత్రయగు సౌభాగ్యవతి బజలిసమ్మగారు, స్త్రీల నిమిత్తమై యనాధాశ్రమమును స్థాపించి వైరాగ్యమును బోధించుచున్నది.

మఱిది—అందువల్ల నే నీవుకూడ వైరాగ్యమును వహించినావా?

బావ—అబ్బయీ! శ్రీవారి ప్రసంగముల మృతోపమానములు

మన బోటుల లోకమునే మఱవజేయును.

మఱది—అయితే నీవు కేవలము వైరాగ్యములోఁ దిగినావన్న మాట?

బావ—మన బోటులకేనా యట్టి స్థిరచిత్త మలవడుట?

మఱది—అయితే దాన్ని పోనిమ్ము. వారు నీయందేమి యతిశయము నుగాంచి నిట్టి వస్తుమును దానము జేసిరి?

బావ—అతిశయమేమిటి? నా యందుఁగల భక్తి శ్రద్ధలేయని వేఱు గాఁ జెప్పవలయునా! నైసర్గిక దానశీలుండైన నా జూలియాను ప్రభువుగారు, అసిఫారా వ్రతమునుబూనినది మొదలుకొని య నేక సత్రములఁగట్టించి మిగులఁకీర్తి బ్రతిష్ఠ ఘటించియున్నారు. నేనింతకాల మచ్చటనే కాలము గడుపుకొని వచ్చుచున్నాను.

మఱది—అయితే బావగారూ! సంచారమును ముగించితిరా! మీ రాకడ యింటి కెరిగియున్నా?

బావ—వద్దవద్దు ఇంకా కొద్దిగా పనియున్నది. ఇప్పుడు రోమాపురి చక్రవర్తియైన దియోక్లాజియానుఁడు సీరియా దేశమునకు మే శ్యాసు ప్రభువుగారికి తన ప్రతినిధిత్వ మహోత్సవము జరుపుదు రట. నేను అక్కడికి వెళ్ళి వచ్చెదను.

మఱది—నేను రావచ్చునా?

బావ—అవశ్యము రావలసినది. రోమాపురి చక్రవర్తియైన దియోక్లాజియానుఁడు క్రీస్తుమత వైషమ్యుఁడు. అతనికిఁ దగిన వాడే మేశ్యాసుఁడు. వీరిరువురు పూర్వమతాను రాగులైనందున మనకుఁదగిన వరదక్షణలు లభింపఁగలవు.

మఱది—మంచిది. పోదమురమ్ము. (అందరు నిష్క్రమింతురు.)
నాలుగవ రంగం.

(రోమాపురి చక్రవర్తియైన దియోక్లాజియాను, సీరియా దేశ మునకు మేశ్యాసుప్రభువును రాజప్రతినిధిగా పట్టాభిక మహోత్స వము గావించుట).

దియోక్లాజియాను—మంత్రితేఱురా! మేశ్యాసు ప్రభువునకు రాజ ప్రతినిధిత్వ పట్టాభిషేక మొనర్చుటకేమి యోచన?

మంత్రి—సర్వము సిద్ధముగా నున్నది.

మేళ్యాసు— (రాజు చిహ్నములతో)

సీ॥ పరగధర్మమునాలుగు • పాదములతో నడువ

గావించి ప్రజలను • గాచువాడ (1టి మెట్టెక్కుట)

భువిని మానవులొందు • భూరికష్టంబులు

నావిగాభావించి • నడచువాడ (2వ మెట్టెక్కుట)

దుర్మార్గవర్తనల్ • దూలించి కుశలత

సాధుసంరక్షణ • సల్పువాడ (3వ మెట్టెక్కుట)

దైవతారాధనల్ • తప్పక జేయుచు

బీదలకన్నంబు • బెట్టువాడ (4వ మెట్టెక్కుట)

గీ॥ నెల్ల జనులను సమదృష్టి • నేలువాడ

దివ్యసింహాసనంబున • దిశలు వెలుంగ

జేరితిని గాన మీమన • స్పృధితోడ

నన్ను దోబుట్టువుగఁజూడు • డన్నలార!

(సింహాసనాసీనుండగుట)

దియోక్లా— మేళ్యాసుప్రభువర్యా! శ్రీభగవంతుని కృపాకటాక్ష
వీక్షణంబులచే నీకు మంగళంబగునుగాక. సభాసదులారా! మీకు
నేను చెలువవలసిన విషయము లేమున్నవి! ఇతఁడు నేటినుండి
మదీయ ప్రతినిధిగావున నన్నియెడల నన్నుగా భావింపుడు.

మంత్రి—(అందరిపేరిట) తమచిత్తానుసారమే వర్తించెదము. మేళ్యా
సుంజూచి, ప్రభువర్యా! దేవరవారు నేడు నీరియాదేశమునకు
బట్టభద్రులగుటంజేసి యాజనంబులకు నేయేవరదానము లొసం
గెదరొ యందరి డెండము లొసందముల నొందునటుల దయా
రసము లొలుక వచింపుడు.

మేళ్యా— సభాసదులారా! ప్రభువరేణ్యుఁ డెవ్వఁడేని ప్రజలకు వర
దాన మొసంగిన సకలప్రజలకుఁ బ్రయోజనకరమైనదిగా నుండ
వలెను. ఎన్నివిధముల నాలోచించినను జనుల కామోదము గలి
గింపవలయును గావున;

చం॥ నిరుపమ క్రీస్తుభాగము + నిక్కముగాను మదీయరాజ్య మం
దరయగ నుండరాదు; ప్రజ + లందరు పూర్వపు దైవతంబులఁ
విరివిగఁ బూజచేసి మన + వేదము గణ్యత జూపగావలెన్
బరువడి క్రీస్తుమార్గమును + బట్టినవారల జంపివై చెడఁ॥

భూలోకమున జన్మించిన బ్రజలెల్లరు కైవల్యము సంపాదిం
చుట యవసరమయినందున క్రీస్తుమార్గమును వినర్జించి యీ వర
దాన మొసఁగితిని. దానిని శాసనముగావించితిని. గావున నీశాస
నమును దిరస్కరించి క్రీస్తుమతము నంగీకరించెడి రాజద్రోహుల
హర్ష్యముల భూమట్టము జేయించుటయెగాక నట్టివారి దేహముల
జిత్రవధలు గావించి చంపివేయునటుల నుత్తర్విచ్చితిని.

మంత్రి—దేవరచిత్తము మహాభాగ్యము.

దియోక్తాజియోక్త—మహాసంతోషము. సభాసదులారా! కొందరు
ప్రచారకులు బయలుదేరి క్రీస్తువుదేవుని కుమారుఁడనియు మాన
వరక్షకుఁడనియు దేశమంతటను బోధించి యమాయకులగు ప్రజ
లను దమశిష్యులఁగావించుకొనుచున్నారు. కావున మనమందరము
సంఘేభావమున క్రీస్తుమతమును మన రాష్ట్రమున నాశనముఁ
జేయవలసియున్నది. ఈ మేళ్యాను ప్రభువొసఁగిన వరదానము
ను గౌరవించవలసియున్నది.

(అందఱుఁ దమచేతులను దట్టి తమనమ్మతి జూపుదురు)

మంత్రి—ఓరే సేవకులారా! మన సీరియాదేశమునఁ క్రీస్తుమతప్రచా
రకులుండఁగూడదనియు, ప్రజలెవ్వరున్నా మతము నంగీకరింపఁ
గూడదనియు, నిందుకు వ్యతిరిక్తముగా వర్తించువారిని శిక్షింతు
రనియు, బ్రకటించుడు.

సేవకు—చిత్తం దేవర. (సీరియారాజ్యమునఁ దండూర వేయుదురు.
అయిదవ రంగం.

(బజలినమ్మ చింతించుట.)

బజలినమ్మ—హా సర్వేశ్వరా!

సీ॥ రోమనురాజేంద్రుఁ డ్దైవమకుఁబాత్రుఁడై
దుష్టమేళ్యానుఁడు + దొరికినాఁడు

దొరికిశ్రీజేసునిఁ • గరుణనుఁబ్రార్థించు
 భక్తులహింసించఁ • బ్రబలినాఁడు
 ప్రబలియుఁజిట్టంబుఁ • బ్రకటించిప్రజలకు
 నీనడవరదాన • మొసగినాఁడు
 ఒసఁగిరాజ్యములోని • నుత్తమపురుషుల
 శిరసులదీయింపఁ జెలఁగినాఁడు

గీ॥ గురువులందఱు సేసుతునిఁ • గూసినారు
 సత్యవేదమునంతట • జల్లినారు
 ఇంక నీభక్తులందఱి • నింపుదనర
 నెట్లఁగాపాడిప్రేతువో • నెరుంగఁజాల॥

లోకనాథుడగు నేను నాయకా! మీరు భూలోకమును
 రక్షింప నవతరించి ప్రజలకుబోధించిన ముక్తిమార్గమును జేకొను
 భక్తులందఱిని హింసించి వారికుత్తుకులద్రుంప నొక త్రొత్తశాస
 నముగల్పించి రాష్ట్రీయములకు నద్దానిని వరదాన మొసగియు
 న్నాఁడు. ఇంక నేమిసేయుదుము? ఎక్కడజొత్తుము నీభక్తులకుఁ
 దెలి వెయ్యది. ఆవదోద్ధారకా! మామానవలఁ బాపుము.
 మమ్ములఁ గాపాడుము.

మత్త॥ ఎంత కఠినుండిద్దురాత్ముడో • యెంచనిదగలోపలఁ
 బంతగించెనిదేమొ నీమత • భక్తిసల్పుసుశీలురఁ
 సంతనంబుగఁగొట్టిచంపను • జట్టమొక్కటివిచ్చె యో
 చించిప్రేవవెనీసుభక్తుల • చిత్తవీధినిమెచ్చుచు॥

లోకరక్షకా! మేళ్యాసుఁడు ప్రకటించినఁ గ్రీస్తుమతనిషేధ
 శాసనమునుజూచిన నెంతటివారికైనను గుండ్రియ లవియకమా
 నవు. అట్టి భయంకరచట్టమునుంచి మమ్ములఁగాపాడుము.

ఉ॥ కావవెజేసువా! యిప్పుడు • కష్టమువచ్చె నిఁకేమిసేయుదుఁ,
 నేవలొనర్చినీమతముఁ • జేకొనువారల నిష్టభోగముల్,
 బోవఁగఁదోచి చంపుటకు • భూవరుడాజ్ఞ నొసంగఁగాననీ
 తావుకుఁజేర్చుకొమ్ము నుము • తావనభూషణ దీనభూషణ॥
 దయారసముగల తండ్రీ! నామొర నాలకించి నీవిశ్వాసులఁ

గీ॥ హా! గుణస్తోత్ర సత్పాత్ర • యబ్జనేత్ర!
 హా! మురి పెములమూట! • యయనిధాస!
 హా! సదాచారసంపన్న! • హా! ప్రసన్న!
 నన్ను విడనాడిపోయితే • నాదు తండ్రీ!

అయ్యో! తండ్రీ! నీకే యిట్టిబెట్టిదము చేకూర్చుకొని నా
 కడవునఁ జచ్చు పెట్టుకంటిగదా నాయినా! ఎన్నడు దుఃఖమ
 నుమాట నెఱుంగని నాకు నెంతవంత చేకూర్చితివిరా? అన్నా!
 నీకై యెన్నియో ప్రతములుసల్పి నోచరాని నోములనెల్ల నోచి
 నిన్నొక కనకగిరి చంద్రబువనఁగాంచి నీముద్దు మురిపెములతోఁ
 గాలము గడుపుచున్న నాకు నేటికీపాటు వాటిల్లఁజేసితివిగదరా!

సీ॥ సరిరాజసుతను నీ • చానగా గావించి

చూచుప్రాప్తమునకే • నోచనైతి
 నిను రాజచంద్రుగా • నొనరించి మనసారఁ

జూచుప్రాప్తమునకే • నోచనైతి
 మనకున్న సామంతు • లనయంబు సినై మొక్కఁ

జూచుప్రాప్తమునకే • నోచనైతి
 నీకుఁ బుత్రులుగల్గి • నిల్వగఁ గనులారఁ

జూచుప్రాప్తమునకే • నోచనైతి
 గీ॥ అయ్య మో! మందభాగ్యుడ • నైన నాకు

పుత్రగతిఁబుట్టి యిక్కట • బోయఁజేసి
 యాశలెల్లను భువిలోన • నణఁగఁద్రొక్కి
 యిట్లు కత్తికి బల్లియైతి వే • కుమార॥

నాయనా! మేళ్ళానీ ప్రభువునైన నాకు పుత్రుండవైన నిన్నీ
 లేతప్రాయంబున నెట్టిదుర్దశయందుఁ జూడవలసివచ్చె. నీపాటును
 దిలకింప నా ప్రేపులు తరుగుకొని పోవుచున్నవిగదా?

గీ॥ అకట సుకుమార! నిన్ను నే • నమితముగను

చలము బూనియు మదిలోన • జంపిచెడుగు

జేసికొంటిగ; యింకమీఁద • వసుధలోన

దిక్కు నాకెవ్వరియ్య వో • చక్కనయ్య॥

పండ్రిండవరంగము.

(మేశ్యాసుడు, మంత్రి, కార్యదర్శి ప్రవేశింతురు.)

మంత్రి—ప్రభువర్యా! మీముఖవిలాసమును దిలకింపగా ముందటి

చందముదప్పి వన్నె దరిగి చిన్నబోయియున్నది. కారణమేమి!

చం॥ తలపకుమయ్యలోగడ గ + తంబు దలంచిన నేమిలాభమో

తలచిన వత్తురే సుతుడు + దారయు నీకథ సాటివారిలో

నులకతనంబుగాదె యిక + నుల్లమునందున భార్యబుత్తునికొ

దలపక పెండ్లియాడి పరి + తాపముమానుము రాజాఖిరా!

మేశ్యాసుడు—మంత్రివర్యా! నీపలుకులు విన్నదత్తోత్తరంబులయ్యె

నీవు నాహితంబుగోరువాడవని యెరుంగుదు. అయినను,

ఉ॥ పూనికతో వివాహమును + బొల్పుగనంచెదగాక! వేగ నా

మానసమొప్పగల్గు నొక + మానిని నాసతియొనుగాక! నె

ర్జానగుణంబు లుండియును + చక్కసిరూపసియొనుగాక! నా

సూనుని సోముగేరుముఖ + చోద్యముఁ జూచెడి భాగ్యవంబుబ్బనో!

కార్య—ప్రభువర్యా! నీవు నీకుమారుడు శైల్యసుని ముఖముఁజూడ

వలయునన్న స్వర్గమునందే చూడవలయును. అచేకాక (అనే

లోపల)

మంత్రి—కార్యదర్శి! పురస్కారమునకు సమయముగాని తిరిస్కారి

మునకుఁగాదు. మహాప్రభువు తనభార్యపుత్తుని నిర్దిష్టముగ

గోలుపోయి చింతిల్లుచున్నవాడు.

కార్య—అయితే—, ఇక ద్వితీయవివాహ మాచరించుటయు కలిమి

వహించుననుటయు కలలోనివార్త.

మంత్రి—ఏమీ! సమస్త సామ్రాజ్యము తన చేతఁ నుండెగదా? ఆ

యన కోరికఁదీర నొక్క వనితామణిని వివాహమాడి ప్రతిష్ఠతో

రాజ్య పరిపాలనము చేయఁగూడదా?

కార్య—అయినను మన ప్రభువుగారి యభిప్రాయమును గట్టిగాఁ

దెలిసికొందము. (ప్రభువుతో) ప్రభువర్యా! ఇంచుల కేమనెదరు?

మేశ్యాసు ప్రభువు—కార్యదర్శి! నన్నేల వృధాజీవితాశగలవానిఁగాఁ

జేసెదవు.

ఉ॥ పోటుతనంబునన్ దుడుకు + పోకలుపోవుచు “కూడదన్న” మీ
మాట నిగాకరించితి కు + మారునిఁ జేడెను గోలుపోతి నా
కేటికి రాజ్యవైభవము? + నేలినదింతియ చాలునాకు సాం
పేటికి భార్యయేటికిఁక + నేలను రాజ్యమదేల చచ్చెదన్॥
మంత్రి—(చేపులు మూసుకొని) ప్రభువర్యా ఎంత మాటంటిరి!
చచ్చినవారలుచచ్చిరి. మీరెందుకు చావవలెను.

* ఉ॥ కొమ్మలు గాలిచేవిరుగ + గుంకటివేరసియాడఁ జెట్టు పొం
కమ్మెడగాసియున్న సహ + కారముతీయని కాపుకాచునో
కమ్మని పూతఁపూచునొ పి + క ప్రముఖ ద్విజపాళిచేతఁ జి
త్తమ్మన కింపుగూర్చునొస + దాతెరువర్లకు నీడనిచ్చునో॥
మేళ్యాను—ఈవిధముగా నాగతి పరిణమించినది. మీ హితోపదేశ
ములు నాకెంతమాత్రము రుచింపవు. నన్ను మన్నించుడు.

పదమూడవ రంగము.

(మేళ్యానుడు మృతరంగమునకుఁ బ్రవేశించుట)

తన కుమారుడైన శైల్యనును జూచి—

మేళ్యా—

సీ॥ హా! రాజకులభూష! + హా! సత్యసంతోష!

హా! మంజులసుభూష! + హా! సుపాప!

హా! వైరిసంహార! + హా! కీర్తివిస్తార

హా! వాక్కుధాధార! + హా! సుధీర!

హా! సత్యసంక్షాన! + హా! పుణ్యసంధాన!

హా! పూజ్యసమ్మాన! + హా! విధాన!

హా! రత్నములరాశి! + హా! యద్ధనువిలాసి!

హా! శౌర్యగుణరాశి! + హా! తురాసి!

* (ఈ పద్యము తరుపతి వెంకటేశ్వర కవుల పాండవ విజయమున గనుపట్టును. దానియందు నాకుగల గణ్యులచే దానిని రంగస్థలమున జదివిన వివరమునను నభిలాషనొడమి యట్టిది వేరొకపద్యము వ్రాసినను స్వారస్యమునందు సమ త్వము నహింపఁబడదని ఈపద్యము నేత్రానీతిని. ఈ విషయమునందు కవులు నాయెడ చార్యారోపణము జేయఁబడుదుగాక.)

దారికిశ్రీజేసునిఁ • గరుణనుఁ బ్రార్థించు
 భక్తులహింసించఁ • బ్రబలినాఁడు
 ప్రబలియుఁజట్టంబుఁ • బ్రకటించిప్రజలకు
 నీసదవరదాన • మొసగినాఁడు
 ఒసఁగిరాజ్యములోని • నుత్తమపురుషుల
 శిరసులదీయింపఁ జెలఁగినాఁడు

గీ॥ గురువులందఱు సేతునిఁ • గూడినారు

సత్యవేదమునంతట • జల్లినారు
 ఇంక నీభక్తులందఱి • నింపుదనర
 నెట్లుఁగాపాడిప్రేతువో • నెరుంగఁజాల॥

లోకనాథుఁడగు నేను నాయుకా! మీరు భూలోకమును
 రక్షింప నవతరించి ప్రజలకుబోధించిన ముక్తిమార్గమును జేకొను
 భక్తులందఱిని హింసించి వారికుత్తుకులఁద్రుంప నొక త్రొత్తశాస
 నముగల్పించి రాష్ట్రీయములకు నద్దానిని వరదాన మొసగియు
 న్నాఁడు. ఇంక నేమిసేయుదుము? ఎక్కడజొత్తుము నీభక్తులకుఁ
 దెలు వెయ్యది. ఆపదోద్ధారకా! మాయాపదలఁ బాపుము.
 మమ్ములఁ గాపాడుము.

మత్రి॥ ఎంత కఠినుండ్లిదురాత్ముఁడో • యెంచనిధర్మలోపలఁ
 బంతగించెనిదేము నీమత • భక్తిసల్పుసుశీలురణ
 సంతసంబుగఁగొట్టించెను • జట్టమొక్కటినిచ్చె యో
 చించిప్రేవవెనీసుభక్తుల • చిత్తవీధినిమెచ్చుచు॥
 లోకరక్షకా! మేళ్యాసుఁడు ప్రకటించినఁ గ్రీస్తుమతనిషేధ
 శాసనమునుజూచిన నెంతటివారికైనను గుండ్లియలవియకమా
 నవు. అట్టి భయంకరచట్టమునుంచి మమ్ములఁగాపాడుము.

ఉ॥ కావవెజేసువా! యిప్పుడు • కష్టమువచ్చె నింకేమిసేయుదురా,
 సేవలొనర్చినీమతముఁ • జేకొనువారల నిష్టభోగముల్,
 బోవఁగఁదోచి చంపులకు • భూవరుఁడాజ్ఞ నొసంగఁగాననీ
 తావుకుఁజేర్చుకొమ్ము మము • తావసభూషణ దీనభూషణ॥
 దయారసముగల తండ్రీ! నామొర నాలకించి నీవిశ్వాసులఁ

గాపాడుము. ఈ దురంతమునుండి వేదప్రసాదులఁ దొలగించుము. సీరియాదేశమున నీసత్యవేదమును స్థిరముగా స్థాపించుము, మమ్ము నీసన్నిధికే జేర్చుకొమ్ము.

[శ్రీ జేసునాథుఁడు సాక్షాత్కరించుట]

కం॥ వందనము లోకరక్షక

వందనములు దేవదేవ + వైభవతిలకా

వందనము శిష్యభూషణ

వందనములు నీకు నీదు + పరమవిశేషా॥

జేసునా—భక్తాగ్రేసరి!

ఉ॥ యేలొకొ నిట్లు చింతిలుట, నేలొకొ భాష్పకణంబులరాల్పియుఁ జాలినఁ జెందుటల్ వినుము, చక్కఁగ మోక్షము జేర్తునిన్ను; యా జూలియనుండు హింసలలా + జొచ్చిసుధీరతఁజచ్చినాకు న త్సలత సాక్షిగానిలుచు + సత్యమునప్పక మోక్షమందెడి॥

బాలా! జాలినొందకుము. నిన్ను మేల్కొనిన శాసనము నుండి విముక్తురాలినఁ గావించితిని. నీయర్థశరీరుఁడగు జూలియా నుండు శాసనమునఁజిక్కి హింసలొంది నాకు సాక్ష్యమిచ్చిముక్తి గాంచును. అతఁడు “వేదసాక్షి” గిరిటము సంపాదించుకొనును.

బజలి—రక్షకా! నామథాంగుని హింసల నిరికించి నేను యేకప్రములొందక ముక్తికి రాజాలను. కాన నాకు జూలియానుని కష్టములఁ బొల్లన నరి మొసంగి నన్ను గృతార్థురాలఁజేయుము.

జేసు—బాలా నావరమును గైకొమ్ము నా జిత్రమును గ్రహించి కృతార్థురాలవు గమ్ము. నీకోరికను మానుము.

బజ—తావక చిత్రమే నాకు మహాభాగ్యము.

[జేసునాథుఁ డదృశ్యుఁ డగుట]

బజ—ఇంకేమి నేతును? నాప్రియునిఁబాసి నెట్లుండును? దైవమా!

సీ॥ తల్లిగర్భమునుంచి + తరలి వచ్చినదాది

కష్టములెట్టివో + గాంచలేదు

బాలుఁడై విద్యకుఁ + బాఠశాలకుఁబోయి

పంతులుతో దెబ్బ + పడఁగలేదు

ఘనయశంబునుఁగోరి • కాంతారమున కేగి
పులులభయంబైన • బొందలేదు
తలిదండ్రులు • దలదాల్చునెంచియు
మానసమున నిన్ను • మఱవలేదు

గీ॥ అట్టి సుకుమారత్నంబు • సంత్యమునకు
నిట్టిహింసల నెట్లు • హింపఁగలడు?
పుణ్యశీలుండు నాభర్త • భూరియశుఁడు
భక్తపరిపాల సువిశేష • పరమశీల॥
తండ్రీ! పసితనమునుండి గోముగాఁబెరిగి నేటికి పరమదుష్టుం
డైన మేళ్యాసునిఁ జేజిక్కి హింసలు నొండవలసివచ్చె. అట్టి
హింసలు నాభర్త సహింపఁగలడా?

సీ॥ శ్రీకరంబైననీ • నీరియామండల
మంతట విఖ్యాతి • నందెనెవరు?
దవిలి పెద్దలయాజ్ఞఁ • దలదాల్చి నేప్రొద్దు
వినయ విధేయుఁడై వెలసెనెవరు
సన్యాసమతముల • స్థాపించి సత్కీర్తిని
బొంది కాపాడిన • పుణ్యుఁడెవడు
సువిశేషమును ధాత్రి • జొప్పఁడబ్రకటించి
పుణ్యంబుఁజెంచిన • పురుషుఁడెవరు?

గీ॥ వరుల దనవారుగాఁజూచు • భక్తుఁడెవరు?
జనుల స్తోత్రంబులందిన • సరసుఁడెవరు?
నట్టి నాభర్త జూల్యసుఁ • దవనిలోన
నెట్లు హింసలనెల్ల • హింపఁగలడు?
తవితేశ్వరా! నీకురాసున్న జిత్రహింసలనెల్ల నెట్లు సహింపఁ
గలవు? దానిఁదలంచిన నాగుండియ లవియుచున్నవి. నిన్ను
విడనాడి నేనూరడిల్లఁగలనా? నీకష్టములలోఁ బాల్గొనక తృప్తి
నొందగలనా?

సీ॥ దేహ మస్థిరమని • చెలిసి వైరాగ్యము
గారవించిన మంచి • గలుగదయ్యె

తిల్లిదండ్రులయాజ్ఞఁ దలఁదాల్చి నేప్రాద్దు
 నుండిన సౌఖ్యంబు • నుత్తదయ్యె
 నసిగ్ధాన్తతము నే • యాధారముగఁగొని
 నతికంచిననుఁ గష్ట • వారదయ్యె
 సన్యాసి మఠముల • స్థాపించి పుణ్యంబుఁ
 గూర్చినఁ గష్టంబుఁ • గూలదయ్యె
 గీ॥ దుష్టమేశ్వసుఁడదియేమొ • దుడుకుఁబడుచుఁ
 జేసుభక్తుల హింసించి • చెడివేయఁ
 నాజ్ఞబ్రకటించుచున్నాఁడు • అధిప! జాలి
 యాను సవ్వీర! హింసల • నందగలవ!

(అని మూర్ఛిల్లుట, జూలియానుఁడు ప్రవేశించుట)

జూలియా—ఆహ! ఏమీ యాశ్చర్యము? నాయర్థాంగిమదియేమో
 జాలిదూలి నేలఁబడియున్నది. (సమీపించి) ప్రేయసీ! బ్రేయసీ!

బజలి—(మూర్ఛదేరి దిన్నగఁతచి) యేమియ్యూ ప్రాణనాయకా!

జూలియా—జీవితేశ్వరీ! నీ పీలగు నేలఁ బడి పరితపించుటకుఁ గార
 ణంబేమి?

బజలి—ప్రియమా! నీరియా రాష్ట్రాధిపతి మేశ్వసుఁడు క్రీస్తుమత
 ద్వేషుడై విశ్వాసుల నందరిని హతమొనర్చి నొక శాసనము బ్రక
 టించియున్నాఁడు. అందుపై నను శ్రీజేసునాథుని బ్రార్థింప
 నతఁడు ప్రసన్నుడై నీకు వేదసాక్ష్య కీటమునిచ్చిరి. నన్ను నీకష్ట
 ములలోఁ బాలానగనందులకుఁ బరితపించుచున్నాను.

జూలియా—ప్రేయసీ! నీవు ప్రమాదమునొందుచున్నావు. కేవలము
 లోకరక్షకుఁడయిన జేసునాథుఁడు నాకొసగిన నరము మహత్త
 రమైనది. దానికై సంతసింపకఁ జింతించుచున్నావా?

సీ॥ దేవు డనాదియై • దేవి శ్రీమరియమ్మ
 గర్భములోఁజేర • గతమదేమి?

జేరి తొమ్మిదిసేళ్ళు • గోరి దేహముదాల్చి
 నరుఁడుగా జన్మింప • నయమదేమి?

పుట్టి ముప్పదియేండ్లు • భూపించి తలిదండ్రు

నాజ్జల వర్తింప • నాయనామి?

దుష్టసైతానుని • దుండగంబులఁజిక్కి

నతనినిఁ దరుముట • హితమదేమి

గీ॥ జూదులందఱు నతనినిఁ • జోరుండనగ

జిత్రహింసలఁజిక్కియు • శ్రీవపైనఁ

బరులకైఁ దానుఁజచ్చుటఁ • పనియదేమి?

యరిసి యుత్తరమొసంగుము • యంబుజాక్షి॥

బజి—జీవితేశ్వరా ; భగవంతుఁడు మితిలేని కరుణాసముద్రుఁడును,
మానవ రక్షకుఁడునై యున్నాఁడు కావున నతని మహిమ
వర్ణింప నెవరివశము?

జూలి—శ్రీ సర్వేశ్వరుఁడు మానవులపై దనగుగల కరుణారసము
ను వెల్లడింప పరలోకమునుంచి భూలోకమున కనతరించి మరి
యాంబ గర్భమున జన్మించి జూదుల హింసలలోఁజిక్కి భయంక
రమైన శ్రీవమరణము గాంక్షించిరి; లోకమునురక్షించిరి. కావున
మనకు సంభవించు కష్టము లతని కష్టములలో నొక తెక్కకు
రావు. అందుకై నీవు భీతినొందకుము.

బజి—చిత్తము.

గీ॥ ఆరునెలలకు నేను యీ • యవనివిడచి

మోక్షరాజ్యంబులోపల • మోదమొంద

జేరవరమిచ్చె జేను నా • శీర్షదించి

భవ్యగుణజాల నువిశేష • భక్తపాల॥

జూలి—పరమసంతోషము. అచిరకాలమున నేను శ్రీజేనునాథునిఁ
జిత్తమిడార్చి పరలోకమున కేతెంచెదను. చింతింపకుము.

గద్య॥ ఇది జేనునాథస్వామి వరప్రసాదలబ్ధ కవితాచిత్ర రేచరగోత్ర
పవిత్ర), గంజి బంగారెడ్డిపాత్ర, యిన్నారెడ్డిపుత్ర, బాలశౌరి
రెడ్డి నామధేయ ప్రణీతంబైన శ్రీజూలియాను నాటక
మున ద్వితీయాంకము సమాప్తము.

శ్రీ జూ లి యా ను నాటకము.

తృ తీ యాంకము.

మొదటి రంగము.

మేళ్యాసు ప్రభువు దర్బారు.

మేళ్యా—

మత్తకోకిల

సంతసంబున రాష్ట్ర జనములు + సమ్మతినిహరింప నా
మంతులెల్లరు న్యాయచూర స + మాధి నిష్టలఁగూడి ధీ
మంతులై రిపునాశనంబుచు + మాను గన్పరకింప భూ
కాంతుపట్లను బొం వితతియుం + నిరుణఁజూపిరె ధీవరా॥

మంత్రి—

నకలజనములు రాజహితులై + చక్కగా మతమెల్లడగ్
ప్రకటనంబును జేయుచుండిరి + బ్రాహ్మ వైధర యంతట
వికలుఁడై కలుషంబులెల్లను + విస్తరిల్లగ జూలియన్
నొకఁడు క్రీస్తుని వేసమందున + నుల్లసిల్లెను జూడగ్॥

ప్రభువర్యా! భవదీయ క్రీస్తుమత నిషేధ శాసనమునకు వ్యతి
రేకముగా జూలియానుడను నొక యోగి పుంగవుఁడొక సన్యాసి
మతమును స్థాపించి యద్దాని సభివృద్ధికిఁ దెచ్చుచు క్రీస్తు మత
ప్రచారమును జేయుచున్నాఁడు.

మేళ్యా—అహ! క్రీస్తుమత శాసనమునం దిరస్కరించి క్రీస్తు మత
మును బోధించెడి యాదుర్జనునికి మదీయపురి పరిపాలనా విధా
నము దెలియ నట్లున్నది.

మంత్రి—అవును, అతనికిఁ బరిపాలనా విధానము దెలియనట్లే యు
న్నది.

మేళ్యాను—కార్యదర్శీ! జూలియానుడను యోగిపుంగవుడు క్రీస్తు
మత ప్రచారము జేయుచున్నాడట నీవు త్వరగావెళ్ళి యా దు
ర్జనుని బట్టుకరమ్ము.
కార్య—చిత్తము. (అందరు నిష్క్రమించుదురు).

రెండవ రంగము.

జూలియానుడు, బజిలిసమ్మ క్షీర్తన.

1. మరియాకుమార కా రావా? మా-మనవుల జేకొనలేవా? ||మరి||
మరియాకుమార కా - మానవరక్ష కా
కరుణించి మాజనము గైకొని బ్రావవే ||మరియా||
2. జనుల రక్షింపనీ - జగమందు జన్మించి
మనుజు స్వభావములో - మరణ మొందినజీన ||మరియా||

జూలి—

ఉ॥ భానుర జేనునాధనను + పాలన జేయుము నీకు సాక్షిగా
దానుని నిల్వినారు, మది + దప్పక హింస సహింస నాకు సం
శోషము నాకు మోసముల + దూరము జేయుము, నీవరంబుకై
దోసిలిలోగినాడ భవ + దూర విచార సుధీర వేడెడన్ ||

కార్య—(ప్రవేశించి) జూలియానుడా ఈ క్రీస్తుమునెక్కడ సంపా
చితివి!

ఉ॥ ఎందున జూలియాన! యిప్పు + దేసమతంబునజేర పూర్వీకుల్
డెండమునందు నమ్ముమతి + టీకల ద్రోయుచు లేనిపోని యీ
నిందెయు దెచ్చుకుంటివిక + నేరుపుగాదది మానవయ్య నా
వందన మాచరించెదను + వాదముభేదము లేకనుండుమా ||

ఇందు విషయమై మనప్రభువైన మేళ్యానుడు యాగ్రహము
పహించి నిన్ను హాజరమునకు దోడ్తెచ్చుటకు నాకు నాజ్ఞ
యిచ్చియున్నారు.

జూలియా—అయ్యా!

ఉ॥ వారక పూర్వవేదముల + వాంఛన జేసిచూడంగన్

సారము దూరమయ్యె మది + జంచల మొక్కటియెక్కువయ్యెనే

దారియుఁదోపదయ్యె నిజ • దైవము జేసుని గ్రీస్తువేదమున్
జేరినవాఁడ దప్పనిఁకఁ • జెందెద మోక్షము కోపమేటికో॥

ఉ॥ కోటినిొసంగినా విడువఁ • గూడదు జేసుని సత్యవేదమున్
నేటికి మాటలింక మన • యేలికశాసన ముక్తిమానె; యా
ఝూటగు శాసనంబులను • జూచినభక్తుఁడు భక్తవత్సలున్
మాటలెవీడ? నాకడను • మానుము మాటలు మూర్ఖచిత్తుడా॥

కార్య—(కోపముతో)

ఉ॥ అద్దిర జూలియానుండ! • మహాబుధులొదిగఁ బూర్వవేదమే
యొద్దికఁబూని శ్రీశుపద • యుక్తిఁ జెలఁగఁగఁ బూజఁజేయుచున్
సిద్ధవిచారులై ఁరము • జేరినభక్తులనేకులుండ; నీ
బుద్ధివిహీనతేదలప • బోలునె నీకిది కూళ దుర్మతి॥

ఓరికూరా! తొందరపల్కులచే పూర్వమతంబులదిక్కరించి
నిందించెదవు. నీపాలిట మృత్యుదేవత నిన్నిట్లు చలింపజేయు
చున్నదా ఏమి?

జూలియా—కార్యదర్శి! “జాతస్య మరణంధృవమ్మ”నుట నీవెరుగ
నిదికాదు. అట్టి తుచ్చమైన మరణమునకు భయపడువారెవరు?
మనప్రభువు సత్యవేదము నిషేధించు శాసనమును బ్రకటించి
సంతమాత్రమున వెరచువారెవరు.

నీ॥ కమ్మని తేనియల్ • గైకొంచు తేటలు

వేముల భక్షింప • నెట్టులోర్పు?

పాలు నీరును వేరు • పరచెడి కలహంస

బురదగుంటలకెటుల • బోవనేర్పు

చిగురుటాకులఁదిని • చెన్నొందుకోకిల

వట్టిమాకులకేలఁ • వాంఛజూపు

చంద్రుని చూడుకలఁ • జెలగు చకోరంబు

చీకటికెందుల • జేరవచ్చు?

గీ॥ నేనునాథుని దర్శించి • యెల్లప్రాదు

భజవగావించు చిత్తంబు • పరమతంబుఁ

జేరవచ్చునా? యెంతటి • చెనటివైన

కరుణాధీర వినవయ్య • కార్యదర్శి॥

కార్య—అరేరే! నేవకులారా! ఈ మత్తదోహుని యువమాన
వచనంబుల నాలకించితిరా? ఇతనిచర్యల నవలోకింప దొరతన
మువారి శాసనము నుల్లంఘించినటులఁ జూపఁజేసి. ఇక నితని
క్షమించుట శ్రేయోదాయకముగాదు. పట్టుడు, కట్టుడు,
ఈడ్చుకరండు.

నేవకులు—చిత్తము (అని జూలియానుని పెడరెక్కలు విరచికట్టుట)
కార్యదర్శి నిష్క్రమించును.)

జూలియా— జీవితేశ్వరీ!

గీ॥ చిత్రహింసలలో నేను • జేరినాను

చింత జెందక మరముకు • జేరి యచటి

కన్యలందరి గాపాడి • కడనముక్తి

జెంది యలరుము కలకాల • మందు సఖయ!

“ఋణానుబంధరూపేణ పరిపత్నినుతాలయ” మను న్యాయ
ముననుసరించి నేటితో నీకు నాకుగల బాంధవ్యము దెగినదను
కొనుము. ఇందుకై నీవు చింతింపక నాశ్రమముఁ జేరఁబోయి
నువిశేషమండలి వైరాగ్యప్రభావమును ప్రబోధించి కాలముగడు
పుకొనుము. తుదకు భాగ్యమైనమరణమునొంది స్వర్గపురిజేరుము.
అచిర కాలమున నే నిన్ను నేజేరవచ్చెదను.

బజి—ప్రాణేశ్వరా! తాము వైరాగ్యమున సంపాదించిన పుణ్యము
దిగంతముల విజృంభింప మీస్థిరచిత్తముఁ గాపాడుకొని శ్రీజేసు
నాధునికి నిజమైన సాక్ష్యమొసంగి ముక్తిసాశ్రయించుకొనుము.

జూలియా—మంచిది నీయాశ్రమమునకు బొమ్ము.

బజిన—చిత్తము అని నిష్క్రమించును.

నేవకుడు—బలే పెండ్లామురా యిది నీ చావుకు మందుబెట్టినదిరో
బాబు. అయ్యో దేవుడా! ఇదేమిచిత్రము? మగనికి చావువచ్చెనే
యని యేడ్వక స్థిరచిత్తముగా నుండమని బోధించుచున్నది.
స్థిరచిత్తముగానుంటే చావు దప్పదురా గుండాకొడక.

జూలియా — సేవకులారా!

ఉ॥ పాపముగాదె నన్నిపుడు • బట్టుట కట్టుట బాధపెట్టుటల్
కోపముతోడ జేసువల • గుచ్చితుల నగకాబి ద్రోయఁడే
దావున లేడభ క్తజనతా • పము దీర్పడే వేగరాఁడె యా
తాపనపోషణుండు నను • దగ్గర జేర్చును బ్రజ్ఞ మానుడీ.

ఇట్టి నన్ను మీరై నను గనికరింపరాదా?

సేవ — అవునవును. పెద్దలనాటి దేముండను ముండమోయింప దల
పడిన నిన్ను విడవవచ్చునా. మాదేముండకు కోపమురాదా.
మాదుంపదెంచవా. మమ్ముల కొన్నాళ్ళు బ్రతకనియ్యి. బుడ
బుడవర్లకము, బుద్ధిదెచ్చుకొనుము. త్వరగా రమ్ము అనియిండు
కొని వెళ్ళుట.

మూఁడవరంగము.

శేల్వసుడు, మంత్రికుమారుడు.

శేల్వసుడు — ఓమంత్రికుమారా! మన సేవకు లొక యోగిండుని బెడ
రక్కలను విరచిగట్టికొని రాజవీధినీడ్చుక వెళ్ళుచున్నారు.
ఆ యోగీశ్వరుడెవరు.

మంత్రి కు — అతఁడు మనసహపాతియైన జూలియానుడు.

శేల్వసు — అయ్యో పాపము! ఆదుర్మార్గు లెందుల కాతని నిట్లు
బంధించుకొని యిండుకు వెళ్లెదరు?

మంత్రి కు — అతఁడు గ్రీస్తుమతస్తుడట. అతడుతన భార్య సన్యోన్యాసు
రాగులై యోగమార్గము నభ్యసించి విరక్తులై యసిఘారావ్రత
బద్ధుడై “జేనునాథుండేలోకరక్షకుడని” బహిరంగముగాఁ బ్రసంగిం
చుటచేఁ గ్రీస్తుమతని పేఁగ శాసనముకు వ్యతిరెక్తులై నందున మీ
నాయనగారి యుత్తరప్రకార మతనినిఁ బట్టుకు వెళ్ళుచున్నారు.

శేల్వసు — అయ్యయ్యా! ఇదియేమి యన్యాయము? భూపాలురకు
నాత్మసంబంధమైన విషయములలో నేమియవసరము? ఇంతలో
దొరతనమువారి జోక్యము సమంజసముగాదు. ఎవరి యాత్మను
వారే కాపాడుకొనవలెనుగాని దొరతనమువారు రక్షింపజాలరు.

మంత్రి కు — మీ యభిప్రాయము శ్లాఘాపాత్రము. జూలియానుడు

సాటిలేని పుణ్యాత్ముడును, పరోపకార శీలుడును, అసాధారణ
మేధాసంపన్నుడును, దైవవరప్రసాద పూరితుడైనందు నతని
హింసించుట శ్రేయోదాయకముగాదు.

శెల్వసు—అరేరే!

ఉ॥ చూచితెయాసుధీవరుని • చుట్టునుగ్రమ్మియు లేశమాత్రము,
యోచన లేకకొట్టుటల • నోర్చియు నాతఁడు దేవదేవనన్,
గాచిభరింపుమంచనఁగఁ • గాంచగనామది చింతఁజెందెనే,
ద్రుంచెదదుష్టశీలురను • దుఃఖనివారణఁ బ్రోతుసాధుని॥

మంత్రి కు—అవశ్యమతనిఁ గాపాడి పుణ్యముగట్టుకొనుము.

శెల్వ—మిత్రమా! ఆ యాశ్చర్యమేమిటి? దేవదూత లెందరోవచ్చి
యా జూలియానుని విజృంభించి ముచ్చటించుచున్నారు. అదిగో!
ఆతని శిరమోపరి భాగము నవలోకించుము.

మంత్రి కు—ఎక్కడక్కడ?

శెల్వ—ఆ జూలియానుని శిరమువై పుఁ జూడుము.

మంత్రి—(చూచును. కాన్పించరు.)

శెల్వసు—మిత్రమా! జూలియానుఁడు యతిశ్రేష్ఠుడైన దైవభక్తుఁ
డగుటచే యతనికి దైవదూతలు ప్రసన్నమైరి. రమ్మరమ్మ
మనమతని కన్నులార దిలకించి యాసాధుని బంధవిముక్తినిఁ
జేసివత్తుము.

(నిష్క్రమింతురు.)

నాలుగవ రంగం.

(సేవకులు జూలియానునివీధికిఁ దెత్తురు.)

జూలి—

ఆ॥ వె॥ యోరిసాపులార! • యొక్కింతయైనను

జూలియెడలమీకు • సందెలేదే?

ఆత్మముక్తిజేర • నాధారమేమిట?

దెలియవలెను • మీరు ధీరులార॥

సోదరులారా! అనిత్యమైన శరీర సుఖేచ్ఛలకై మీరు నన్ను

బాధించుచున్నారుగాని మీకుఁగల యక్షయమైన నాత్మను

ముక్తిఁజేర్చెడి సదుపాయ మాలోచింపరై తిరి. నా మొర నాలకించి
మీ యాత్మల నరకసాగరంబునఁజేర్చక సుఖ రాజ్యంబునకు
జేర్చుడు.

సేవకు — మాకుఁ జెప్పకురా నీమతముచ్చటలను! ఒక వేళ నీమతవిచారము
నాలకించినయెడల మాకు భూలోక నరకము దప్పదు.
ఊరికె వాగకు నీకువచ్చినది నీవుచూచుకో, మాజోక్యమునకుఁ
రాకుము.

జూలి—

గీ॥ అయ్యయో! జేసునాయక • యవనిలోన
నిట్టి మూఢులు నుందురే • యెచటనైన
నాత్మసువిచార మిసుమంత • యరయకయ్యె
నేమిచేయుట దోచదు • యోచిచూడ॥

అయ్యలారా! నిత్యంసన్నిహితో మృత్యుః కర్తవ్యం ధర్మసం
గ్రహమనునటుల నొకనాడు మనమందఱియు చచ్చుట నిశ్చ
యము. మరణము సదా మన వెనువెంటఁ గాచుకొని యున్నది.
శరణాత సర్వేశ్వరుని సన్నిధానమున కరిగి పాపపుణ్య విమర్శన
లో నిలువనలసిన యవసరమున్నదిగాదా? అప్పుడు మనము
భూలోకమున సంపాదించిన క్రియలనుబట్టి మనకు మోక్ష
ముగాని నరకముగాని లభించును. కావున నిచ్చట మన మమిత
ముగా బుణ్యముల సంపాదించుట మనకర్తవ్యమైయున్నది.

సేవ—అరే! నీవేదవిచారము గట్టిపెట్టరాబాబు. మనప్రభువే మనకు
బ్రత్యక్షుడైవము. శ్రీవారిశాసనముల దిక్కరించి భూలోకనరక
మున సంపాదించుకొనుట బుద్ధిమంతుల లక్షణముగాదు.

జూలి—అయ్యలారా! భూలోకనరక మనిత్యమైనది. పరలోకనర
కము నిత్యమైనది. మన ప్రభువు మనకు శరీరసంబంధుడుగాని,
యాత్మసంబంధుడుగాదు. మనల సృష్టించి కాపాడెడి సర్వేశ్వ
రుడు మనయాత్మ సంబంధమైన ప్రభువు. కావున శ్రీవారిచిత్తా
నుసారము వర్తించి మోక్ష రాజ్యమును సంపాదించుకొనవలెను.

సేవ—ఓరి జూలియూనుడా! ఇంక నీటోఫను గట్టిపెట్టుము, నీవేవేష

మును వేసికొని యోగివైతివి. మాకీశ్రమ నేలసంపాదించి బెట్ట దవు. నోరుమూసుకో.

(శైల్యనుఁడు, మంత్రీకుమారుడు పోవేశింతురు.)

శైల్య—

ఉ॥ పాపవిదూర! కష్టసుఖ భాగమునందెడ ప్రేమఁజూపు ని
న్నాపదఁ బెట్టు మాతలను ; సంతము జేసెన నాత్మలోపలన్
శ్రీవరమేళు జేసువక , సేవలొనర్చెన నూశీతోడ మీ
ప్రాపును జేరినాఁడ నను , బాలన సేయవె ప్రస్తుతించెడన్॥

జాలి—అధమస్తుగాక! నిన్నా జేసునాథుఁ డతిరయమున కక్షింపు
గాక! నీవిశ్వాసము స్థిరపడునుగాక! నీప్రతిజ్ఞ జయమగునుగాక!
సేవ—ఏమయ్య రాజకుమారా! నీకు విచ్చపుట్టినదా ఏమి? ఈమత
ద్రోహుని పాదములు పట్టుచున్నావు. ఛీఛీ! లేలే!

శైల్య—(లేచి) ఓరిసేవకలారా! ఈసాధుసజ్జనుఁడేమి యపరాధము
గావించెను? సత్యదేవుండైన జేసునాథుని బూజించినంతమాత్ర
మున నిట్లు హింసింపవచ్చునా? మతద్వేషశాసనముల బ్రకటింప
వచ్చునా?

సేవ—ప్రభువా! ఇతఁడు రాజశాసనముల దిరస్కారము జేయ
వచ్చునా? మనపూర్వ దేముండనుదిరస్కరించినిందింపవచ్చునా?
వారిపూజాపునస్కారము మానవచ్చునా?

శైల్య—అవశ్యము మానవచ్చును. పత్య మెచ్చట నున్నదో దాని
నామోదింపవచ్చును. నేనుకూడ శ్రీజేసునాథుని సత్యవేదమును
జేకొంటినిఁ గావున మీరు యీధక్తాగ్రేసరుని విడుపుఁడు లేని
యెడల మీ గతుల నాలోచింపుఁడు.

సేవ—ఓహో! శైల్యసా! ప్రభువు కొడుకువు. నీవే శాసనములఁ దిర
స్కరించినయెడల దాని లక్ష్యపెట్టువారెవరు? లేలేవయ్యా! మీ
నాయనఁజెంతకుఁ బోదము. నీకీపనులు తగునేమో చూతము.

(అని పటిగుంజి పెడరెక్కలు విఱచి కట్టబోగా)

శైల్య—(కోపముతో)

కం॥ అధమ విశాచములారా!

నదలక నామీదికప్పుడు • వచ్చిన మిమ్ముక
సదమల జేసనిఁ కృపచే
నిదిగో! భువి ధూళిఁజల్లి • యిలఁ బడద్రోయక॥

మీకుఁ బుత్రవాత్సల్య మున్నయెడల త్వరగా మమ్ములవిడ
చిపొండు.

సేవ—ఓరి దుర్మాగుడా! నీధూర్తతనమేల! ఇదిగో చూడుము మా
దెబ్బ, వదరుబొత్తులైన మిమ్ముల నిద్దరి బట్టుకొని భూపాలునిఁ
గడకుఁ గొంపోయెదను. (అని కట్టబొగా)

శైల్య—

క॥ జేసుని భక్తుల మీరలుఁ

భూసురమతి బెలియలేక • పాపాత్ములరై

గాసనిఁ బెట్టెద రిదిగో!

వేసితి భువి ధూళిమీకు • వేసమడంగక॥

ఓ సర్వేశ్వరా! ఈదుర్మార్గుల దేహములు భగ్గున మండి పో
వునుగాక (అని దుమ్ముఁజల్లును)

(సేవకులు శరీరమును విదల్పుకొనుచు బోవుదురు).

అయిదవ రంగము.

(మేళ్యాసుఁడు, మంత్రి ప్రవేశింతురు).

మేళ్యాసుఁడు—మంత్రివర్యా! ఆ జూలియానుని కడకేగిన కార్వ
దర్శి యింకను రాలేదు. అతఁడు మన శాసనము తిరస్కారము
జేసినట్టుగాఁ గన్పట్టుచున్నది.

మంత్రి—నాకు సందేహిగా దోచుచున్నది. లేనియెడల ఆతిండింత
యాలస్యమేల చేయును.

సేవకులు—(పరుగెత్తి) ఓ ప్రభువా! సస్తిమి, సస్తిమి. నీ కొడుకు
శైల్యను ప్రభువు రాజవీధి యందతనిఁజేరి నమస్కరించి యాతని
శిష్యుండై నేల దుమ్ము మంత్రించి మాప్తెఁజల్లెను. మాదేహాలు
కాలి భగ్గున మంటలుపుట్టెను. మాకాళ్లు చేతులు నెండి పోయి
నవి చూడుఁడు. ఇంకమీనొకరొల్లము. మాపిల్లల పుణ్యాన నెట్ల
గో మా ప్రాణములు దక్కించుకొని వస్తిమి. ఇంక మీ యిష

ప్రకారము బనులఁ జరిగించుకొనుఁడు.

మేళ్యా—మంత్రిశేఖరా! ఏమిటిచిత్రిము? నాకుమారుఁడది; క్రిస్తు

మత మంగీకరించుటేమి? ఛీ ఛీ యిది వట్టికల్ల. ఇందుల కేమనెడవు?

మంత్రి—సేవకులారా! నిశ్చయమేనా యీవార్త,

సేవకులు—సత్యము దేవరా.

మేళ్యాను—ఇప్పుఁ డాదుర్మార్గు డెచ్చట నున్నవాడు?

సేవ—శేల్వసుప్రభువుగారి ముంగిటనే యున్నారు.

(అందరు నిష్క్రమింతురు)

ఆరవ రంగము.

(జూలియానుఁడు— శేల్వసుఁడు.)

శేల్వసు—

కం॥ అయ్యా! యీవిధమున నిను

గుయ్యిడఁ జేతులనుగట్టి • కొని చయ్యన నా

రెయ్యెడలకుఁ గొంపోయెద

రయ్యా నాకెరుకఁజేయు • మయ్యకరుణక॥

జూలి—

గి॥ జనుల రక్షించు దీక్షతోఁ • జగమునందు

మనుజురూపముదాల్చిన • న్మాన్యుడగుచు

సిలువ మరణమునొందిన • జేసునాథుఁ

డనఘుఁ బ్రార్థింప మీతండ్రి • యనయుడగుచు

నన్ను శిక్షింపఁ బలిపించు • చున్నవాడ॥

అందువలన నాకుఁ జెల్లహింసలతోఁగూడిన మరణ మెదురు

చూచుచున్నది. నేను దాని నతి కుతూహలముతోఁ జేకొను

చున్నాను.

శేల్వసు—భక్తాగ్రేసరా! నేను నీచిత్రహింసలలోఁ బాలువుచ్చు

కొనెదను. కావున నాకు శలవిమ్ము.

జూలి—నీవు లోకరక్షకుండయిన జేసునాథుండు నిజమయిన దేవుం

డనియు నిజమైన మనుష్యుండనియు విశ్వసించితివేని నీ కోరిక

నీకుఁ దప్పక సిద్ధించును.

(మేశ్యాను, మంత్రి ప్రవేశింతురు.)

మేశ్యాను—

ఉ॥ ఔర కుమార! నీనడతి • లన్నియుగాంచ విచిత్రమయ్యె; నీ
కూరుండు జూలియానుకడ • గూడియుఁ గ్రీస్తునినమ్మిదూతల
ధీరతతోడఁ గొట్టియిట • దేహములన్నియు కాల్చిపెల్చిబల్
శూరుండవై తివంట యిది • శూరితయానె మరూహ పెంఁగి॥

ఓరి! నీవే మాంత్రికునిజేరి క్రిస్తువేదము సంగీకరించి నేవకుల
గొట్టితివట. ఇది ప్రభువంశోద్భవుడవయిన నీకు దగునా? రాజ
శాసనము దిరస్కరింపవచ్చునా? ఇంతటనైన మీరు జ్ఞానము
దెచ్చుకొని దొరితనమువారి శాసనమునకులోబడి పరిణామండు.
లేనియెడల మీకు జిత్రవధలతోఁగూడిన మరణశిక్ష విధిం
చెదను.

శేల్య—

ఉ॥ ఏటికినాన నిటులన • నేనుని వేరము దవ్వవచ్చునే
సూటిగ జూలియానుమన • చోద్యమగట్టి; బరాత్తుదూరిలి
చోట్టివచ్చి యీపురుషుం • రహస్యము దెల్పివెల్చి రీ
మాట నిజంబు కాంచ నను • మానము లేదిటులాడనేటితో॥

నా కన్నులార చూచితిని. విశ్వసింపలేని శ్రీ జేసనాథుండు
నిజమైన లోకరిక్షకుడుగావున నన్నమన్నించి రక్షింపుడు.

మేశ్యాను—

కా॥ ఔరాదుగ్ధతి! యస్సదీయమగు వం • శాచారములేమాని నీ
వేరేయోధనతోడఁ గ్రీస్తుమతము • వేగంబుగఁ జేరఁగా
దారిబట్టియ జూలియానుని వయం • దాక్షిణ్యముఁ జూపిబల్
శూరిత్యంబు వహించితివు నిలుమా • చూతఁ బ్రతాపాన్నతులే॥

శేల్యను—

మ॥ జనకా! విన్నవ మాలకించు మదిలో • జర్చింపఁగా జేసువే
ఘన సర్వాత్ముడటంచుదోచె వినవే • కార్పణ్య మింకేల నా
యనఘ స్వేదడ జూలియానుని నను • న్నా మార్గమందుంటమీ
గనుకూలించి దొలంగ జేయగదవయ్యా • నన్ను పోరాడక॥

నాయనా! ఆసన్నతాఁగుండగు శేనునాథుండే మోక్షనాథుండనియుఁ బ్రసన్నవదనుండనియు నిర్ణయించుకుంటిని. కాన నావిన్నపము నాలకించి నన్ను యీ జూలియానునిమన్నించి క్షమించుడు.

మేళా—

అ॥ వె॥ ఏమిజూలియాన! • యెంతజేసితివిర

నాదుఁటికేమీ • నమ్మఁ జెప్పి

మాయ మతము నేర్పి • మరియిద్దరేకిమై

త్రుభిషదెద రిదిగొఁ • ద్రోతుజెఱను॥

ఆ॥ వె॥ ఓరి దూతలార • యూరక గ్రీస్తునిఁ

జేరినట్టివీరి • శీఘ్రముగను

హీనవాసనల న • హితమతింజైన

చీకఁటింటఁ జెఱను • జేర్చిరండు॥

మరిన్ని, ఈ యవివేకులు మన పూర్వదేవుల నారాధించెదమని యొప్పుకొనువఱకు జిత్రహింసలఁ గావించి వీరి గర్వభంగము జేయుడు.

నేవకు—చిత్తము.

శైల్యసు—నాయనా! ప్రపంచమునఁ గోపముగలవారెవ్వరు భునతి నొందియుండలేదు. ఇది నిన్ను దప్పక గోడుఁజెందించును.

(అందరు నిష్క్రమింతురు)

(బజలిసమ్మ)

పడవరంగం

బజి—అయ్యయో నేనేమి నేయుదును? భక్తిశిరోమణియైన నాభర్త జూలియానుని దుష్టమతియైన మేళాస్థుడు హీనవాసనలుగల చెరసాలలో బంధించెను. హా జీవితేశ్వరా! నీ సుగుణముల నెట్లు మరవఁగలను! నీ యిడుమల నెట్లు విసఁగలను? నా పరితాప మెట్లు దీర్చుకొఁగలను?

గీ॥ జననొసంగిన యాజ్ఞ • జవదాటఁజాలక

సనఘవై నన్ను బెం • ధ్లాడినావు

వ్యామోహమున నేను , యాయాసపడఁజూచి
వై రాగ్యమును సదా , నేర్చినావు
భూలోక సౌఖ్యముల్ , బుద్ధుగంబులటంచు
స్థిరముగా నాకు బో , ధించినావు
దారాశ పుత్రాశ , ధనయాశలనియెడి

భ్రమను నాలోపలఁ , బాపినావు
గీ॥ తుదకు నసిఢారవ్రతమును , హృదయమునను
బదిలవరిచియు శ్రీజేసు , భక్తియందు
నిలపినాడవు ప్రాణేశ , నిన్నయిపుడు
ధరణి గాపాడువారెవరు , ధన్యచరిత॥
(హా జీవితేశ్వరా) !

సీ॥ శ్రీజేసునాధుని , జిత్తము నెరవేర్చు
నేరియావ్రథుజేయి , జక్కినావ?
పుడమిపై భక్తులఁ , బ్రోదిసేయగ నెంచి
హీన హింసలను న , హించినావ?
సత్యవేదము నిల్చి , సాక్షిగానిలచి యా
కక్షనమా చెఱిలోని , కరగినావ?
అసమాన విశ్వాస , మంతటవ్యాపింప
ఘోరమా మరణముఁ , గోరినావ?

గీ॥ నీసహోదరులందరి , నిలిపి యిచట
భూరివై రాగ్యమును స్థిర , పరచినావ?
నాసహోదరులందరి , నాకు నొప్పు
గించి దుఃఖంబులో నను , ముంచినావ?

ఇంక నేనీయాశ్రమవాసుల నెటుల గాపాడుదును? ఎటుల నో
దార్చుదును? నేనెటులజీవించును? (నిదానించి) సహోదరిలారా!
నాకవసానకాలము సమీపించినది, త్వరగ మనస్వాములవారిని
బిలుపుడు. నాకవస్థభ్యాంగమవసరముగా నున్నది.
సహోదరి — అమ్మా మీరు చీతిఁజెందకుడు. మాకు మనోవ్యాధి
దప్ప మరేమియు వ్యాధిలేదు.

బజి—త్వరగా స్వామలవారిని బిలుచుకొని రమ్మ.

సహో—చిత్తము (అని వెళ్ళును.)

బజి—

సీ॥ దైవమా! నాభర్త, తగనీకుసాక్షిగా
పుడమిపై నిలిచెను, బ్రావవయ్య
ప్రభునాజ్ఞ నావిధుఁ, బట్టికొట్టెనేళ
భూరి కృపామతిఁ, బ్రావవయ్య
ఎరుంగక శిక్షించు, కూరులక్షమియించి
నావిధుఁ గాపాడి, బ్రావవయ్య
చిత్రహింసలలోనఁ, జెనక నీభక్తి
భావములోనిలిపి, బ్రావవయ్య

సీ॥ కష్టనిష్ఠుర సమయము, కలిగినపుడు
నీకుగలప్రేమ స్థిరము, నిల్వనయ్య
మరణమొందిన తదుపరి, మహిమదనర
పరమపదవిచ్చి విధునిఁ గా, పాడుమయ్య॥

(మూర్ఛిల్లుట, సహోదరీ లామెను ముచముపై పరుండజెట్టుట)

బజినయ్య—(శీతోపచారముల మూర్ఛి చేరుట)

సహోదరీలారా! నేను మిమ్ము విడచిపోవు కాలము సమీపించినది! మీరెంతమాత్రము మీస్వాంతముల జంతింపక క్రమముల ననుసరించి దైవభక్తిలో నిల్చి శ్రీజేసునాథుని గృహకు బాతులగుడు.

2 సహోదరీ—అలాగేకల్గి! మీదేహము వణకుచున్నది కావున కొంచెము నీమంచముపై బవళించుడు, స్వాములవారువచ్చి మీకవస్థభ్యాంగము నివ్వగలరు.

గురువు—(ప్రవేశించి) బజినమ్మా! నీకు యవస్థభ్యాంగము కావలయునా! (అని చెయిఁ జూచుట)

బజి—అవునుస్వామీ! నాయాత్మ నాదేహమును విడిచి వెళ్ళుటకు త్వరఁబడుచున్నది. కావున నాకు యవస్థభ్యాంగము నిచ్చుటయే

గాక పాపుగారి యాశీర్వాదమునిచ్చి దివ్యసత్రప్రసాదము దయ చేయుడు.

గురువు—అవును నీత్వరితము సవలోకింప సందియము గలుగుచున్నది. ఇదిగో అవస్థభ్యాంగము నిచ్చుచున్నాము. (అన్నినిచ్చి సత్రప్రసాదము నిత్తురు)

బజ—జేసు మరియమ్మా జోజప్పగారా! నా యాన్నిమును మీ కరములం దిడుచున్నాను. నన్ను రక్షించండి. (అని కన్నులు మూయును)

గురువు—(చూచి) సహోదరులారా! బజలిసమ్మ స్వామి సన్నిధానమున కేగినది. ఈమెకు మహాభాగ్యమైన మరణము దొరకనది.

అందరు—అయ్యయ్య (అని గోలఁజేయుదురు)

గురువు—సహోదరీలారా! మీరేల పరితపించెదరు. బజలిసమ్మ మహాదివ్యతనమైన మరణమొందినది. ముక్తికి బాత్రురాలయినది. నేను శ్రీజూలియానుని దర్శింపవలసిన యవసరమున్నది. అచ్చట మేళ్యాసు ప్రభువు భార్యకును, అతని కుమారుడు శైవసుకును నైన స్నానవిష్కసనమున్నది. కావున నీమె భూసాపితము త్వరితగా జేయవలయును.

ఎనిమిదవ రంగము.

చెఱసాల (కాపల భటులుందురు)

(మేళ్యాసుని భార్యయును అమె సేవకురాలును వత్తురు)

రాణి—అహహా! కాలమెటువఱి మార్పులదెచ్చునే చెలీ,

ఉ॥ వన్నియఁ దచ్చుచుకొనుము • వారిం దల్లియునైననాకుబల్
పున్నెపువంటలై మెయ్యు • పూచిన దిగులెల్లతోడమై
గన్నులపండువై దన • కాంచన హస్తములన్ని పాసి యీ
కన్నులఁ జూడఁగావలసె • గప్తమునా! చెఱయందుఁబ్రసరిన్॥

చెలి—అవునమ్మా! కాలవిధి కేమి జేయదము.

రాణి—(కుమారుని సమీపించి) నాయనా నుకుమారా!

శైవసు—అమ్మా! మీక నేకవందనములు. మీర లీ చెఱసాలకు విచ్చేసిన ముచ్చటలేమో తెలివిండు.

రాణి—నాయనా!

గీ॥ పూర్వమతమును విడిచిపెట్టి • పుణ్యక్రీస్తు
మతముఁ జేపట్టి తండ్రిచే • మరణమొందఁ
జెఱుగఁ జొరబడి హింసల • నెందుచుండ
గా నుకుమార నేనెట్లు • గాంచగలను॥

పుత్రకా! దూరమూలోచింపుము. నాకడుపుకు జిచ్చుబెట్ట
కుము. మన వంశమునకుఁ గళంకము జేఁగూర్చకుము. క్రీస్తుమత
మందలి నీకోరికను దృఢించుము. నన్నానందింపజేయుము.

శేల్వసు—అమ్మా! స్వర్గపదకుము.

ఉ॥ నమ్మితి జేసినాథుఁ గరు • తా కరునాశ్చ శరణ్య మూర్తి నే
నమ్మితి దీనవత్సలుని • నమ్మినవారల మోక్ష రాజ్యమున్
నెప్పుదితోడఁ జేర్పఁగల • నేతను నామహనీయు సత్కృప్
నమ్మితిఁ దల్లి తండ్రిపర • నాయకుఁడాతఁడె యెంచి చూడగన్॥

గీ॥ కాననా జేసుసేనల • మానజాల

నాపదలఁబాపి భక్తుల • నాదరించి

కాచు పరిమాత్కుడుండ నీ • కష్టదశలు

మమ్ముఁ జేసెపుపొవమ్మ • మగుడినగరు॥

కాన నీ ప్రసంగము లనవసరములు. నీ యంతఃపురమునకు

బొమ్ము.

రాణి—కుమారా!

ఉ॥ పాలును బంచదారయును • బాకముచేసియ పెట్టునాఁడుబల్
మేలగు హల్య వండి మది • మెచ్చఁగనిచ్చుచుఁ బెంచునాఁడు నీ
తో లలితంబుగాఁగలసి • తోవముదీరఁగ బల్కునాఁడు నీ
జాలముఁ జేయునాఁడుమది • సాకిన తల్లినిగాదె పుత్రకా!

శల్లితో నిప్పుడు పనితీరినదికాన నన్నుఁ దిరస్కరించుచున్నా
వు. ఏరుదాటి తెప్పకొయ్య నేట్లావేసిన చందంబయ్యె. ఇంక
నిన్నేమందును?

శేల్వసు—అమ్మా! నీవు నన్నుబెంచి కాపాడినమాట నిజము. ఇప్పు
డు వానిఁడలంచి నన్ను దెప్పిన ప్రయోజనమేమి? ప్రస్తుత కావ్య

ము విచారణీయముగాని గత జలనేతు బంధనమేల!

రాణి—అయితే, నిన్ను గన్నతండ్రిగారు శలవిచ్చినది వినుము.

గీ॥ ఏక పుత్రుడవని మది , నెన్నుమనియె

నొరులకై పగఁ బూనుట , యొప్పదనియె

బాల్యనై జపు బింకముల్ , పాయుమనియె

జనకు నాజల విడనాడ , సాగదనియె॥

కావున నీకుఁగల క్రిస్తుమతానురాగమును ద్యోచి మన కుల
దేవతలను బూజించి కీర్తిఁగాంచి మమ్ము దరించుము.

శైల్యసు—

గీ॥ తండ్రియైనను గురువైన , దాతఁడైన

గాని పనిఁజేయుమనఁ జేయఁగలఁడె సరుఁడు

ధరణిబాలిచ్చి బెంచిన , తల్లియైన

విసముసంగిన గుడుచునే , ప్రియసుతుఁడు॥

రాణి—బాల కా! దేహములనిత్యములు మాటలేశాశ్వేతములునుమా!

శైల్యసు—కనుక నే,

ఉ॥ పుట్టితి రాజవంశమున , భూజనులెల్లరు సంతసింపఁగ

బట్టితి రాజలాంఛనము , భాసురిఖడ్గము చేతులందు నే

గొట్టితి శత్రుసంఘములఁ , గూరినితో బుధులెల్ల మెచ్చఁజే

పట్టితిఁ గ్రిస్తు వేదమును , బాయఁగఁజాల విచారమేటితో॥

అమ్మా! కరుణాసముద్రుడైన జేసునాథుఁడు నిన్ను ముక్తిఁ
జేర్చు సంతల్పించుకొని యున్నాఁడు. అట్టి ముక్తి రాజ్యమునకు
నీవర్తురాలవు కానందుకై జింతించుచున్నాను. నన్ను నవమా
నములుమోసి కనిపెంచి పెద్దఁ జేసినందులకు నిన్ను ముక్తిఁ
జేర్చు గలుగుదునేని నేను ధన్యుడనగుదు. కావున నీకన్నులను
చెఱచి నీయాత్మ సీతిఁగతుల నవలొకించుము.

(చెఱసాలలో మల్లపుష్పముల సువాసన వీచును)

రాణి—నాయనా ! ఈ చెఱసాల దుర్గంధ వాసనలచే విఘ్నించి
యున్నదని మీతండ్రి చెప్పియున్నాఁడు. దానికి విరుద్ధముగా
సువాసనలచే బరిమళించుచున్న దివ్యలేజమున వెలుఁగుచున్నది.

దీనియందలి సత్యమేమి?

శైల్యసు—అమ్మా, ఇది పూర్వము దుర్గంధమున కునికిపట్టినను.

ఉ॥ మానసమందు మేము యను • మానములేకయ నమ్మినట్టి యా
మానవరక్షకుండు పర • మాత్ముండు దైవము జేసినాధుడే
పూనియు నీచవాసనలు • పోకడఁజేసి సువాసనలిటన్
మానుగఁ జేర్చ నమ్మ యిది • మానుటనేవిధి శ్రీస్తువేదమున్॥

ఇటువంటి మహత్తుఁగల శ్రీస్తువేదమును ద్యజించిన మానవు
నికి కైవల్యము లభించునా? ఇంకనైన నా హితోపదేశమునందు
విశ్వాసముంచి యాత్మరక్షణోపాయమును నాలోచింపుము.

ఉ॥ జేసుని నమ్మవమ్మ యతి • శీఘ్రము మోక్షము నందవమ్మ నీ
గానియు మానవమ్మ యింకఁ • గారణ కర్తయుఁగా వనాశియున్
ఏనువునప్ప వేరె పర • మేరుండు దైవములేడుకాన నీ
దోసిలియొగ్గవమ్మ భవఁ దోషము ద్రుంచును మోక్షమిచ్చెడున్॥

కావున నీమది నావంతయు సందియమొందక శ్రీ జేసునా
ధునియందు నీ విశ్వాసము స్థిరపఱచుకొనుము. అతఁడు తన పిత
చిత్తముచొప్పున నీకు కైవల్యమొసంగును. అచ్చట మనమంద
రముఁజేరి కలంతకాలము సరిమానందమును నోలబొందుచుండ
గలము.

రాణి—పుత్రకా! నీప్రసంగమున నావంతయు నబద్ధమున్నట్లు కన్పిం
చలేదు. (తనలో) నాకుమారుండు శ్రీస్తువేదము నవలంబించుటకు
దగినంత కారణము లేకపోలేదు. నేనుగూడ వానిలోఁజేరి ముక్తి
నొందుటయే యుత్తమము. అయితే నను నీరియా దేశపు ప్రభువు
భార్యనై యనాదృశీయమై చొరతనమువారిచే విరోధింపఁబడిన
శ్రీస్తువేదమునం జేరినయెడల పదుగురు నిందించుటయే గాక
నన్నుగూడ హింసింతురు. (ధైర్యముతో) అయినను యనిత్య
సుఖముల కాశించి నిత్యసౌఖ్యములఁ బొందొట్టుకొనుట మానవ
లక్షణముగాదు. శరీరహింసలను, లోకనిండల నెన్నియైన భరింప
వచ్చునగాని నరకాగ్నిబాధ నొక్కనిమిషము భరింపఁ దరము

గాదు. నన్న నాభిభుండు హింసించినను పట్టి ప్రాణముఁ దీయించినను లోకులు నిదించినను సరి నేను గ్రీస్తు నంగీకరించెద. (ప్రకాశముగా) కుమారా! లీనామానకు రూపుఁడైన శ్రీ జేసు నాధుఁడే మానవత్వముఁడని విశ్వసించుచున్నాను. జూలియానా! ఇకమీరు నాయందు సందియమొందక మీలో నన్ను జేర్చుకొనుఁడు.

జూలి—మంచిది మీయభీష్టము నెఱవేరుచుగాక.

చెలి—భక్తాగ్రేసరులారా మీ ప్రార్థన విశ్వసించిన శ్రీ జేసు నాధుఁడే లోకరక్షకుఁడని విశ్వసించుచున్నాను. కావున నన్ను మీలోఁజేర్చుకొనుఁడు.

జూలి—సోదరీ! మేము చెప్పుకొన్నాము మోక్షమునకు హైరోడ్డు వంటిదిగాని లోకమునకు మహా భయంకరమైనది.

చెలి—లోకముతో నా కివనములేదు. ఏత్రహింసలనే లక్ష్యపెట్టను, ప్రాణముపై నాకింతి తీరలేదు.

జూలి—మంచిది దైవాశిర్వాసము నిపె వచ్చుగాక.

గురువు—(చేజసాల ప్రవేశించి) జూలియానాడా! జయమగుగాక.

జూలి—మీచిత్తము మాభాగ్యము గురువర్యా! మీరాక కాసందించుచున్నాను. మీరాక నా కిమితానందము గలిగించినది. ఎందుకినిన:

ఉ॥ శ్రీసరియాంబ పుష్పాయ • చే భరిపాటునామండు రాణియ౯
ప్రేమల జేసునాధుని వి • వేకి చంద్రమునమ్మి యీరెఱ్ఱ
మామకిరీటిఁజేరి • నుమానములేదిక జ్ఞానస్నానము౯
వేమరకచ్చివేదమున • చేలిలిఖంబుడు కోర్కె-దీరఁగ౯॥

గురు—మీసత్రియల కిమితానందము నొందుచున్నాను. మీ యాస్థిశములలరీ నా విశ్వాసులకు జ్ఞానస్నానమునిచ్చెదను, మీ తనివె దీర్చెను. (రాణి, శిష్యుడు, చెలి గురువు నెదుటికి వచ్చుట.)

గురువు—క్రొత్త విశ్వాసు లీమహాత్ములేనా?

జూలి—అవును గురువర్యా!

శెల్వసు—గురువర్యా! నేను శ్రీ జాలియాను మహత్త్వని సహపా
రిని, మేళ్యాసుని పుత్రుని, జేసునాథుని గాఢముగా నమిస
విశ్వాసిని, ఈమె నాజనని, యామె మాణిల్లి నెయ్యంపురాలు
మాకు జ్ఞానస్నానము నొసంగి మమ్ముల దృష్టుల జేయుడు.

గురువు—నాన్నా నీవు సకలైశ్వర్య సంపన్నుండై సీరియావ్రభువై
న మేళ్యాసుని పుత్రుండవు. అట్టి సుహృద్దైశ్వర్యవంతుండవు మీ
తండ్రిచే నిషేధింపబడిన నీ క్రీస్తుమతమున జేరి నిర్వహింపఁ
గలవా?

శెల్వసు—నిర్వహింపఁగలను; ప్రాణము సహ నివ్వఁగలను.

గురువు—మంచిది, నీవిశ్వాసము నిన్నుఁగాపాడుగాక. లోకనాయకుం
డైన జేసునాథుండు నిజమైన దేవుడనియు నిజమైన మనుష్యు
డనియుఁ త్రికరణశుద్ధిగా విశ్వసించుచున్నారా?

రాణి, శెల్వసు, చెలి—విశ్వసించుచున్నాము.

గురు—విశాచముల యారాధనలు వాటియారభారములు, మీ మన
స్సుర్తిగా విసర్జించినారా?

అందరు—విసర్జించినాము.

గురు—మంచిది మీకు జ్ఞానస్నాన మిచ్చుచున్నాను.

(అందరికి జ్ఞానస్నాన మిచ్చును.)

తొమ్మిదవ రంగము.

మేళ్యాసుని శరభాసు.

భటుడు—(పరుగెత్తి ప్రభువర్యా! ఇంకేమున్నది ఇంకేమున్నది.

మీశొంపమునిగించిది, మన రాణిగారుకూడ క్రీస్తుసూత్రములోఁబడ్డది.

ఆమెకును, శెల్వసుప్రభువుగాఁగిని, దాదికిని జాలియానునిగురువువ
చ్చి యేమేమోమంత్రాలు చెప్పి తనమణిలోఁబడవేసికొన్నాడు.

మేళ్యాసు—అరే! మృత్రివర్యా! యాజాలియానుని ధైర్యసాహ
సముల నవలోకించితివా? ఇంకటి మోసగాని మన దేశమునఁ
జూచితిరా? వరేదండధరా! వారిగురువు మన చెఱసాలకెట్లువచ్చె?

భటుడు—అశఁ డొక పెద్ద మనిషివలెవచ్చి మాతో చిన్ని
ప్రభువుగారిని సందర్శింపవచ్చినానంటె శలవిచ్చితిమి. అతఁడు

చెఱసాలఁజూచి యందఱితో నేమేమో ముచ్చటించి యొక నిలుపుటంగీని దొడుగుకొని యొకపట్టను మెడపై నిడుకొని మంత్రాలేమో చెప్పి రాణిగారికి చిన్ని ప్రభువుకు దానికి దలపై నీళ్ళతో గడగి తెల్లవస్త్రముతో దుడుచుచుండగా నితడు గురువనియు వారినిమతములో జేర్చుచున్నాడనియు గ్రహించి యతనిని బంధిఖానలోనే బంధించితిమి.

మేళ్య—బలే మంచిపని జేసితిరి. మంత్రవర్యా! మనబుద్ధిబలమంతయు జూలియానునుకే ధారబోసినను కార్యసిద్ధిగాకుండుటయెగాక నాకపారయవయశస్సును జేకూర్చె. ముందే నాకుమారుని భ్రమపెట్టి క్రీస్తుమతమున ముంచివేసెను. ఇప్పుడేమి యోపన్ని సుగుణములకాకరమైన నాజీవితేశ్వరిని మోసగించి యతనిమతముననే ప్రవేశపెట్టుకొనెను. ఇంకేమి నేయవలెను? జూలియానునియందేము మంత్రశక్తి యున్నట్లు తోచుచున్నది. లేకున్న నతిసుగుణాధ్యయగునా సతియేమి? దురాచారుండగు జూలియానుని బోధ నాకర్తించి క్రీస్తుమతము జేపట్టడమేమి? ఛీ! ఈవిడుగువార్త విన్నప్పటినుండి నాయల్లము కల్లడిల్లుచున్నది. నేనెట్లు సహించగలను? ఒక వేళ నేసహించినను నాక్రీస్తుమత ద్వేషముసహించునా? ఇందుమూలమున నాకు విధురత్వము సంభవించినానరే! వుత్తరద్రోహముసంభవించినానరే! బంధుద్వేషి నైనానరే! నేను వారి మృతి నే కండ్లజూడవలయును. ఇట్టిబుద్ధి విహీనుల నువేక్షించి యూరకున్న సాటివారిలో నగుబాటులగునుగదా!

క్రీస్తున.

1. దిక్కు నెమేనిలోఁ బ్రాణములిక నాదారకుఁ బుత్రునిహలోపల నిక్కుచుఁ గ్రీస్తునివమ్మిరి మదిలో నీచులగుచు నాయాజ్ఞల మీరుచునికడ ||దక్కు||
2. అర్ధ శరీరముగా నెంచియు సతి-నాదరింపనను దృఢీకరింపుచు నిర్దియురాలై నన్నెడఁబాసియు నీచమతింబునుమది బ్రేమించెను ||దక్కు||
3. పిల్ల బింకములుమానఁబు శేల్వసుడుల్లములో నన్నేమనియెంచెనో

కల్లగాదు యీగడ్డల నీముల. ఖండించిచేసి కలుకు కత్తులతో
||దక్క||

ఉ|| ఓరి దురంతపాతక! ను • హానీన్నతెకల్లును! జూలియాన! నీ
నేరుపు జూడగా మదికి • నీచూడివంచును దోచవయ్యె నా
మారనమానుడైన బుకూచూరును నాసతి క్రీస్తువేరమున్
జేరుట కేమికారణము • భీయక నీస్మృతిజూడకుందు నే||

మంత్రినరా! ఇక వాణినివయము నాలోచింపున దేమియు
లేదు. యిప్పుడే శిలద్రుంపించె. వారిమంత్రశక్తి బరీక్షించెన.
దండధరా! నీ విప్పుడే శిష్టబోయి తలవరులఁ గూర్చుకొని
చెరిసాలలో బంధింపఁబడిన జూలియానునీ నా సతిని నా
కుమారుడు శైల్వసుడు, దాసిని, వారి సురువును వధస్తానమునకుఁ
గొనిపోయి శిరముల ఖండించి నాకుఁ ద్వంగా వర్తమానము
నంపుము.

భటుడు—చిత్తము మహాప్రభా

వదియవ రంగం

చెజసాల - ఇద్దరు భటులు.

1 భటుడు—అ • మహారా జూలియానా! నీకుని బలే ఖరాబ్
వుంకి మాచిన్నిదొంగు యీ సాకిమూటల్ని చెప్పి దమాన్కి
ఖరాబ్ చేసింది. ఒళ్ళుబద్దల్కొట్టి నా నీదికామ్ మానిందిలేదు.
తో దొరసానికి ఖయీసాకి చేసింది నీది చావుకు వచ్చింది భేటా
జూలి—భటులారా! నేను వానికి నిత్య సుఖరాజ్యంబునకుఁ ద్రోవఁ
జూపితిని. గాని వానికి కీడేమియు బోధించలేదు.

2 భటు—బాత్ మత్కరో భేటా నీది సద్ద నాకుమానా తెలిసింది.
పురాన దేమున్ని గేలి పన్నింది నీద.

జూలి—అయ్యలారా

2 భటు—అంధూ నీది మాటవద్దు మాది చెవుల్ వింటాయ్ కావు.
అకేబాబు! చోరాచోరా ఇది నీకి మంచిపున్నాయి పురాన
దేమున్ని కొప్పేదివద్దు యీ సాముక నమాజ్ చెయ్యాల్లే బంది
ఖానామే వుండాలి మానా తంటాల్ తినాలె.

శైల్య—ఒగే భటులారా! శ్రీ జేసునాథుని మహాత్మ్యము మీకుఁ దెలియక మీఁదు మీక్కిలి ప్రసంగించుచున్నారు. అతఁడు లోక రక్షకుఁడు మానవ రక్షణార్థమై భువికవతరించిన లీలామానుష స్వరూపుఁడు.

1 భటుఁడు—చోతాదొర ఇది బోత్ గలత్ వుంది యీసాటు నాది దేమున్నికి ఎక్కుబచ్చా వుందియని ఝూటామాటల్ చేసింది జూదులు ఆన్ని సంపింది సత్యంవుంది.

జూలి—భటులారా! మీ రంధ్రలైయున్నారు. మీ జ్ఞాన నేత్రములు మూయఁబడియున్నవి. కాన నీ పరమరహస్యమును గ్రహింపఁ జాలకున్నారు.

2 భటు—అదివున్నాయి పరమరహస్య యిదివున్నాయి పరమరహస్యమని ఖరాబ్ మాటల్ మార్చుచోద్ జూలియానుకిచ్చేస్తే ఓ చిన్నదొర నీకి సుకకర్ బంధిఖానకు తొలిందిమీకి యీనిమాటల్ బోత్ గలత్ వున్నాయి ఓ దొరసాని నాది మారూజా మాకి సుకకర్ యీసాయికి చోడో వురాన దేమున్ని మొక్కి మీ దికష్టంకి మానింది బేషక్ వుంది నాదిమాటా నూది చెవుల్ విన్న పోతే మీకి చావునచ్చింది సత్యంవుంది

3 భటుఁడు—(ప్రవేశించి) అగే అదిఖయిదీలకు మీకు బోత్ క్యాహై ఈసాయిగీసాయి మాకి తలబ్ కర్తాహై క్యా

1 భటు—అరేబే చోతాదొరకి నాది మంచిమాటల్కి చేస్తాయి.

3 భటు—అభిక్యా చిన్నదొరనై గిన్నదొరనై దొరసానినై పాదిరి సాహకినై అందర్కి సరఖిండనిగి ఫర్మానాపోంచుతాహై ఏధోకో.

2 భటు—(పర్మాన చదివి) అరే బద్మాయమ్ వాలె- జద్దిజద్ది చెలో- మీకి తలలఁద్రంప హుకుం దొర్కింది మాకి.

శైల్య—మే మందరము సిద్ధముగా నున్నాము. మీవిధిక్రత్యమును మీరు దీర్చుకొనుఁడు.

3 భటు—అరే, ఇదొరకి క్రీస్తుమత పిచ్చిపట్టింది దేకో పర్మానా సుకకర్ ఫికర్ వపరేమా పడ్డాయిలేదు.

1 భటు—అదికాదుటయి - ఈళ్ళు చచ్చి మందిదొరను బెడరిస్తాయి.

2 భటు—అరే ఖరాబ్ వాలె జల్ది చెలో మీకి పరేమావద్దు.

జాలి—ఇదిగో వచ్చుచున్నాము. మాకు చావనఁగాఁ దృణప్రాయి కము.

1 భటు—అచ్చా (అని దీసికొని వెళ్ళుదురు.

వధస్థానము. పదకొండవ రంగము.

భటులు, తలవరులు, జాలియానుఁడు, శైల్వసుఁడు, గురువు, రాణి, దాసి ప్రవేశింతురు.

1 భటుడు—వరే తలవరులారా మీ హతిహరలు సవరించుకొనుడు. తలవరు—చిత్తము.

1 భటు—ఎన్. ఖయిదీక్ మీకీబుద్ధివచ్చింది మాట సత్యంపుంటే ఇది హుకుం మీకి మహాటికి చేయిస్తాననిది.

జాలి—మాకు మహాపిహకుం యవసరములేదు. మాస్థానములకేగుటకై మేము త్వరితముచున్నాము.

2 భటు—మీది ఖర్చుకి విసాహై క్యాకర్నా.

శైల్వసు—భటులారా - మేము దేవుని ధ్యానించుటకై శలవు దయ చేయుఁడు.

1 భటు—అచ్చా జల్ది సమాజ్ చేసింగి పసందు వుంది.

శైల్వసు—అలాగె.

(ఖయిదేలందరు జేసునాథునిఁ ప్రార్థింతురు)

కీర్తన.

1 చేకొనరావే శ్రీ - జేసువమమ్ముల

నీకయి సాక్ష్యము - నిల్పితి గియ్యడ!

చేకొ॥

2 పాపులరక్షకా - పరమ సద్బోధకా

కాసాడి దుష్టుల - కరణఁ జూపించుచు॥

చేకొన॥

3 దుష్ట మేశ్వరుని - దునుమక నేప్రొద్దు

కష్టములొపి నీ - శిష్టునిజేయవే॥

చేకొన॥

4 వచ్చుచున్నాము నీ - వైభవముఁ జూడ

నిచ్చి నీమోక్షము - నేలుము నీదయ॥

చేకొన॥

1 భటు.—నమాజ్ అయ్యిపోయిందిగదా. మీదిచావువస్తాయిచూడు.

జూలి.—తరూరుగా నున్నాము. (అంతట తలవరులు తమకత్తులను ఝళిపించి జూలియానుని శెల్వసును గురువును రాణిని దాసిని శిరముల గొట్టుదురు)

1 భటు.—ఇది ఏమి పిచ్చివుంది. చచ్చుటకై నా వొప్పిరికాని మతముకు విడనక పోయిరి.

2 భటు.—అది మంచి రుచియిచ్చింది. మనకివం. (అని అందరు నిష్క్రమింతురు)

పదనొకండవ రంగము.

(రాజు ప్రవేశించును.)

మేశ్యాసు — (అతిశయముతో) ఏమి తలవరులింకను రాకపోయిరి! ఇప్పటికా దురాత్ములచెంతకుఁ జేరియుండరా? కార్యమంతయు దీరియుండదా? తలవరు లామూర్ఖులఁ జంపుటకుఁ ప్రాణమొప్పక తప్పించుకొని పోయిరా? తిరిగి వారల మరణవార్తల నెనింగింప మంటినే! ఇంతజాగేలచేసిరి? నాతోఁ జెప్పటకుఁ మరిచిరా? ఉదయమునఁ జెప్పవచ్చునని యుపేక్షఁజేసిరా! నేనింకఁ క్రోధమూర్తి నైయుండ వాండ్రెట్లు నేయుటతగువా? నేనేవా డ్లచెంతకేగి నిజవర్తమానము దెలిసికొనినత్తునా? (అనుచుండ)

తల—(ప్రవేశించి) దేవా దండములు. మాయాజ్ఞను నెఱేర్చుకొని వచ్చితిను. ఇదిగోనండి కత్తి రక్తిము.

మేశ్యాసు—శహబాసే! మూఁధైర్యసైన్యములకు మెచ్చితిఁ గాని యాదురాత్ములఁజంపినపుడు అచ్చటనుండిన ప్రజలకు నాయొక్క నిరంకుశాధికారము మెప్పుగొల్పుచున్నదిగదా.

తల—ప్రభువర్యా! మృతరంగంబునంగల సేనాపతులలోఁ దక్కిన ప్రజలు మీప్రభుత్వమును దూషింపుచు క్రీస్తువేదము సంగీకరించి యందే చేరుటకు నుద్యుక్తులై యున్నవారు.

మేశ్యాసు—మంచిది మీరుపొందు.

తల—చిత్తము దేవర (అందరు నిష్క్రమింతురు.)

పండ్లండవరంగము.

(మేళ్యానుడు, మంత్రి, కార్యదర్శి ప్రవేశింతురు.)

మంత్రి—ప్రభువర్యా! మీముఖవిలాసమును దిలకింపగా ముందటి చందముదప్పి వన్నె దరిగి చిన్నబోయియున్నది. కారణమేమి!

చం॥ తలపకుమయ్యలోగడ గ + తంబు దలంచిన నేమిలాభ మో తలచిన వత్తురే సుతుడు + దారయు నీకథ సాటివారిలో నులకతనంబుగాదే యిక + నల్లమునందున భార్యబుత్తునికొదలవక పెండ్లియాడి పరి + తాపముమానుము రాజోఖరా!

మేళ్యానుడు—మంత్రివర్యా! నీపలుకులు విన్నదత్తోత్తరంబులయ్యె నీవు నాహితంబుగోరువాడవని యెరుంగుదు. అయినను,

ఉ॥ పూనికతో వివాహమును + బొల్పుగనందెడగాక! వేగ నా మానసమొప్పగల్గు నొక + మానిని నాసతియొనుగాక! నె రానగుణంబు లుండియును + చక్కనిరూపసియొనుగాక! నా సూనుని సోముగేరుముఖ + చోద్యముఁ జూచెడి భాగ్యమబ్బునో! కార్య—ప్రభువర్యా! నీవు నీకుమారుడు శైల్యసుని ముఖముఁజూడ వలయునన్న స్వర్గమునందే చూడవలయును. అచేకాక (అనే లోపల)

మంత్రి—కార్యదర్శి! పురస్కారమునకు సమయముగాని తిరిస్కారమునకుఁగాదు. మహాప్రభువు తనభార్యపుత్రుని నిర్నిమిత్తముగ గోలుపోయి చింతిల్లుచున్నవాడు.

కార్య—అయితే—, ఇకద్వితీయవివాహ మాచరించుటయు కలిమి వహించుననుటయు కలలోనివార్త.

మంత్రి—ఏమీ! సమస్త సామ్రాజ్యము తన చేతఁ నుండెగదా? ఆ యన కోరికఁదీర నొక్క వనితామణిని వివాహమాడి ప్రతిష్ఠతో రాజ్య పరిపాలనము చేయఁగూడదా?

కార్య—అయినను మన ప్రభువుగారి యభిప్రాయమును గట్టిగాఁ జెలిసికొందము. (ప్రభువుతో) ప్రభువర్యా! ఇంచుల కేమనెదరు? మేళ్యాను ప్రభువు—కార్యదర్శి! నన్నేల వృధాజీవితాశెలవానిగాఁ జేసెదవు.

ఉ॥ పోటుతనంబునకొ దుడుకు • పోకలుపోవుచు “కూడదన్న” మీ
మాట నిరాకరించితి కు • మారునిఁ జేడెను గోలుపోతి నా
కేటికి రాజ్యవై భవము! • నేలినదింతియ చాలునాకు సొం
వేటికి భార్యయేటికిఁక • నేలను రాజ్యమదేల చచ్చెదన్॥
మంత్రి—(చెవులు మూసుకొని) ప్రభువర్యా ఎంత మాటంటిరి!
చచ్చినవారలుచచ్చిరి. మీరెందుకు చావవలెను.

* ఉ॥ కొమ్మలు గాలిచేవిరుగ • గుంకటివేరసియాడఁ జెట్టు పొం
కమ్మెడబాసియున్న సహ • కారముతీయని కాపుకాచునో
కమ్మని పూతఁపూచునొ పి • క ప్రముఖ ద్విజపాళిచేతఁ జి
త్తమ్మున కింపుగూర్చునొన • చాతెరువర్లకు నీడనిచ్చునో॥
మేళ్యాసు—ఈవిధముగా నాగతి పరిణమించినది. మీ హితోపదేశ
ములు నాకెంతమాత్రము రుచింపవు. నన్ను మన్నించుడు.

పదమూడవ రంగము.

(మేళ్యాసుఁడు మృతరంగమునకుఁ బ్రవేశించుట)

తన కుమారుడైన శైల్యసును జూచి—

మేళ్యా—

సీ॥ హా! రాజకులభూష! • హా! సత్యసంతోష!

హా! మంజులసుభాష! • హా! సుపాష!

హా! వైరిసంహార! • హా! కీర్తివిస్తార

హా! వాక్కుధాధారి! • హా! సుధీర!

హా! సత్యసమ్మాన! • హా! పుణ్యసంధాన!

హా! పూజ్యసమ్మాన! • హా! విధాన!

హా! రత్నములరాశి! • హా! యద్ధసువిలాసి!

హా! శౌర్యగుణరాశి! • హా! తురాసి!

* (ఈ పద్యము తరుపతి వెంకటేశ్వర కవుల పాండవ విజయమున గనుపట్టును. దానియందు నాకుల గణ్యతచే దాని రంగస్థలమున జదివిన విశవలయమునను సభిలాషవోడమి యట్టిది వేరొకపద్యము వ్రాసినను స్వారస్యమునందు సమ త్త్యము వహింపఁబడని ఈపద్యము నేవ్రాసితిని. ఈ విషయమునందు కవుల నాయెడ చార్యారోపణము జేయకుండురుగాక.)

జాలియానునాటకము.

గీ॥ హా! గుణస్తోత్ర సత్పాత్ర • యజ్ఞసేత్ర!

హా! మురిపెములమూట! • యయనిధాన!

హా! సదాచారసంపన్న! • హా! ప్రసన్న!

నన్ను విడనాడిపోయితే • నాదు తండ్రీ!

అయ్యో! తండ్రీ! నీకే యిట్టిబెట్టిదము చేకూర్చుకొని నా కడవునఁ జచ్చు పెట్టుకుంటిగదా నాయినా? ఎన్నఁడు దుఃఖము నుమాట నెఱుంగిని నాకు నెంతవంత చేకూర్చితివిరా? అన్నా! నీకై యెన్నియో ప్రతములుసల్పి నోచరాని నోములనెల్ల నోచి నిన్నొక కనకగిరి చంద్రబువఁగాంచి నీముద్దు మురిపెములతోఁ గాలము గడుపుచున్న నాకు నేటికీపాటు వాటిల్లఁజేసితివిగదరా!

సీ॥ సరిరాజసుతను నీ • చానగా గావించి

చూచుప్రాప్తమునకే • నోచనైతి

నిను రాజచంద్రుగా • నొనరించి మనసారె

జూచుప్రాప్తమునకే • నోచనైతి

మనకున్న సామంతు • లనయంబు నీమఁమొక్కఁ

జూచుప్రాప్తమునకే • నోచనైతి

నీకుఁ బుత్రులుగల్గి • నిల్వగఁ గనులార

జూచుప్రాప్తమునకే • నోచనైతి

గీ॥ అయ్యయో! మండభాగ్యుడ • నైన నాకు

పుత్రగతిఁబుట్టి యిక్కటఁ • బోయఁజేసి

యాశలెల్లను భువిలోన • నణగఁద్రొక్కి

యిట్లు కత్తికి బల్లియైతి వే • కుమార॥

నాయనా! మేళ్ళాపు ప్రభువునైన నాకు పుత్రుండవైన నిన్నీ లేతప్రాయంబున నెట్టిదుర్దశయందుఁ జూడవలసివచ్చె. నీపాటును దిలకింప నా ప్రేవులు తరుగుకొని పోవుచున్నవిగదా?

గీ॥ అకట సుకుమార! నిన్ను నే • నమితముగను

చలము బూనియు మదిలోన • జంపిచెడుగు

జేసికొంటిగ; యిఁకమీఁద • వసుధలోన

దిక్కు నాకెవ్వరియ్య వో • చక్కనయ్య॥

ముద్దుకుమారా! నీ మోహనాకారము కన్నులారఁ జూచు
భాగ్యము నేటితోఁగదా తీరె.

నీ॥ మాటమాటకు జేసెఁ బూటలుగఁ బారు

సదమల హృదయమాఁ యిదికుమార

స్వర్ణకంకణముల సవఁ రింపశోభిల్లు

ముంచేతులాయివిఁ మోహనాంగ

పట్టుపుట్టుంబులఁ బసవెలుంగ ధరించు

మృదువైన దేహమాఁ యిది సుపుత్ర

పడుచుప్రాయము కనుఁ పండునగాఁ జూపు

మొలకమీసలయివిఁ ముద్దుకుర్ర

గీ॥ నేలఁబడి పొరలాడియుఁ బాలిక్రంగి

మాసముండెడి నాగరితఁ మంటఁగలియ

రక్తమునమున్నియున్న నీఁ రమ్యమైన

దేహమెటు జూడఁగలనోయిఁ ధీవిశాల.

అయ్యయ్యో శైలసా! నా చిన్నారిపట్టి! నన్ను చూడఁగ నే
మన్ననలఁజూపుచు నెదుర్కొందువే నేడేల నేనిట్లు మొరపెట్టి
నను నా మొరాలకింపవు? బాలక! పేదకు దొరికిన పెన్నిధివలె
నీవు నాగర్భమునగబుగగా నిన్నరచేతిలో నిడికొని యింతకాల
ము సన్నాక కనకగిరి చందమునఁ బెంచి నేడీ దురాత్ముడగు
“జూలియాను”ని పొట్టచుబెట్టి నీరిడవ వలసినచ్చె తనయా! నీ
చిన్నిపలుకులు మాటిమాటికి నీనోట బల్కినట్లు నా చెవులకుఁ
దట్టుచున్నవి. కుమారా! నీ విద్యాబుద్ధుల నెవరికొప్పగించిపో
తివి. తండ్రీ! నీకోమల శరీరమున కెంతపాటు రాజేసితివిరా
అన్నా! నీకు గ్రీస్తుమతిమునం దభిలాష మెందుకుఁ బుట్టె?
పుట్టె పో నాకెందును నీపై యిర్వ్యకలిగె? కలిగెపో! నీకు
యిట్టి భయంకరమైన మరణతీర్పునెల విధించితిని. అయ్యో!
నావిధి నన్నిట్లు నాడించినది. నేనేమిసేయుదు నాయనా!

నీ॥ తలవద్దు కత్తులకఁ దళతళ మెరియింప

నుల్లమందెంత భీఁ తిల్లినావా

కత్తులచేసీదు • కంఠంబు దరుగుచో

నన్ను నేమనిదూరి • నావొత్తండి
బలవంతముగనీదు • ప్రాణముల్ పోవుచో

నేమని నన్నెంచి • యెఱ్ఱినావో
కూరమామృతిని జే • కూర్చినందుననన్ను
బాంబులకనెంత • పసవివావో

గీ॥ బాలకా! నన్నునగచాట్ల • పాలుచేసి
ఘనతరంబైన నీదుభా • గ్యములఁబాసి
యిట్లుపెనునిద్ర బొవుచుం • టేమనందు
మారసుకుమార ముద్దుకు • మారధీర॥

భీభీ! నేనెంత దుర్మార్గుండను. ఇంతబ్రతుకుబ్రతికి దుగ్గీతుం
డైన జూలియానుని మహావైషమ్యమునకై పరమ పటివ్రతాశిఖా
మణియగు యీనానతినిఁజింపించి విధురత్వము సేకరించుకొంటి;
అతిసుకుమారుండైన నాకుమారుఁడు శైల్వసునిఁ గోలుపోయి
పుత్రద్రోహినైతి. ఇఁకనాజన్మమేలఁ గాల్చినే. బాలకా! నాకొక
కొండవలె నండగానుండఁ జూచుకున్న నీవుండని నాకీ ప్రభుత్వ
మేల? పుత్రకా! చంద్రునిబాసిన నిశిచందంబున నేను జీవించుట
కన్న మృతినొందుట యుత్తమము.

(అని దుర్మార్గుఁడను నొందును. తెరవేయుదురు.)

భరత వాక్యము.

గీ॥ కువలయంబున వర్షము • గురియుగాక
పాడిపంటలు పుడమిపైఁ • బ్రబలుగాక
పడతులిలసాధ్వసులునొచు • వరలుగాక
కవులు ప్రజలందు ఘనతను • గాంతుగాక॥

గద్య॥ ఇది శ్రీశేషనాథస్వామి వరప్రసాదలబ్ధ సూరిజనవినుత కవితా
విచిత్ర రేచరగోత్రపవిత్ర గంజి యిన్నారెడ్డి పుత్ర బాల
కౌరిరెడ్డినామధేయప్రణీతంబైన జూలియానునాటకము
నందలి తృతీయాంకము సమాప్తము.

Sree Jobuni Vijaya Vilasa Natakam

AN ORIGINAL DRAMA IN 5 ACTS

BY

GANJEE BALASHOURI REDDI

Author of

Sringera Julian Natakam, Eustachius Natakam,

AND

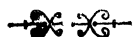
Sir Thomas More Etc.,

Rentachintala, Guntur District.

స్రీ జుని విజయ విలాస నాటకము

గం. బాలశౌరీరెడ్డి రచింపిం.

వాణీ ముద్రాక్షరశాల, బెజవాడ

1929.

*NIHIL OBSTAT—
Very Rev. D. Grassi*

*IMPRIMATUR
+ D. Vismara
Bishop of Hyderabad*

ఈనాటకమునందువచ్చు పాత్రలు

పు రు షు లు.

1 నర్వేశ్వరుడు.	దేవుడు.
2 మిఖయేలు.	దేవదూత.
3 గాబ్రియేలు	దేవదూత
4 సైతాను	పెద్దపిశాచి
5 బెల్జూబు	పిశాచి
6 అజజ్	పిశాచి
7 బెలియర్	పిశాచి
8 రాజు	కోబు
9 మంత్రి	కోబుని ప్రధాని
10 గొల్ల	కోబుని గొట్టెలకాపరి
11 జీతగాడు	కోబునివ్యవసాయకుడు
12 సేవకుడు	కోబుని నౌకరి
13 రాణి	కోబుని భార్య.
-

శ్రీ జోబుని విజయవిలాసనాటకము.

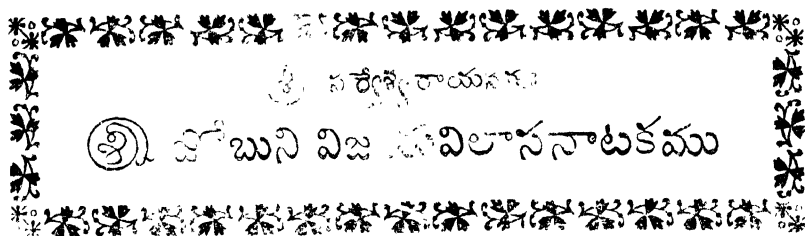
అంధకభోగకు భాషాభిరూపానారా! నాకు అన్ననాటగోలె
నాంధ్రభాషయం దిండుక యభిరుచి యున్నందున శిష్యమునకు సంబం
ధించిన లక్షణశాస్త్రములు కొన్ని నభ్యసించితిని. శృంగారనాళియాను
నాటకమును రచించితిని. సవ్యో తిండితిని. సహనశోధనలందరు యం
దలిలోపముల గవనింపక నాకరించుటచే నుత్తాక్యుగ్మనాటకమును బ్రచు
రించితిని. అందుపై మరికొన్ని నాటకములు రచించితినిగాని నాకు
సలాంతరమగుటచే బ్రచురింపరాకభోగకు.

శ్రీ వైభవ మహాకావ్యమునకు పుర మూడికామునకీ
శ్రీ జోబుని విజయవిలాస నాటకమును రచించితిని. నేటికి దీనిని
బ్రచురింపగలిగినందుల కానందముచున్నాను.

సహనోదరులారా! నాకరిననాటకములు మహాభోగకు లోకమంత
యు బ్రకర్షింప బడుచున్నవి. విశేషము మహా భాషాభిరూపుడైన
గొర్రెగూడముచేతనో, లేక నాయుని ముద్దాబుద్ధిమహా నూత్రధారానిచే
బ్రకటింపబడుచున్న పద్యములతోనీ నాకరించు విజయ మఖిప్రీతినేరుల
జేర్చి బ్రకటింపబడుచున్నట్లు తెలియుచున్నది. అది కేవలము పొరపాటు.
ఏనాటక మెవరిచేరచియింపబడెనో వారివల్లనే రచియింపబడినట్లు వెల్ల
డింపవలెను. గ్రంథకర్తనామమాన సభారంగమున బ్రకటింప నిష్ఠము
లేనివారు అట్టివారి నాటకముల సభ్యునించుట యచుచితిమని హెచ్చరిం
చుచున్నాను.

వెలమకన్నె.

Xo|| బా|| శౌరిరెడ్డి.

శ్రీ సర్వేశ్వరాయనమః

శ్రీ చోబుని విజయవిలాసనాటకము

ప్రథమాంకము.

(సంభాషణ — నృసింహాంకము.)

నాందీ ప్రసాద.

సూత్రధారి —

కం॥ శ్రీసర్వేశ్వరాయనమః

భాసనామసి నృసింహ భక్తిసంపన్న

ప్రాసితీ చోబునివిజయ వి

లాసము ప్రథమాంకము నృసింహాంకము

గీ॥ సకలపాపములను నృసింహాంకము

లోకపాలనము నృసింహాంకము

నాపలెనెనాటకము నృసింహాంకము

సూత్రధారి నృసింహాంకము నృసింహాంకము

ప్రథమాంకము నృసింహాంకము నృసింహాంకము

జయంతుడు — (ప్రవేశించి) అయ్యో! అయ్యో! వచ్చియున్నాను. తమ సేవ

కుని కేమి చుట్ట?

సూత్ర — మిత్రమా! ఈ సభాగంగము ను పీక్షింప నయనోత్సవదాయక

మై పొంగి పొరుగున ప్రంబుమాసి— చెలంగుచున్నయో వేడు

మనమేమో వీరిని వివోద చెట్టుకమును కూశచేత వీరంత మనవంక

నెట్లు చూచుచున్నారో చూడు. నిరుపమాన వేదపారాయణులును,

తర్కశాస్త్రప్రవీణునిను, నిరుపద్యోగ కాశల్యునిను సర్వసంగపరి
త్యాగుల నైన గురుప్రసాదులును, భౌతికసంబంధ మిం ప్రేమయు
జోక్యము కలిగించుకొనక పరలోకసౌఖ్యంబుల కాశించి శ్రీ శేను
నాధునియందు తమ జీవితము నై కల్యవలుచుకొని సువిశేషప్రచార
మునందు కాలమునుగడపు కన్యాశ్రీనిసమూహంబును, నిరంతర
వ్యాపారాధిగమములైన వర్తకసముదాయంబును, కాయకష్టంబుచే
నిత్యసంతృప్తులును నిష్కళంకులునైన కర్మకల్పవంశంబును, దమ నగు
మొగములచే దమ యభీష్టమును నెల్లఁగించుచున్నారు. కావున మనమీ
రాత్రి వీరి మనముల కాహ్లాదకరమైన నొక యపూర్వనాటకమును
బ్రవర్తించి వీరి కుత్సాహము గలిగించుట సమాజసమైయున్నది.

జయం—వా! చక్కగా చెప్పితిరి. నాటకప్రయోగమునందు జాలురమై
ననునమెక్కడ? సకలశాస్త్రవైఖ్యములు నైన యీసభవారి హృద
యగంజున మెక్కడ? వీరిని సంతోషపెట్టుట కంతకత్తిమంతులు
కానెను?

సూత్ర—జయంతా! సుగుణగుణోవిలాసులైన సీసభవారినెదుట మన
మంతమాత్రము భయపడవలసిన పనిలేదు. వీరికి మనయందుగల
వాత్సల్యాధిక్యతచే మనయొద్ద నెన్ని లోపములున్నను వాటిని
లెక్కింపక మనగుణలేశములే మెచ్చి గూనవండితులనుమా అట్లు
కాదేని మనలోపముల జూపినను మనకదియే శ్రేయస్కరమగును.

గీ॥ ధరణిలోపల దనసాగను తనగుణంబు

తననువిర్ణయు దననేర్పు దనవిలాస

ములను గనుగొని నెవ్వండు మోడపడడు

తనవిశేషము చూచుచే దలపవలయు"

జయంబు—అవునును మఱచితిని "తప్పలెన్నువారు శంకోపశండుంబు
లుర్విజనులకెల్ల నుండుశిష్యులు । తప్పలెన్నువారు తనశిష్యు లెరుగరు
విశ్వదాభిరామ వినురనేమి" యని పూర్వము చెప్పియున్నారు. నాగల
జయమంతయు సూర్యతాపమునకు మాయమగు హిమశుల్బమయ్యె.

నాటక ప్రయోగమనుగా నెంత ? త్వరగా నాటక నిర్దేశ మొనర్చి నమ
యోచిత కృత్యంబులకు న. న్నియోంపుడు.

నూత్ర— శేషు, నీర్థేర్య సాహసముల కానందించితిని. (అనోచించి)
మిత్రమా సత్యసంధుండైన శ్రీజోబుని విజయవిలాసనాటకమును ప్ర
దర్శింతము.

జయం.—అనాటక మెవరు రచించిరి?

గీ॥ ఆంధ్రమందున కవితంబు నల్లువారు
పుడమి శ్రీగం యన్నయ్య పుత్రవరుడు
చెలగు శ్రీజేను శిష్యుండు శోభిరెడ్డి
నాటకంబుగ రచించె నవ్యముగను.

జయం—అతడా ! అతన్నియిగని నారాజు ! పంటచేయిలు పురినివా
సండున గంజి ఇన్నా రెడ్డి కుమారుడు బాలశైలి రెడ్డియేగదా! అత
నికి నాటకరచన సమర్థత్వ మెక్కడిది ? అతడు కేవలము రెడ్డవంశ
జుడును వ్యవసాయకుడునై యున్నాడనిగదా ? అతడు నాటకము
వ్రాసినను స్వార్థముగానే యుండును ! ఒక బ్రాహ్మణుడుగాడు
భద్రాక్షగాడు ఎవరైన నొక సంస్థ పాఠశాలకు రచించిన మఱి
యొక నాటకము బ్రదర్శించిన యెడల శోభియమనగా నుండును
గదా ?

నూత్ర— ఇన్నీ ! ఎంతవీచారికరమైనంగతిని చెప్పిపెట్టుకంటివి. తోల్లి
జేనునాథుని బాదులు పరివారించిన వచనముల స్పృహకు చెప్పితివి
ప్రపంచములో నెవడైనను స్వపురమున గారవింప బడిడిను కర్తుని
దివ్యవచనమును స్థిరపరచితివిగదా ? రెడ్డవంశజులు కేవలము విద్యా
విహీనులైననూ సేయభిప్రాయము ?

“విద్యానేవవిజానాతి విద్యజ్ఞన పరిశ్రమం” బనునట్లు ఒకపండితుడు శ్రీ
విద్యయందు చేసిన పరిశ్రమము సట్టి పరిశ్రమ నొనర్చిన మహానీ
యుండే తెలుసుకొన సమర్థుండు. ఒక కవిత్వరుని కవిత్వమందున్న

మాధుర్య చమత్కారమాలను మఱొక కవిత్యరుండు గ్రహింపనను
రుండుకాని లెక్కింపవారు కారు.

జయం—అయితే ఇంక నాదాని అంకితుల మూలను నియంత్రించాయము?

నూత్ర—నాయత్రిప్రాయ మదిగాదు. పండితుల పాండిత్య విశేషము ను
గవిత్యరుని కావ్యచమత్కారములను జూచి లెక్కింపవారు యానందం
వలసిన వారలేగాని పండితకవులు. నీ విశ్రమిమాత్రతయము గనుగొన
వారు.

జయం—ఇప్పుడు మీదయలన గ్రహించితేను. వ్యవస్థాపనయందు నిను
మనో కావ్యావిద్యార్యుని వాగవిశ్రమమును గ్రహింపవలదురని
స్పష్టమైనది.

నూత్ర—అదయేగాక మిత్రమా ! ఇందులో మఱియొక విశేషమున్నది.
ప్రపంచమున గోచరము లగుచున్న విద్యాదుఃఖాంభి, మంచి విద్యా
పాండిత్యము లెదుటివారికి కలవని గ్రహించియు మత్సరముతో
వారి పాండిత్యాదుల బైకి నెందుచుచున్న వారిమనసులకు వారి
కవిత్యములు గోచరింపకమానవు.

జయం—అయ్యో వా శౌర్య గాని అత్యుత్తమకవీంద్రుడు. నాది
ముహూర్తక కృత్యమై యున్నది. మహాపాప నేడుచున్నాను.

నూత్ర—శ్రీ కాలశౌరి లెక్కగారి యోదార్థము వారి ప్రయత్నముల
లెక్కింపక మన యాధారితోకు లోకమునకు నాటకముల నొసగి
నందున మనమందఱుమీ వారిక కృతజ్ఞులమై యుండుట ధర్మమై
యున్నది.

జయం—అవునవును. ఇదివఱకు మనకు నాటకము లెక్కగివి ? అన్యుల
నాటకముల నపేక్షింపవలసియుండెను. యిప్పుడా కొరత దీరినది.
అయ్యో కాలహరణమైనది. అచ్చట ప్రథమ రంగము దీరినట్లు
మనకు నాటకమును మనము రక్షి గట్టింపగలమా ?

సూత్ర—సంవేదహమా ! ఇది మాతానాటకమగుటచే బాత్రలన్నియు భయభక్తులతో నటించి రసప్రసాదముగావించును.

జయం—అయ్యో మనసభవా ! మరణమున కోర్వజాలక త్వరపడుచున్నట్లు గనుపడుచున్నది. ద్వంద్వగా నమయోచిత కృత్యములకు నన్ను నియోగించుము.

సూత్ర—మంచిది నానాటకమున కేకభూషణ కలంగకుండుటకై స్పిరితు సాంక్రులై న సర్వేశ్వరుని వేద కొనుట ప్రథమకర్తవ్యము.

జయం—అలాగే. (మోకాల్పించి)

సర్వేశ్వర

1. స్పిరితు సాంక్రు నా - వేంచేసిరింకి

మరువకా మాయాదా - కిరణ నిరంజనం॥

స్పిరి॥

2. బాలర మైనమా - భావము లోను

మేలుగా తరుమో - మేలి హృదయశ్చనా

॥స్పిరి॥

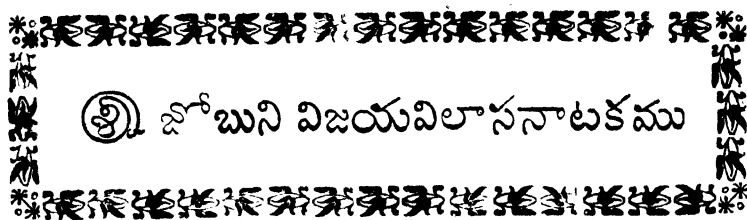
3. బాలశౌరీకవి - ప్రస్తుత జగన్

యేలుమాకంపెని - నెల్లవిధంబు

॥స్పిరి॥

(అంతరు విశ్రాంతి)

శ్రీ జోబుని విజయవిలాసనాటకము

ప్రథమాంకము

—అంకితము—

రచయిత - దేశసభ.

సర్వేశ్వరుడు సన్మనముగీర్చు ప్రవేశము.

సర్వేశ్వరుడు॥ సన్మనములారా! మీరు భూలోకమంతయు సంచారము జేయుచున్నారా? మానవులలో పుణ్యమునం దాధిక్యమేదో నెఱవేరించుడు.

మిత్రయోగ—సర్వేశ్వరా! హూసుమండలాధిపతియైన జోబుల మించిన వారలీ ముల్లోకములగాఁగలవని గన్పించెను.

సర్వేశ్వ—గాబ్రియేలా! మనుజులకుండవలసిన ముఖ్యధర్మము లెవ్వయో నవి స్తరముగా నెరించుము.

గాబ్రి—వ్యాయమతి శీవముగా నుండవలెను. దానమమితముగా నేయవలెను. ప్రాణముతోవనున్నను సత్యమును గాపాడుకొనవలెను. పరస్పర మత్యవసరముగా నాచరింపవలెను.

చ॥ వ్రతములబెక్కు స్సోనను వాంఛితమొప్పుగ బుణ్యయాత్రలన్ ।

సతతిమునాచరించినను శక్తిముగాని తపంబుజేసినన్ ।

హితముగ వేదవాక్యముల నెల్లడవ్యాపక మందజేసినన్ ।

క్షీతిసయ దానధర్మముల జేయనిమానవ జన్మవ్యర్థమా॥

మిత్ర—శా॥ ధర్మంబేయిల సత్యమార్గము నగు ధర్మస్థిరుండెప్పుడు ।

కర్మంబుల్విసుమంతుడైన మదిలో గాంక్షింపడేకాలము ।

ధర్మంబేజయించు వేదశ్రుతులు తధ్వంబు ఘోషింపనే

ధర్మంబే ననుజేరుచుట్టరిక మా ధర్మంబె సంగోరెడన్॥

కావున నెట్టి కష్టకాలముందైనను దైవభక్తియు దపారనిశ్చలత్వ మేర్పఱచుకొని న్యాయమునం దనుకూలుడై - సత్యసంధుడై పర స్నేహపేక్షాపరుడై వర్తించువాడే ధన్యుడు.

(పితాచిప్రవేశించుట)

సర్వేశ్వరుడు—పైతానుడా! ఈ సన్మనము లిరువురు వక్కాణించిన సంగతులన్నియు సత్యములగునా?

పైతా—దేవా! ఈధర్మములందనృతమున్నదని శెప్పజాలను కాని యవి ననుష్ఠించువారెవరు?

మిథి—(కోపముతో) ఓరిపైతానుడా! స్వభావికంబైన నీకుఱచదృష్టి మానకపోతివిగానా? భూమండలమున్నదిక్కుల సంచారముజేసితి నా? హాసుమండలాధిపతియైన జోబునిదిలకించితివా?

పైతా—(తలనూపుచు) ఆహామావితిని.

గీ॥ సకలసౌభాగ్య తతులన్నిస్వామియొసగఁ

నెవరుపూజింపకుందురు? నెంచిమాడఁ

సురుచిరంబైన యన్నంబు శునకమనకు

నిశినజెప్పల గొఱుకునె పుడయియుండు

(అందరు నవ్వుట)

సర్వే—ఆహా నీయపమానము వర్ణనాతీతము. నీసుగుణమున కనుకూల ముగానున్నది. ప్రద్రసోపేతంబైన యన్నంబును శ్వాసమున కిచ్చినను దానినై సర్దికగుణము మానదు.

మిథి—పైతానా! నీమొగము చూడరాదు. మానవులపై నీకుగలననూయ ను మఱవనందుల కచ్చెరు వొందుచున్నాను.

సర్వే—చీఛీ వీనిమొగము చూడరాదు. ఈసభారంగమున వీని దలప కుడు.

పైతా—సర్వేశ్వరా! భవదీయకోపము నాపైనే జూపించెదను? తావ కకృపాదృష్టి యావంతనతినిపై తొలగించితిరేని యాజోబుని భక్తి శ్రద్ధలన్నియు జూపించెద.

మిఖ — ఓరిత్రోధానలచక్రవర్తి! వినుచు.

ఉ॥ రాజ్యము పోవుగాక తన రాజ్యమందావణలాడుగాకనం !
పూజ్యము బాముగాక దన పుణ్యమందే మరణోత్తుగాక నే
వ్యాజ్యములేక స్నేహితులు వైరిమునొందిన నొండుగాకనా
పూజ్యని భక్తికృత్యములు నవహించుచు చూడకున్నతి॥

పైతా — యహనుభావులారా! ఈ రాజ్యాంశమంతయు నెందుకు?
అశ్వత్థకాః మతిపిపై నాధికార మునికితిరేక మీరాజ్యము లచ్చో
ములని భవవజరచగిలను.

గాబ్రియేలు — ఓరిదున్నతి ఉభక్తాగ్రేయ నేలరాధింపజూచెదవు? ఇతని
నాటివారి ముష్టిగంబుల వెనుక నున్నవాడు.

పైతా — ఇవి యున్నయు నేనుకాదు. జోబు భక్తికృత్యము లాచరి
పుణ్యముల వ్రతసాగ్రమున మీర జూపగలను.

సర్వే — ఓరినస్వవైరి.

ఉ॥ ఇచ్చితిహిబునంపదల నింపకలెడు ప్రాప్తిప్రతుల
యిచ్చితినుప్రభాతు ను పొడదుఃఖము లాదిపంటల
యిచ్చితి మేవజాతును మోచ్చుగనశ్వము లన్ని భీకరై
నిచ్చజుండు మింకను నెచ్చితింబుల బునంబరిక ॥

నీశోధనవతంసు జయింపజాలక నిచ్చుకాపించెనేని నూయందరి నాక్యం
బు లవ్వగింబుగు.

పైతా — దేవా! ఇక జోబునగా గానెందు అసహి కృతీకాలమున నాలో
కమునకు రప్పించుకొనియెద. నీవిఖయేలుని మొగము నలుచు
జేసెద.

మిఖ — ఛీ పండా! నోరుమూయుచు. ఇచ్చటసియిచ్చవచ్చినట్లు ముచ్చ
టించుట శ్రేయస్కరముగాదు.

గాబ్రియే — సర్వేశ్వరా.

ఆ॥ వె॥ మానవాళికల్ల మర్యాదగలవారు
దానధర్మమందు ధన్యతముడు

నె ననుభవ్యము నున్నదికై నశకుం
జేయును నదిగ నునె శ్రీమదాచార్యులు

మిథు — దేవా! యీవిధమునకుండును నీవలయును భవేయభవములైన నజోబున
కట్ట భయముతోగలవే నీవే నీవలయును నాకు నున్నదిగింపకున్నది.

స్వప్న — నమస్కరించుకొని రా!

గీ॥ నులుగు బెట్టెను బులుగును నీవలయును
మేలబులుగును నీవలయును నీవలయును
నీవలయును నీవలయును నీవలయును
నీవలయును నీవలయును నీవలయును

మిథు — నీవలయును నీవలయును నీవలయును

గాది — ఓ నీవలయును నీవలయును

గీ॥ ప్రబులు బులుగును నీవలయును
కట్టెను నీవలయును నీవలయును
నీవలయును నీవలయును నీవలయును
ధావేయెను నీవలయును నీవలయును

నీవలయును నీవలయును నీవలయును నీవలయును నీవలయును
విచిత్రమున నీవలయును నీవలయును నీవలయును

మిథు — ఓరియవచాచీ

గీ॥ యోబు యోబు నీవలయును
నీవలయును నీవలయును నీవలయును
నీవలయును నీవలయును నీవలయును
జయమువచ్చినతోననే జయించితి

ఇంతట నైన నీమహాబుద్ధినిమాని నచ్చినతోవనే వెళ్లుట
సమంజసము.

సైతాను॥ సుగంధవృత్తము-కీర్వాణి-నూపకము

బాలుమాటలాడ నేల సైపజాలనింకనీ!

కాలుదువ్వనేల కనులగాంతువేల నింతకున్!

విఖ॥ ఏకకూర మాటలంక ధీరుడైన జోబుపై

సేరమోపజాలవెట్టి - నేర్పులున్ననీవికన్!

సైతాను॥ కారుమాటలేలబాడు ఘనుడుయోబుతిప్పలన్!

కోరిమీకు జూపువాడ - పుడమియడల నప్పకన్!

విఖ॥ పుణ్యవంతుడైనజోబు పోరినిన్ను గెల్పిసిన్!

అన్యమెంచనేల మానసంబుమెచ్చనిచ్చగన్!

సైతాను॥ దూశలమేటి ! నీకీధూర్తతనంబే! జోబునిపక్షపాతివై

వవించిన నీవచనములు విశ్వాస్థమైనవావు. స్వస్థకాలంబున

నానభావంబు జూపించెద ఇకచూడనాచెట్టి

చం॥ జునిధులంకుగాక రవిచల్లదనంబు వహించుగాకనా

కులీరివాతముల్ భవినిక్రంకెడుగాక మిథుల చుక్కలున్

వలపురాల్కుగాక నినుపండు నాశితి జోబుయాభ్యుని

పలరగ గెల్వకున్న యపవాదినిగాదు వివాదమేటిగో॥

సుగంధి వృత్తము.

సర్వే—పోరమాట లాడ నేల బాలునేయి కేలరా!

కూరమైనవాదమింక - కూరయజ్ఞనివ్వితినీ!

సైతా—నేరమేమి వెళ్ళిజోబు నీతిచర్యలన్నియున్!

కోరిమీకు జూపువాడ కోపమేలనావయినీ॥

ఇదిగో వెళ్లుచున్నాను జోబుని పుణ్యకృత్యములన్నియు పరిపూర్తిగా జూపించెద, •

సర్వే—పోరమాట. (సైతాను నిష్క్రమించుట)

సన్మనస్కులు కీర్తన

(1) వందనముల నిందుగొనుము పరమపావన.

శ్రీపరమపావనా - భక్తాభిభూషణా

॥వంద॥

(2) నకలప్రజల జనకనీకు స్వాగతంబులు

మా - స్వాగతంబులు - సల్పెదమునిత్యము

॥వంద॥

(3) మూడులోకములనుగా - పాడిత్రోవవే!

గా - పాడిత్రోవవే - కరుణించిగావవే! ॥వంద॥ (నిష్క్రమణము)

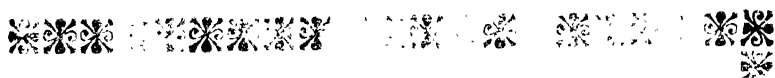
గద్యము—ఇది శ్రీజేసునాథస్వామి వరప్రసాదలబ్ధ కవితావిశ్రే

గంజ యిన్నారెడ్డి పుత్ర బాలశౌరిరెడ్డి నామధేయ ప్రణీతంబైన

శ్రీ జోబుని విజయవిలాసనాటకమున ప్రథమాంకము.

సంపూర్ణము

—❧❧—

జోబుని విజయ విలాస నాటకము

ద్వితీయాంకము

అంతః

(సైతాను నాటకమునకు ప్రవేశించును)

సైతాను — అకటా శిష్టులను నొద్దుబట్టి నామనము చేయి. నానినుపేక్ష జేయక నత్తిగ్రహణము నొనర్చుట లేదు. భద్రవిషయముతో నాకు జనుమా? యశస్యముగా భద్రవిషయమున గొంతెంతగానో వింపవలెను. (నొనానించి) ఆకోరము నుగండ్లియొన బంకలుము. కోర్పు యాభగవంతుని నిరంకుశముగా కడల కేయల నమూర్త్యమైన కీర్తి యాచంద్రతాంబరముగ నొనగలగ నుతి కని. కేమి కంజోషింప గలను. ఆర్జున కి యాంబర నగండ్లియొనము బొగ్గ భగవంతుని మాపించుచు నాపంకమున గల మా పంకము నుత్తమ న గర్వముతో నై నిలచగలడు. అంత సైతానుండునైన నాయుచుట మాంబులు నిర్విగలరా? సమన్వయముగా నావారకోపమున ఘోరియీ బోవిచారమేల?

ఉ॥ చూచెద కోబునూర్పు నమచు నొనగాన నాభ్యుత్థముల
జూచెద నశ్విత్వమున నొనగ నొనగెను న ఘోషమున
జూచెద నశ్విత్వమున నొనగ నొనగెను న ఘోషమున
జూచెద నమ నొనగెని చొప్పడ ముత్తర చిత్రరతున.

కావు. నింక తావనించుట శ్రేయోనాయకము గాదు. ఇప్పుడు జోబుని శిష్టమూలని జూదసమహోత్సవము జరుగును. నేనచ్చట

కీగి యతనిసంతతి సంతను నాశనము చేయుటకు నావకాళము దొరుకును. ఈ వృత్తాంత మంతయు మదీయ సేవకాబృందమున కెఱింగించి యతిశ్రీఘ్రముగా కార్యమున కుపక్రమింపవలెను.

కీర్తన.

మంచి సమాయమిది నాకుమాయన్నలార యిది॥ మంచి॥

పంచిత్రోబుని మించు దూతల పంచనలు చేయించుటకు నిది॥మంచి॥

(1) అంచిత్రునిగ నీవేళ త్రోబునుతు లందరు విందల గొనుచు నుండురా చంచలు లందరి నొక్కచూరునే జంపివచ్చెదను తామ సింపకను॥ మంచి॥

(2) పండుగరోజున పట్టి త్రోబునకు నిండుదుఃఖమున ముంచివేసెదను కొండకుబొలిస వాని హృదయమునుగూల్చి గిరక్కున ద్రిప్పట కంతయు॥ మంచి॥

అంతట సింహాసనాసీనుండగుట.

బెజ్జబాబు—రేరేరేరే (అని ప్రవేశించి) మహాత్మా సమస్కారములు.

పైతాను—సకలకార్యసిద్ధిరస్తు.

బెలియర్—రేరేరేరేరే (అని ప్రవేశించి) మానవవిరోధి సమస్కారములు.

పైతాను—మనోవాంఛాఫలసిద్ధిరస్తు.

అజజర్—రేరేరేరే (అని ప్రవేశించి) మహారాజా సమస్కారములు.

పైతాను—ఈప్రీతార్థసిద్ధిరస్తు.

అందరు—రేరేరేరేరేరే (అని కలకలముతో గూర్చుండుట)

పైతాను—సేవకులారా మదీయ శాసనమున కనురక్తిగా వర్తించుచు

సకలకార్యముల సంతృప్తిగా నెరవేర్చుచున్నారా?

అందరు—రేరేరేరేరే (నిదానించి) జేవా! భవదీయ నాజ్ఞానుసారము

సకలకార్యముల సక్రమముగా నెరవేర్చుచున్నాము.

పైతాను—సేవకులారా నేడుమనకొక దుర్బటమైన కార్యముపై బడును

అందులో జయము లభింపగలదాయని సందియము గలుగుచున్నది.

బెజ్జ—ప్రభువరేణ్య! మానసాధ్యమై దుర్బలమైతి కాన్య పీఠున్నది.
తానక నామమును దలచినంతలోకమున జ్ఞగింబు నల్లల నాడును
గదా? మీధీర్ఘత్వమును నశనాధ్యయేషి న్నది.

అజజల్—మహానుభావా! భవదీ ను నానాకాన్య నామకైంబున శరీర
సౌఖ్యంబును దృఢించి కంఠమునాంబు భక్తియొనై దృఢము శిష్యులు
సంచరింతు నివోధనమునగాని కేహము గుర్తించి మూల నందుగు
నునుగడగ నా మిశుగాని కాదుమీ న్నది.

బెలిహిల్—మహాజన్మేరీ! మునునామకైంబునను మీ నూనమనో
దర్శనమున గన్పించియున్నామి నీవేణుగి యంబుల న్నిగిహించి
నాసారమును నింపి నన్నునామకైంబున వాసునాహి నంజె దరి
బెండుల్లి భవి కలెనును నీవేణుగి నా నాదర్శమే న్నది.

స్థైత్య—విశ్రవ న్నామకైంబునను నీవేణుగి నా నాదర్శమే న్నది.
ములై నానామకైంబునను నీవేణుగి నా నాదర్శమే న్నది.
నించెను. బాద నెరయమమను నీవేణుగి నా నాదర్శమే న్నది.
సంతానమందును సంపదలంకను

స్థైత్య—

సీ॥ కేను పరమాత్ముండు నానామకైంబునను
భక్తియందును నాప్తిభావమునందును
భక్తియందును నాప్తిభావమునందును
శిష్యులను గల నీవేణుగి నా నాదర్శమే న్నది.
సంతానమందును సంపదలంకను
వై భవమందును పరములందును

సీ॥ హునునుండలపతియైన యోబుతోటి
సాటి యెరులెందుగలరని సంతసముగ

బొగడుచుండిరి నేమయ్య నా బువ్వలార!
సూజనహతులూ ప్రావీణ్యము బార!!

ఈ పదలో కానిన బొగడుచుంటే కనహృదయ తోచెను. ఇందుకు కనిన బొగడు భావము కానిన బొగడు మనవిధియే యున్నది. కేవలమ. మన కింకారములైన బొగడులు బొగడులు నేర్పు నహింతుర? ఒకవేళ నేను నీకు అంబుదను నానాశ్రితమున నుండును? పైగా నా శ్రమనకు నము నాముంబేరింబై నా మొగమునకు నుజేసిరి. అడగానెమరియు నాశిరి విసరా? ప్రశ్న వినినది. వినినది మొగమునకు ఇది నా నామము. కేమిసానెది? మొగమునకు నానాశ్రితము కేమిమొగమునానెది? బొగడు? శీతీయగ్రాహకముల మొగమున నేదేర్చబడెద. (అందు మహానానానానా) నేను నానా! (మొగమున మొగము) నేను?

బెట్టిబూబు—(దోహదము) మహానానా! నేనా నానా! పంపించుటకై యనగ పర్యాయము నా నానానానా! అవియన్నియు బూనినదో బొగిన పన్నిరుచుంబుదను. మహానానానా! అందు ఫలముల కర్రలు చూపనట్లును.

గీ॥ నేయవచ్చును నాకచేత హిమము
ద్రాగవచ్చును గడచార గ్రాహనానా
తేరవచ్చును గృహమున శ్వేతాకాశ
మిలను కోలును నెంబున నావియగునా

పైతాన—అజిత్ నీయభ్యసాయము.

అజిత్—మహారాజా! నైవహంబుధానియై నీ కోలుని నెరుగని వారెవరు? అతిని శ్వేతకీర్తి పండువెన్నె? నెంబున ముల్లోకింబు? నల్లుకొని పల్లవింపుచున్నదిగా?

గీ॥ నిజము దానంబు నీతియు నీలిచి నోబు
నలుముకొని యుండెనే నెరిగినంతమటుకు

నతని దాశోనుట దీపంబునంత మింగు
దలచు మిడతకుటోలును ధర్మచరిత॥

బెలియర్ — మానవవైరి! గతించిన కార్యమునకు వగచుట గతజలసేతు
బంధనమువంటిది యెడుకాలము వచ్చినప్పుడు రసాలవృక్షమునకు
గుక్కమూతిపిందెలు పుట్టినట్లు మనకు వినాశకాలము దాపరించినట్లు
దోచుచున్నది. అయినను కానున్నది కాకమానదు దేవనభయండు
మీరు ప్రత్యుత్తర మేమిచ్చితిరి.

సైతాను — చ॥ జలనిధులింకుగాక (యచుపద్యమును చదువుట) అని
సమాధాన మొనంగి పంతిముజేసితిని, మదీయ స్వభావికలు నెట్లు
గోలుపోవుదును ?

బెలియర్ — అకటకటా యెంతకష్టమెంతకష్టము. ఇంత దారుణమైన
పంతంబు నెట్లు నెగ్గింపగలము.

శ॥ జపము దానంబు నిత్యంబుజరుపునట్టి
సశ్యసంధుండు జోబుండు సర్వలోక
యశుడు నాతడు పరమాత్మయశమందు
జనన మొందెను వంచింపశక్యమగునె॥

అజజర్ — మహాత్మా మీరు పరతులజేసినప్పు డతనిశూర్పి యేవైన
వరముల బడసితిరా?

సైతాను — బడయకేమి?

ఉ॥ ఆతనిరాజ్యసంపదల నాతని పుత్రులమిత్రబృందముగ
నాతనిపుత్రకామణుల నాతనిగొట్టెల నుప్రభాతులగ
నాతని దారమానసము నంతయు సన్యసములములేవడిగ
హేతువులేక నాశము యేసునొనర్పగ నాజ్ఞ నొందితిగ॥

అందరు — రేరేరేరేరేరేరేరే. ఓచక్రవర్తి పవిత్రమూర్తి॥

కీర్తన.

- (1) పొగడబాలము మా పుణ్యభూషణా
దిగులుదీరేమాకునింక దేవదూషణా! పొగడ||
- (2) ఎన్నబాలము మా యన్ననిన్న మా
కన్నతండ్రి మిన్ననిన్ను ఘనతలెంతము|| పొగడ||

సైతాను - మహాసంతోషము. శిష్యులారా! మీరందఱు రప్రమత్తులై
జోబుని సర్వవైభవముల నాశనము గావించుటయగాక యతనిసంతా
నమునంతయు సంత మొందింపవలెను. అతనినిదాసోహమనిపించవలెను.

అందరు — చిత్తము.

సైతాను — ఆ|| వె|| జోబుయూభ్యుపై న జోకృమేమియులేదు

బెల్లబూబు — లేకపోతే మనకు లేతయేమి?

అజజర — అతని పుత్రులై పుడె సంత మొందించెద

బెలియర — సంతపైన వశుడునగునుచూడ||

సైతాను — శిష్యులారా ఈ కరణము లవశ్యకరణీయము కాని యింత
మాత్రముచేత నతడు లొంగునని నాయభిప్రాయముగాదు.

బెల్లబూబు — ఇకజూడు మాదెబ్బ. జోబుడెంతస్థిరచిత్తుండైనను ఈపిడుగు
వంటి కరణంబులకు తప్పకలొంగి మనదాసకోటిలో జేరగలడు.

బెలియర — రాజశేఖరా! ఆజోబుడి సంభవములకు లొంగనిచో యతని
భార్యకు నావేశముకలిగించి యతనిని శోధింపజేసెద. ఆదమంతటి
వారు హేవళులోబడలేదా? ఇతడంతకుమిన్నయా? అగ్నినిదాకిన
వెన్న గరుగకుండునా? స్త్రీనిజూచిన పురుషుని హృదయము నీరు
గాకుండునా?

అజజర — “స్త్రీబుద్ధిఃప్రళయాయతక” మనునట్లు స్త్రీలమూలమునగాని
కార్యములేముండును!

గీ॥ “పడతి విభ్రమములకు లోబడినవాని
గొమ్మలాడింతు యొక కొయ్యబొమ్మలట్లు”

యనుకాస్త్రములు వ్యర్థము లగును! అతని శార్యములమున గప్ప
క నతని వంశింపనచ్చును. మీరు సుదేహింప నవసరములేదు.

పైతాను— మంచిది మంచిది. మీ ప్రభావమంతయు నిప్పుడు జూసింప
వలెను. మీశక్తినింతయు నతనికి ధారపోయవలెను.

(అందరు కోలాహలధ్వనులతో వెళ్లుట)

గద్య॥ ఇది శ్రీ జేసునాథస్వామి విగ్రహన గల బృహత్పితామహీశ్వరేంద్రగోత్ర
పవిత్ర గంజి యిన్నారెడ్డిపూత్ర గాంధారిరెడ్డినామధేయ ప్రదేశం
బైన శ్రీ జోబుని విజయవిలాసనాటకమున ద్వితీయాంకము
సంపూర్ణము.

శ్రీ
జోబుని విజయవిలాసనాటకము

తృ తీ యాంక ము.

(జోబునిదర్బారు, మంత్రులు సేవకసముదాయము.)
నంగినాగధులు. కవిభాజవిరాజం, గేయం.

శ్లో రాగము - ఏక తాళము

జయసు సుధీరవరేంద్రమణీ - విష్ణుత్వవ విశ్రమకార్యధీ
జయసు విరోధభయంకరణీ - సవిశాంపినోదశిఖాసుధీ
జయసు సనీతిపరేంద్రాధీ - భవహముదుంబి దివ్యోధీ
జయసుగుదాధరేశవిధీ - మనసారగ్రతోపుము మోక్షసుధీ॥

మంత్రకోశం.

రాజు—మంత్రపర్య మదీయ్యరాష్ట్రంబంతటను విసిల్లు సా
మంతులెల్లరు స్వయమందానకులై వర్తింతురే॥ మం॥

మంత్రి—సత్యపాకనీతియుతులై సరసముగసామంతులు
నిశ్చయము లూగప్రజలను నేలుచుండిరేవరా॥

రాజు—నకలమనుజులు నీతిరతులై సత్యవేదమునంతట
ప్రకటనంబును జేయుచుండిరాజులై దయయంతట

మంత్రి—నశయిం బనుచుంశలేక నె సత్యవేదమునంతట
అంశములు వివరించికటన మాచరింతునుధీవరా॥

రాజు—జనులు తమపతియాజ్ఞ మారక సంచరింతురెనిత్యముగా
పనులుచేయుచు దైవభక్తితో ప్రబలుచుండిరెనవివరా॥

మంత్రీ -- మహారాజులు రు ద్ధి నా నా జ్ఞాన మూనసంబున మెచ్చుచు
వివేచముగ సర్వసంకరుణలు వేడుచుండుచి దేవరా!

రాజు -- మనసాచార్యులు నందుగఁ పశునముదాయంబు దమ యిష్టాను
సారము సద్వికసవుచు మేయుచు స్వేచ్ఛగా విహరించుచు త్రికాలము
లందును క్షీణము నొసగి ప్రజలసంస్కృతి జేయుచున్నవిగాదా?

మంత్రీ -- రాజశేఖరా! మనపశువుల యదృష్టము వర్ధింప నలవిగాదు.
మనకాననమున నెట్టి యాటంకములు లేక స్వేచ్ఛగా సంచరించుచు
ప్రజల కమందానందము గలుగజేయుచున్నవి.

రాజు -- మంత్రీశేఖరా మనరాష్ట్రమునగల ప్రజలు యితరకష్టంబులు
లేక, సుఖసౌఖ్యంబున గడుపుతు దానమం దానక్తులై యున్నారా?

మంత్రీ -- రాజశేఖరా!

సీ॥ ధన్యుంబు నాల్గుచాదంబు నపిషెడి

దాతపీఠుండంగ తిక్కువేమి?

దేశద్రోహులుబట్టి ధీరశ్శ్రీములుదంప

పాలకుడీవుండ భయమదేమి?

అన్యాయులుబట్టి నణగద్రొక్కుచునుండు

నధిపుడవీవుండ నడంబులేమి?

గజదొంగలనుబట్టి కఠినశ్రీము సద్రొక్కు

వతివిసివుండంగ భయమదేమి?

సీ॥ సశ్యపాలనజేయుచు జనులనేలు

దానశీలుడవీవుండ శిగవులేమి?

కలవుసామ్రాజ్యమందున గణనజేయు

యోబురాశేంద్ర సుజనప్రయోజనంద్ర॥

ధర్మస్వరూపులగు దేవరవారు సశ్యపాలన జేయుచుండ ప్రజలకు
నేనారంతగల్గు?

శోబు -- (అలకించి) మంత్రీవర్యా! ఆయాత్త నాదంబెవరిది!

గొల్ల — (పరుగెత్తి) త్రిభంగివృత్తము.

గేయంఘరజరాగం - ఏకతాళము.

మనవిని వినుమిదె కనికరమునమము

మునుకొనియేలేసివారా నయశీలాదాన సుధీర

మనపొలమున పులులరిమెకములునిల

తనియగనీనినయట్టులే గనుపట్టె గొఱియలమెక్కె
కనిమనగొఱియలగతియు వివరము

లనుపనివానినిదెల్పె యిదెవస్తి బ్రోవుమువేగ
మనుపుము పరుషములొలుకకమదిని

తనుప్రంగావగదయ్యా వినుమయ్యా యీకథనయ్యా॥

ఓరాజేంద్రా ! ఈరాపమేమో దోచలేదు. మన య
ర్యామంతయు బుడమి యీనినట్టుల భయంకరమైనపులులు మెక
ములు చెలరేగి నిమిషమాత్రంబున మనగొఱ్ఱమందల మింగివైచిన
వి. ఎట్టకేలకు దప్పించుకుంటిని. ఓదేవుడో! ఇట్టి భయంకర విపత్తుల
నాజీవితమునజూచి యెరగను వినియెరుగను. అబ్బట్టో ఎన్ని వ్యాఘ్ర
ములు! ఎన్ని మెకములు! ఎంతయారాటములు! ఓనాయనో నా
గుండెలు పగిలిపోవుచున్నవి.

గీ॥ రాజరాజేంద్ర యీరాపరట్టులేమొ
దుంపదెంచెనుమందల దుష్టవ్యాఘ్ర
మెకములాదిగ చెలరేగి మెసలకుండ
నార్యసన్మాన జూదవంశాభిధాన॥

జోబు — సేవకా భయపడకుము. ఇచ్చినవారు పుచ్చుకొనునపుడు చింతిం
చుట సమంజసముగాదు.

గీ॥ అడవి చెలరేగి మిమ్ముల నడలజేసి
గొఱియమందల మింగిన క్రూరపులులు
మెకములన్నియు సర్వేషు మేధావిధాన
నుద్యవించెను చింతింప వద్దునుమ్మి॥

జీతగాడు—(వరుగెత్తి గుండెలుబాదుకొనుచు) ఓదోరో! ఓదోరో!
యింకేమున్నది.

సీ॥ పెండారులేలేంచి భీకరంబుచుబెంచి

మనగొండనుజంపి కదలినారు

ఖరసమూహంబును గాంచివిజ్ఞంభించి

గుంపుపై గుంపును గూర్చినారు

అశ్వతండ్లంబుల నందఱులై నెక్కి

హిసమైత్రోవన నేగినారు

వృషభసమూహంబు విరిచి చావగమొత్తి

దుమ్మలైపాఠాని దోసనారు

సీ॥ ఏమిచెప్పెను కటకటనిట్లొత్తి

మైనదొంగలు వనుమతిండు కనులు

జూచియెరుగముయేకా మెచెప్పనైసఁ

నూరి జనవినుత శ్రీజోబుచారు చరిత్ర॥

నాయనా! ఇంకేమున్నది. మనజీతగొండంగరు పెండారులచేఁజిక్కి
మృతులైరి. మాశేముండ నేకాకండనే భవదీదు సన్నిధికేలేంచితిని.
దేవరా! ఆపరిమదగొల్గనొర్పిన ఘోరశ్రోగ్ధంబులదలంప నాగుంపి
యలవియుచున్నవి.

జోబు—నేవకా భయపడకుము. సర్వశక్తిగల సర్వేశ్వరుడు యీ నా
మ్రాజ్యము వారి యసంతతిశక్తిమహిమచే నింతకాలము యభివృద్ధికి
దెచ్చిరి. ఇప్పుడు శ్రీవారి చిత్తమీలాగు బరిణమింప మనమేమిచేయ
గలము.

కమతగాడు—(వరుగెత్తి) ఓదేవునా! ఇంకేమున్నది యింకేమున్నది.
ఉత్తరాదిత్రోవదోవరులు దిసీలున చూపైబడిరి. మేమందర మరిసా
హసముతో పోరితిమిగాని వారిధాటికి వెఱచితిమి. అంతట మనక
మతగొండ నందరిని తమకత్తులచే నఱకి యమనదనమున కనిపిరి.
మన బింటెలమందల నిర్భయముగ దోలుకొనిపోయిరి. నేకొక్కనిని

మాత్రము దైవానుగ్రహమున నా చోరులహింసనుండి దప్పించుకోగలిగితిని. ఓదేవుడో! ఆరూపము లెంతవికరములు. ఎంతవికారములు పగవానికై నా యట్టిరూపసందర్శనములు వద్దనాయనా, పిశాచులకును యూచోరులరూపముఁకు నింతేనియు వ్యత్యాసముగన్పింపదు. నాగుండెలు పగిలెను. ఇక బ్రతుకను నా దాహానుతామల గాపాడును తండ్రి.

నేవకుడు — (పరువెత్తి) ఓనాయనా యింకేమున్నది.

సీ॥ మీపెద్దపుత్రుండు మీకుగల్గిననాటి

పండుగ జరిగెను ప్రాభవముగ

భోజనశాలలో భుజించుచు నేళన

సుడిగాలి చిసబిన జాటుకొనియె

గృహము గడగడవణకి నివాసేన నూరింగ

మీపుత్రుండగు మృతులునై

పరిచారజనులంత మగఁ మొందిరినేడు

వంటగృహంబున నుంట బ్రతుక

గీ॥ గలిగినాడను యీవార్త గడగిమీకు

దెలుపగలిగితి నీచావముఁకు హేతు

వాకటి గన్నడదాయువు యుద్వేయందు

పుడమిపరిపాల జూదయ పుణ్యశీల.

ఇంతకంటె నింకేమి చెప్పుదును రాయనా (యని వణుకును.)

జోబు —

జోబు — క్షణ.

దేవదేవ కోపమేటికి - యీదీనుపైన - దేవదేవ కోపమేటికి ॥ దేవ॥

దేవదేవ కోపమేల - దీనజనునిత్రోవవేల

భావమందునిన్నెగొరి - ప్రణమిల్లితి నీకృపకును - గాత్రాడను

గైకొనుమిక

॥ దేవ॥

2. శరణుగోర మరువనేటికి - యీభక్తనరుని - పరుసిగాదలంపనేటికి

శరణుకింతి లేకుతుల - మరణమొంద జేయనేల

శిరులద్రుంచి హరులనెంచి - దురితహా లొడిగట్టితిరి

తరుణము ననుజూడుము దయ

॥ దేవ॥

హృదైవమా ! ఇంకేమున్నది. నాకుగలిగిన సకలైశ్వర్యముల జేకొనుటయేగాక నానంతానమునంతను నాచుకొంటిరి. తల్లిగర్భము నుంచి యెట్లువచ్చితినిో యాగతి నేటికి ప్రాప్తిచే భవదీయ యాధారంబు నాపై దొలిగినప్పుడు నేనేమిచేయుగలను తండ్రి. ఇందు విషయములో నేనేమియు మొరపడటలేదు, కాని,

సీ॥ సతతము దానంబు సేపి యీజగమందు

పేరునొందితీసిదు కారణము న

నీతిమంతుడనంచు నిజప్రజలు కొనియాడ

ఘనతగాంచెతిసిదు కారణమున

సరివారలెల్ల వేసారక భూషింప

ధీరుండనైతి నికారణమున

భవదీయ భక్తిచే పరగ యాగముజేసి

క్రియొందితి నీమకారణమున

గీ॥ సంతకాలము ప్రేమతో నాదరించి

యివ్వడిరీతి చేయుట కేమికతము

భక్తజనభూష శ్రీనాద వంశబోధ

పరమసర్వేశ మానవపాపనాశి॥

తోడక వృత్తము.

కాఫీరాగము - చతురశ్రగితి.

వినుతులుగోనుమా - వినయుని గనుమా

తినయునిపై నింతటి చలమగునా

కనలితిసిదిగో - కపటముదగునా !

మనవిని విని నా మరణముగనుమా.

అయినను మీచిత్తము నాపై నెఱవేరుగాక. నాడు దిగంబరు

డనై భూలోకమున కేతెంచితిని. తిరిగి యిప్పుడు దిగంబరుడనైతిని.

ఇందులో యాశ్చర్యమేమున్నది తండ్రి.

(అని సప్రమించును)

సైతాను—అహ! ఏమీ జోబుని మనోనిశ్చయము? ఈమహాను
భావుని సహనశక్తి నేమని బాగడగలను? ఆతని సత్యనిరూఢత
నేమని శ్లాఘించగలను? నాచేగలిగిన కష్టములకు నాతడు రవ్వంత
యైన చలించిన వాడు కాడు. నాపంతము నెగ్గుననుట కలలోనివార
(నిదానించి) ఇందుకుదగిన విధాన మూలోచింపవలయును. (నిదానించి)
భేష. దివ్యతరమైన యాలోచన నామనస్సు కష్టగాహనమైనది. తక్షణం
నర్వేశ్యకు సన్నిధానమున కరిగి ప్రణమిల్లి జోబుని శరీరము నకు హాని
దెచ్చిపెట్టెదను. అప్పుడైనను దేవుని దూషింపడా? నాపంతము
నెగ్గింపడా? ఈపర్యాయము నేనే జయింపగలను?

(అని నిష్క్రమించును)

గద్య॥ ఇది శ్రీ జేమనాధస్వామి వరప్రసాద లబ్ధ కవితా విచిత్ర
గంజి యిన్నారెడ్డి ఫ్రత్ర బాలశౌరిరెడ్డి నామధేయ
ప్రణీతంబైన శ్రీజోబుని విజయవిలాసనాటకమున
తృ తీ యాం క ము
సంపూర్ణము.

శ్రీ

జోబుని విజయవిలాస నాటకము

చ తు ర్థాం క ము

— ❧ —

(ప్రాంతము పరలోకము.)

సర్వేశ్వరుడు మిఖయేలు, గాబ్రియేలు, సన్మసన్ములు.

సన్మసన్ముల కీర్తన.

- 1 పరమసర్వేశ్వరా - భక్తహృదయేశ్వరా
దురితము లణచెడు - పరమేశ్ర బ్రావవే॥ పర॥
- 2 పాపులపాణిటి - పరమకృపాలో
దాపక జోబుని - తాపము బాపవె॥ పర॥
- 3 భువనపరిపాలక - పుణ్యచారిత్రకా
సవినయ భక్తు నీ - సమయము గావవే॥ పర॥

మిఖయేలు—యేలీనవారా! పైతానుని కూరకృత్యములు పరలోకించి
తిరా? ఇచ్చట మీయాజ్ఞగైకొని హూనుమండలమున బ్రవేశించి
నీతివిశారదుడైన జోబుని సకలైశ్వర్యముల నాశనము గావించుటయ
గాక నతని సంతానమునంతయు సంహరించెను. జోబుని చింతాసాగ
రమున ముంచివైచెను.

గీ॥ ఆపికాచితాను యాత్మఖంధుండైన
జోబురాష్ట్రమందు జోచ్చి యతని

పుత్రపుత్రికాది పుణ్యులందరి జంపి
సర్వనాశనంబు సలిపె దేవ||
అయినను జోబుని మనస్సు చలించినదికాదు.

గాబ్రియేలు—యేలినవారా!

గీ|| అట్టివాని మీరు నాదరింపకపోగ
ఆపిశాచి కివ్వసగునె చూడ
కల్పభూరుహంబు గడగి బొగ్గులొనగను
సామ్యమయ్యెనయ్య జగతియందు.

అయ్యయో! పరమభక్తుడైన జోబుండు దుష్టమతియైన సైతా
నునివాసగతుడై పడరానిపాట్లు పడుచున్నవాడు, తావక మహిమా
ప్రభావమును పొగడుచున్నవాడు.

సర్వేశ్వరుడు—

ఆ|| వె|| దూతలారా జోబుదొరను పోలినవారు
గలడె పుడమియందు గణనజేయ
నతడు స్వర్గపురము నందుటయేగాక
శ్వేతకీర్తిగాంచు తీతినిమొందు.

సైతాను—ప్రవేశించుట.

సర్వేశ్వరుడు—సైతానుడా! నీవెప్పుడే తేంచితివి?

సైతాను—దేవరవారా! భవదీయ సందర్శన కుతూహలంబున పరుగు
పరుగున వచ్చుచున్నాను.

సర్వే—సైతానుడా! భూలోకమంతయు సంచారముజేసితివా? అందలి
విశేషములెవ్వి?

సైతాను—దేవరవారా! ప్రపంచమన్నిదిశల సంచారము జేసితిని. నా
కేమియు విశేషములు కన్పింపలేదు.

సర్వేశ్వరుడు —

ఉ॥ చూచితివా? సుధీరుడగు జోబుని న్యాయవిమర్శనంబులఁ
జూచితివా? మనోదృఢము సాంపుద్రాంకెను యాత్మశుద్ధియుఁ
జూచితివా? వివేకమును చోద్యతదీరిన దానధర్మముల్
జూచితివా? సంఘపుల శూరతమారని భక్తిశ్రద్ధలఁ.

పైతాను — దేవరవారా! మీరవధరించిన విషయము లన్నియు బరీక్షిం
చితిని. నాశక్తిసంశయము నతనికి ధారవోసి శోధించితిని గాని యింత
వరకు లోబడియుండ లేదు. అతనియొద్ద . యింకొకవిశేషమున్నందున
నిర్వహింపగలిగెను. లేనిచో యింతవర కే నాసోహమనిపించియుం
దురు. అందువిషయమై తమతో మనవిజేసుకొనుటకై మీయాస్థాన
మున కరుదెంచితిని.

సర్వే — పైతానుడా సంతయమేటికి? యతనియొద్దనున్న విశేషములెవ్వి
యో నెరింగించుము.

పైతానుడు —

గీ॥ ఆయురారోగ్య సంపదయందు యశని
నేమికొరతయు లేదు నీనామజపము
చేయుచున్నాడు కాన నాచెనటి దేహ
మివ్వగోరితి సీప్రార్దు నెంచిమాడ.

ఇంతమాత్రము తమరి కృపారసము నాపై నుంచితిలేని యాజో
బుని భక్తిశ్రద్ధలన్నియు మీకు నేడేజూపింపగలను. ఇంతకంటె వేరే
మియు మిమ్ము మనవిజేయ సాహసింపను.

మిఖయేలు — తన్వివృత్తము - హిందూస్థానికాఫి - ఆదితాళము.
చాలునుపోరా పలుకులు జడుడా - సాధుడు జోబుడు సరసుడు
జూడఁ॥ చా॥

సోలెను నీచే ఖలుడ యతడుబల్లెనుకెనుదేహము: దిగులును
జెందె॥ చా॥

(5)

చతుర్థాంశము.

జేల విచారా కడువశిచవరా-ప్రేమభావ విచారా-
బాలున నీకీతులు పనులు తా-పోకు నిచ్చుల కుడుకునదలకా

ఓరి దుర్మార్గుడా! ఇంకను నీకసిదీరలేదుగా? ఇదివరకే పరమభక్తు
నిభంగము చేసితివి. పైగా యాతని దేహమునకు హనిరప్పించ గోరు
చున్నావా? ఛీఛీ నోరుమూయుము. నీకుసిగ్గలలేదుగా చండాలుడా?

గాబి—సర్వేశ్వరా!

మ॥ అపరాధంబొనరించెనా? పరులకు యాపాపహత్ముండు యీ
యపవాదిక జొరనిచ్చెనా? సకలసంపాద్యంబు బోగొట్టిన
యపకారంబుల జేసెనా? మిగుల నాయాసంబు జేకూసిన
ఉపకారంబుల జేయసాగె ప్రజల యోదార్పి నేకాలముకొ.

కావున దేవరవారు యాజ్ఞాబునియందు కనికరించి సైతానుని
ప్రార్థనమంగీకరింపక యాదరింపవలెనని ప్రార్థించుచున్నాను.

విఖయేలు—

శ్రీ ర్త స.

1 అకటా! సర్వేశ్వరా! యాజ్ఞాబువరునికొ
సకటాక్షమున బ్రాచు సమయా మేతెంచె॥ లకట॥

'2 సంతానమంతయు సమసిపోయెను
వింతైన మీసేవవిడిపింపడయ్యె॥ అకట॥

3 సకలైశ్వర్యములెల్ల - చనిదూరమైనకొ
ప్రకటించుమీకీర్తి బ్రస్తుతింపుచును॥ అకట॥

దేవరవారా ! ఈ సైతానుని మూలమున పరమభక్త శిరోముణి
యైన జ్ఞాబునికేతయాపద సంభవించెనో యోచింపుము. ఈ పరి
యా వండ యీ దుర్మార్గుడింకను, కసిపోక యతని కాయంబున
గాయంబులు గావింపనెంచి మీయాజ్ఞను ప్రార్థించుచున్నాడు. ఇంక
నైన యాపుణ్యపుకుషునిపై భవదీయ కృపారసమునుజమ్మి రక్షించు
టకై మనవిజేయుచున్నాను.

గీ॥ ఒంటగాడను నేను యీ పెంటదిబ్బ
మందిరంబుగ నెంచి యానంద మొంది
నాడ దేవుని మహిమగొనియాడ
పారవరులార జూదయవంశులార॥

దై నచి త్రమీలాగు బరిణమించినది నేనేమి నేయగలను? ఈ ప్రణ
బాధ నెట్లు సహించగలను? ఎవరి మూలమున యీ దుష్టవ్యాధి
సంభవించినదో వారివల్ల సాధ్యము కావలసినదే కాని తదితరభివగ్గం
డలి కలవిగాదు.

అకటా యీ ప్రణములు కుదురు సదుపాయమున్నూ దురద
నణుగు వివేచనయు నాకంత జూపట్టినదిగాదు. యీ పెంకలు అరిగి
పోవుచున్నవిగాని చీముకారుట మూగినదిగాదు. శునకములు నాపా
లిట ధైర్యములై నాచీమును నాకిశుద్ధిచేయుచున్నవి.

సీ॥ ఉరుతరంభైన యీ హూసుమండలమేలి
భూపతియన పేరు నొందెనెవరు
తనయశశ్చంద్రికల్ దవీరిదిక్కులయందు
ధర్మవ్రతంబున దనరెనెవరు ?
అణుమాత్రమైన బొంకనుమాట నెరుగక
సత్యంబునిలీపిన సరనుడెవరు ?
పరమాత్మననుదినము బ్రస్తుతింపుచుజాల
బ్రజలకు మాత్రుకై ప్రబలెనెవరు ?

గీ॥ ఎల్లజనులను సమదృష్టి నేలెనెవరు ?
ప్రజలస్తోత్రంబులందిన ప్రభువునెవరు ?
యట్టి జోబునికీ వ్యాధి సంపెనకట
విబుధపరులార ! జూదయవీరులార॥

అయ్యయ్యో ! నాస్థితినిదలంచిన నాగుండియ లవియుచున్నవి.
నాకడుపు మండిపోవుచున్నది. ఈ వ్యాధిని బరిహరించుకొనుమార్గ

సర్వేశ్వరుడు —

ఉ॥ చూచితివా! సుధీరుడగు జోబుని న్యాయవిమర్శనంబుల
జూచితివా? మనోద్వేగము సొంపుదొంగెను యాత్మశుద్ధియు
జూచితివా? వివేకమును చోద్యతదీరిన దానధర్మముల్
జూచితివా? సుంధువుల శూరతమారని భక్తిశ్రద్ధల.

పైతాను — దేవరచారా! మీరవధరించిన విషయము లన్నియు బరీక్షిం
చితిని. నాశక్తిసంపత్తము నతనికి ధారవోసి శోధించితిని గాని యింత
వరకు లోబడియుండలేదు. అతనియొద్ద యింకొకవిశేషమున్నందున
నిర్వహింపగలిగెను. లేనిచో యింతవర కే దాసోహమనిపించియుం
దురు. అందువిషయమై తమతో మనవిజేసుకొనుటకై మీయాస్థాన
మున కరుదెంచితిని.

సర్వే — పైతానుడా సంజయమేటికి? యశనియొద్దనున్న విశేషములెవ్వ
యో నెరింగించుము.

పైతానుడు —

గీ॥ ఆయురారోగ్య సంపదయందు యతని
నేమికొరతయు లేదు నీనామజపము
చేయుచున్నాడు కాన నాచెనటి దేహ
మివ్వగోరితి నీప్రార్థన నెంచిచూడ.

ఇంతమాత్రము తమరి శృపారసము నాపై నుంచితిలేని యాజో
బుని భక్తిశ్రద్ధలన్నియు మీకు నేడేజూపింపగలను. ఇంతకంటె వేరే
మియు మిమ్ము మనవిజేయ సాహసింపను.

మఖయేలు — తన్నివృత్తము - హిందూస్థానికాఫి - ఆదితాళము.

చాలునుపోరా పలుకులు జడుడా - సాధుడు జోబుడు సరనుడు

జూడె॥ చా॥

సోలెను నీచే ఖలుడ యతడుబల్ - సుక్మెను దేహము దిగులును

జెందె॥ చా॥

జేల విచారా కడువడిచనరా-ప్రేమనుజూపర నుజనునిగావ్ || చా||
బాలున నీకీతులువ పనులు వా-పోకు నిచ్చట కులుకునడంగు || చా||

ఓరి దుర్మార్గుడా! ఇంకను నీకసిదీరలేదుగా? ఇదివరకే పరమభక్తు
నిభంగము చేసితివి. పైగా యాతని దేహమునకు హానిరప్పింప గోరు
చున్నావా? ఛీఛీ నోరుమూయుము. నీకుసిద్ధిలేదుగా చండాలుడా!

గాబి—సర్వేశ్వరా!

ము|| అపరాధంబొనరించెనా? పరులకు యాపాపనాత్మ్యండు యీ
యపవాది జొరనిచ్చెనా? సకలసంపాద్యంబు బోగొట్టిన్
యపకారంబుల జేసెనా? మిగుల నాయాసంబు జేకూషిన్
ఉపకారంబుల జేయసాగె ప్రజల యోదార్పి నేకాలమిన్.

కావున దేవరవారు యాజ్ఞాబునియందు కనికరించి పైతానుని
ప్రార్థనమంగీకరింపక యాదరింపవలెనని ప్రార్థించుచున్నాను.

మిత్రయేలు— కీర్తన.

- 1 అకటా! సర్వేశ్వరా! యాజ్ఞాబువరునిన్
సకటాక్షమున బ్రోచు సమయా మేతెంచె|| అకట||
- 2 సంతానమంతయు సమసిపోయినను
వింతైన మీసేవవిడిపింపడయ్యె|| అకట||
- 3 సకలైశ్వర్యములెల్ల - చనిదూరమైనన్
ప్రకటించెమీకీర్తి బ్రస్తుతింపుచున్|| అకట||

దేవరవారా ! ఈ పైతానుని మూలమున పరమభక్త శిరోమణి
యైన జ్ఞాబునికెంతయాపద సంభవించెనో యోచింపుము. ఈ పండి
యీ వండ యీ దుర్మార్గుడింకను, కసిపోక యతని కాయంబు
గాయంబులు గావింపనెంచి మీయాజ్ఞను బ్రార్థించుచున్నాడు. ఇంక
నైన యావుణ్యపురుషునిపై భవదీయ కృపారసమునుజమ్మి రక్షించు
టకై మనవిజేయుచున్నాను.

సర్వేశ్వరుడు— సన్మనస్కులారా ! యీతని యీస్థితమును దీర్చుటకై నామనసానందము నొందుచున్నదియది. జోబుని శరీరమునకు హాని సంభవింపనేగాని ప్రాణంబున కణమూత్రము నాపదగలుగ నేరదు. కావున యతనిదేహంబుపై నాజ్ఞ నిచ్చుటయే ఉత్తమపద్ధతి. సైతానా నాభక్తుండైన జోబునిదేహంబుపై నీకధికారమిచ్చితిని. అతని నీయిష్టప్రకారము హింసింపుము. అతనిప్రాణంబుపై నీకావంతయు సధికారము నిచ్చియుండలేదు. జాగ్రత్.

సైతాను—దేవరవారా ! నేడు పరమానందము నొందితిని. సన్మనస్కులారా ! ఇకజూడుము నాదెబ్బ. కేరేరేరేరేరే (అనివెళ్లుట)

సన్మనస్కులు.

జయము సర్వేశ్వరా - జగమునకాధార
జయము సత్యభా - పనయనుభూష
జయము దుర్జనశిక్ష - జయముసజ్జనరక్ష
జయము సత్యపాల - జయవిశాల॥

(పెంటిదిబ్బిమీద బొబ్బలవ్యాధితో జోబునిప్రవేశము)

రెండవరంగము

సీ॥ ఆపాదమస్తక మంతటచెలకేగి

వర్ణింపజాలని ప్రణములయ్యె
అర్థాంగివసురోసి యాదరించుటమానె
మంత్రులు రోసియు మానులైరి
ఉపచారములజేయు నువిదలురోసిరి
పరిచారకులురోసి పరుగులిడిరి
బంధువులిమిసిరి ప్రజలంతరోసిరి
యాదరించెడివారు యదరిజనిరి

గీ॥ ఒంటగాడను నేను యీ పెంటదిబ్బ
మందిరంబుగ నెంచి యానంద మొంది
నాడ దేవుని మహిమగొనియాడ
పారవరులార జూదయవంశులార॥

దై నచి త్రమీలాగు బరిణమించినది నేనేమి నేయగలను? ఈ ప్రణ
బాధ నెట్లునహించగలను? ఎవరిమూలమున యీ దుష్టవ్యాధి
సంభవించినదో వారివల్ల సాధ్యము కావలసినదేకాని తదితరభివగ్గం
డలి కలవిగాదు.

అకటా యీ ప్రణములు కుదురు సదుపాయమున్నూ దురద
నణుగు వివేచనయు నాకంఠ జూపట్టినదిగాదు. యీ పెంకలు అరిగి
పోవుచున్నవిగాని చీముకారుట మానినదిగాదు. శునకములు నాపా
లిట ధైర్యములై నాచీమును నాకిశుద్ధిచేయుచున్నవి.

సీ॥ ఉరుతరంబైన యీ హూసుమండలమేలి
భూవతియన పేరు నొందెనెవరు
తనయశశ్చంద్రికల్ దవిలిదిక్కులయందు
ధర్మవ్రతంబున దనరెనెవరు?
అణుచూత్రమైన బొంకనుమాటనరుగక
సత్యంబునిలిపిన సరనుడెవరు?
పరమాత్మననుదినము బ్రస్తుతింపుచుజాల
బ్రజలకు మాత్రుకై ప్రబలెనెవరు?

గీ॥ ఎల్లజనులను సమదృష్టి నేలెనెవరు?
ప్రజలస్తోత్రంబులందిన ప్రభువునెవరు?
యట్టి జోబునికీవ్యాధి సంపెనకట
విబుధవరులార! జూదయవీరులార॥

అయ్యయ్యో! నాస్థినిదలంచిన నాగుండియ లవియుచున్నవి.
నాకడుపు మండిపోవుచున్నది. ఈ వ్యాధిని బరిహరించుకొనుమార్గ

ముగన్వింపలేదు. నన్ను సృజించి యష్టేశ్వర్యములొనగి యుత్తరించు
కొనిన యాసర్వేశ్వరుని కలవిగావలసినదేగాని తదితరుల శక్యంబు
గాదు. నాకు వారియందు పరిపూర్ణ విశ్వాసమున్నది. వారినే
ప్రార్థించెద. యేలినవారా!

శా॥ పాపాత్ముండను దుష్టబుద్ధుడను నాపాపబులెక్కింపక
కాపాడకదగనా ? దురాగతుడనా ? కారుణ్యదూరుండనా?
నీపాదంబులనమ్మి భక్తియుతముగ నీసేవసేజేయగా
నీప్రజ్ఞాదులు నావయి బనుపగా నేనెట్లు భాషించెదన్॥

సర్వేశ్వరా ! నీకృపారసమేనుయ్యె ? నీభక్తుడనైన నన్నేల
యాదరింపవు ? ఇంతకాల ముపేక్షజేయుటచే నాదేహము కుళ్ళికంపు
విజృంభించె, దురద యఘోరక్షు నన్ను హింసించుచున్నది. ఇంకెటు
నైన రక్షింపగూడదా ? నీల్లి యెందరో రక్షించితివిగదా?

సీ॥ యజ్ఞసాలలోపల మొరబెట్టరక్షింప
జోజేపునీకేమి సామ్మలిచ్చె ?
చేపగర్భములోన జేరిన జోనాను
రక్షింపనీకేమి రాజ్యమిచ్చె ?
అగ్నిగుండములోన నాదరింపగ మెచ్చి
దాస్యేలునీకేమి ధర్మమిచ్చె
కూరులచేజిక్కి గొనియాడట్రావంగ
అలసుజానమ్మ యేయరణమిచ్చె

గీ. కనులుపోవగ తోబుట్టనికారించి
మనిసినందుకు నీకేమి మాన్యమిచ్చె ?
అట్టినుగులుండ నేగాన నరసిజూడ
నకల భవనైకస్తుతిసాత్ర చారునేత్ర॥

ఓ దైవమా ! నిన్నునమ్మి నీయందు విశ్వాసమునిల్పి నిన్ను
ప్రార్థించిన ప్రతిభక్తుని రక్షించితివిగదా ? నామనవి మించెవికేల

నక్కదు ? నామొరలేల నాలింపవు ? పరిహరింపగూడని పాదీత్యము నేనేమి యొనర్చితిని? ఒకవేళ నేనెరుగక జేసియున్న మన్నింపగూడదా ? నన్ను రక్షింపరాదా ? తండ్రి యీ వ్రణబాధలెట్లు సహింపగలను ?

కీర్తన.

ఎచటదాగి యున్నావో - యిజ్రయేలుజై నమా॥ యెచట॥

అచలమెల్ల నీమహిమ - లలుకొనిపల్లవింప॥ నెచట॥

1 అందుయిందనిసందియములు - నందులేక నిండియుండె

సుందరానర్వేశ నిన్నె - డెందమలర నమ్మియుంటె॥ నెచట॥

2 ఎంతవేడుకున్నను కా - సింతయైనా కరుణలేదా

పంతమేలా శివ్యజనుని - పాతనంబు చేయలేక॥ నెచట॥

సర్వేశ్వరా ! సహింపరాని యీవ్రణబాధలచే కుంగియున్న సన్నేల వీక్షింపరు? నామొరలేల నాలింపరు? మీదృష్టి నెటుపాటజేసితిరి? అనుదిన మనంతనేవ కాని కరములతో నూడిగములుగైకొను నన్నీస్థితికి దెచ్చితిరిగదా! ఇంకను తావక హృదయమున దయారసము జనింపలేదా ?

రాణి—(ప్రవేశించి తనలో) అయ్యయ్యా ! ఇది యేమిపాపము. ఈ మూఢుని కెంతటాధించినను కూరుండైన భగవంతుని దూషింపక పోవడమేగాక భూషించుచున్నారా? (సమీపించి) ప్రాణనాయకా! నాప్రార్థన మీకు కర్ణకరోరముగా బరిణమించుచున్నదా? నాహితో పడేశము మీకు విషతుల్యమయ్యెనా?

సీ॥ మనవుత్రిపుత్రుల మరిమింగియున్నట్టి

పరమాత్మస్మరణంబు మరువవేల?

వృషభహతులనెల్ల విరిచిజంపినయట్టి

సర్వేశుపై భక్తి నమపవేల?

ఉష్ట్రపుండలనెల్ల నుర్విపై తోలిన
భగవంతుపై భక్తి బనుపవే!
అశ్వసమూహంబు నడవిజేర్చినయట్టి
దైవవిశ్వాసంబు దరుమవేల!

గీ॥ సకలసంపదలన్నియు సమసిపోయె
నిడుమలన్నియు నినుగూడె నిటులజేసి
నిలచియున్నట్టిదేవుని నీవు మెచ్చి
బాగడచిత్రంబు మానుము పుణ్యశీల॥

ఇంకనైనా బుద్ధిదెచ్చుకొనుము. భగవంతుని నామస్మరణమానుము. నీకు
సంపూర్ణాయురారోగ్యము గలుగగలదు. లేనిచో నీవు బ్రతుకుట
దుర్లభము. అబ్బా! యీకంపుకు నేభరింపజాల.

జోబు—జీవితేశ్వరీ! ఇట్టి దేవదూషణములాడుటకు నీనోరెట్లడుచున్నది.
నీకీ సాహసమెవరిచ్చిరి? పైతాను నీకుఁబోధించెనా? నామాట
వినుము.

సీ॥ తల్లిగర్భమునుంచి తరలివచ్చిన వేళ
దెచ్చితిమా యొక్క తెల్లగవ్వ
శిశువులమెయుండి యెరలాడునప్పుడు
పొందితిమాయిత భూరియశము
బాలప్రాయమునందు బలగమంతటజేరి
కూర్చితిమాబహుళ కోట్లధనము
యావనమందున స్వంతమైనట్టి శక్తిలో
గాంచితిమానుతుల గణనజేయ

గీ॥ నన్నిసౌభాగ్య తతులెల్ల నవనిస్మృప్తి
జేసినిలిపిన పరమాత్మ శేషకరుణ
వలనగలిగెను యిప్పుడు హంఘదీరి
దీసికొనియెడుతప్పేమి? తెరువజూడ॥

ఇందుకై మనము చింతించుట శ్రేయోదాయకముగాదు. తొమ్మిదవవాను గ్రహమున సకలవిభవములు సమకూడెను. ఇప్పుడు వారిచిత్తము వలన దిరిగి తీసుకొనిరి. వారిసొమ్మువారుతీసుకుంటే మనసలుగుడేమి? మనమునచ్చినప్పుడు తెచ్చిన దేదియులేదు. పొయ్యేటప్పుడు తీసుక పొయ్యేదేదియు లేదు. కాని మనక్రియలు మనమెంటవచ్చును.

రాణి—అహ! ఏ మీన్యాయములు? మీపుణ్యములు పంపినట్లున్నదే!

సీ॥ నీతివర్తనచేత నీవు కొనియాడంగ

పరమాత్ముడేపాటి పరములిచ్చె

పరిశుద్ధతనమందు పటిమగాంచుటచేత

భగవంతుడేపాటి పదవులేచ్చె

కనికరమునప్రజల గాపాడగామెచ్చి

దేవాది దేవుడే తేజవిచ్చె

దానధర్మముజేసి ధరాణిపేరొందగా

సర్వేశుడేపాటి సిరులొసంగె

సీ॥ చెప్పదలచిన తనమాట చెప్పలేదని

పాపరహితునినిన్ను గాపాడలేదు

క్రూర సర్వేశునీవిల్లు గొలువవగునె

దానగుణభూష సంపూర్ణ ధర్మభాష॥

ఓజీవితేశ్వరా! మన సకలైశ్వర్యముల సకారణముగ నాచుకొని మత్సరమున మనముద్దుసంతానము సంతమొందించిన యాభగవంతుని భూషింప నీమన సెట్లాపుచున్నది? భూలోకమున నీసాటి పుణ్య పురుషులెవరు? నీవర్తన మంచిదికాదందువా! యిందరిలో నీయక్రమముల ఋజువుచేయుము. అట్లుకానిపక్షమున పరమాత్ముడు నీతిమాలి నీకీయన్యాయములు కలిగించెనుగదా? అందువలన మనయుల్లములు తల్లడించుచున్నవిగదా? అట్టి పరమేశ్వరుని దూషింపక భూషించుట సమంజసముగాదు.

జోబు—ప్రాణనాయకీ! నీవు కేవలము ప్రమాదము నొందుచున్నావు.
నీవచనములు విశ్వాస్థాములుకావు. నాకు కర్ణకఠోరముగానున్నవి.
ఇదిగో వినుము.

సీ॥ న్యాయవర్తనచేత నురింపఁజలను
భగవంతునకు నేమి ఫలముగలదు?

దానధర్మముజేసి ధర్మచరితుడనైతి
భగవంతునకు నేమి ఫలముగలదు?

ప్రజలుమెచ్చగరాజ్య పాలనమొనరింప
భగవంతునకు నేమి ఫలముగలదు?

సదయహృదయుండనుచు జనులంతగొనియాడ
భగవంతునకు నేమి ఫలముగలదు?

గీ॥ తెలిసియుండియుసత్సంగులు తెరువనీవు
తెలియనట్లుల భాషింప దెలివియగునె?
దైవశాపంబు వచ్చును తగదు పొమ్ము
బదులుమాటాడవలదింక పద్మగంధి.

నీవు కేవలము వివేకశూన్యురాలవై నందులకు జింతించుచు
న్నాము. మనమంచిక్రియవలసినర్హేతునికావంతయినను లాభముకలుగ
నేరదు. మనమీప్రపంచమున పుణ్యముల నపారముగ సంపాదించితి
మేని పరలోకమున దగిన సంభావననొంది యానందింప గలము.
అట్లు కాదేని నరకసాగరములోజేరి కలంతకాలము యాతనల నొం
దగలము. ఇంతమాత్రము నీకు దెలియకపోలేదు. కాని యీషణ
త్రయములకు లోబడి యిట్లు భాషించుచున్నావు. కాని వేరుకాదు.
ఇందుమూలమున నీకు శాపము రాగలదు. ఇక మాటలాడకు.
త్వరగా నీగృహంబున కేగుము.

రాణి—ప్రాణేశ్వరా!

సీ॥ నీతిదప్పినవాని నిందింపవలెగాని
న్యాయవంతుని నిన్ను నణచుటెల!

భక్తిహీనునిబట్టి బాధింపవలెగాని
 పుణ్యవంతుని నిన్ను పొడువనే?
 దానిరొధులను దంకింపవలెగాని
 దానిశీలుని నిన్ను దరుముటే?
 కొండెచూడెడివాని గూల్చుటసరిగాని
 సత్యవంతుని నిన్ను జంపుటే?

గీ॥ దుష్టజనులను శిక్షింపదొడవుగాని
 దీరుడగు నిన్ను హింసించి ధీగుడగుట
 పరమకర్మని కదియేటి బడనతనము
 ఆర్ద్రసన్మాన జూడవంశాభిధాన.

జోబు — సతీతు! ఎన్నిసార్లును తెలియజెప్పినను నీవు గ్రహింపజాలక
 ప్రమాదంబు నొందుచున్నావు.

ఆ॥ వె॥ దుర్జనుండనై తె ద్రోహి నై సరకంబు
 జేరి కష్టములను జెందువాడ
 సజ్జనుండనై తె స్వర్గరాజ్యము జేరి
 ఒడయువాడ సుఖము పొలిజూడ.

రాణి—ప్రాణేశ్వరా! ఈలాటి మూఁగుచిత్తమెట్లు సంపాదించితివి. నీకట్లు
 భయంకరవ్యాధిగూర్చిన భగవంతుని దూషింపక నింకను భూషిం
 చెద ననెదవు? నీబుద్ధి చెడెనా? ఏమి?

జోబు—

ఆ॥ వె॥ ఓసి పిచ్చిదాన యొక్కింత గొరగాని
 వాడమే యిట్టి వైరమేల?
 సర్వసృష్టికర్త సర్వేశు చిత్తంబు
 తెలియవశమే నీకు దెరువజూడ.

రాణి—చీ చీ నోరుమూయుము. నీ మొగముచూడరాదు. నీయిష్టప్రకార
 మాపరమాత్ముని భూషించి యీ పెంటదిబ్బల నేలుకొమ్ము. (అని
 చుర్రునవెళ్లుట)

జోబు—

సీ॥ ఏవంకచూచినా యెటువోచగాయెను

ఈవంకదుర్జన నీత్యతత్వము

యీవంకజూచితె యింతిలోపోరాట

మావంకసరివారి కతిశయంబు

యావంకజూచితే యాత్మబంధులభోష

మీవంకమిత్రుల మణుకరివహు

నావంకజూచితె నవమైన ప్రణబాధ

నీవంక కృపలేమి నబ్బవంబు

సీ॥ గలిగియున్నట్టి నాపైన గరుణబూని

యిడుము లేడనాపి నీవుడమి కంఠదనర

వడిగ్రావుము నీప్రొద్దువచ్చి నన్ను

ఆర్జనపోష నుజనయానందభూష.

తండ్రీ! ఎంతకాలము ప్రార్థింతును? ఎన్ని యాబాధలపై కంఠిండు. ఈభయంకర ప్రణవ్యాధి నాకేగూర్చులేదు? ఇదియే, నీ చరిత్రనెల్ల భరింతును? ఈదుర్వాసన కేమందును? ఈ అప్రగణము నాకు గలిగించితివి గాక ఇకనైనా నోర్వగూడదా? క్షేమమెవనియె? గా? ఇంక దుగము లేమిజేరితిని? నీచర్మం కేమందును?

కీర్తన.

1 దేవ సర్వేశ్వరా దీనోపకారా

గావవె నేవేళి కరుణకు పాత్రుడ॥ దేవ

2 యాదురద యాక్రణము లేమందు నానంద

బాధలబాధుము బ్రహ్మతేజసె॥ దేవ

తండ్రీ! నాభార్య యవివేకురాలై నిన్నుకూపించెను. కాని నెను నిన్ను సవాధూపించుచున్నాను. నానతి! సత్యమార్గ మలవేడుట

శ్రీ సర్వేశ్వరాయనమః

శ్రీ జోబుని విజయవిలాసనాటకము

పంచమంకము

సైతాను ప్రవేశము.

సైతాను—అరే! యీజోబుని మనోనిశ్చయమేమనగలను? ఇటువంటి మహానుభావులు మజ్జిగంబులు గాలించినను గన్పించరు. ఇంతకుమించిన భయంకరవ్యాధు లేమున్నవి? అజ్ఞానమరద ఆభయంకరవ్యాధిని యతడు సహించినందుల కత్యాశ్చర్యముగ నున్నది. పరమాత్ముని సమక్షమున కేమొగము బెట్టుకొనిపోగలను? సత్యసంధుడైన జోబుని కెసలేని సంక్షోభ దెచ్చి పెట్టితిని నిరంతర విరోధుడైన మిఖయేలు నెదుట దలవలపు దెచ్చి పెట్టు కొంటిని. ఓ పరమ శాంతిమూర్తి! జోబుచక్రవర్తి! నాకు మూషణము నొసగుము. అకలా? నాకేమి మూషణ? అతడు జన్మించినదాని నెరుగనికష్టంబుల దెచ్చి పెట్టితిని. దుర్మతి నై నాబుద్ధిబలమునుగమ్మి అనమానభక్తుని వంచించినెంచిన దుష్టమతిని సర్వేశ్వరునితో పంతుంబునాడిన వండుని నాప్రయత్నములన్నియు నిష్ఫలమూచిగరగెడు వెన్న చందంబయ్యె. ఏ మొగము బెట్టుకొని భగవంతుని సన్నిధికి పోవలెను? ఏమిప్రత్యుత్తర మివ్వవలెను? (ఇదివివరంభము)

—❦—

ప్రాంతము పరలోకము.

దే వ స భ

(సర్వేశ్వరుడు సన్మనస్కులు సైతాను ప్రవేశించుట)

సర్వేశ్వరుడు—సన్మనస్కులారా! జోబుసిద్ధినిజూచితిరా?

స॥ అపవాదిజోబునియడలేంచి నణవ్యాధి
గల్గించి హింసించి కఠియడయ్యె
పుచ్చిన దేహంబు పురుగులుదప్పవమొంద
దుష్కరతరమైన దురదబుట్టె
కంపువిజృంభించె కడుడస్సెయూహరి
మిచ్చవారలు లేక మిగుకసాగె
పరిచారతతులెల్ల పారిపోవగజూచి
శునకంబు లతనికి సుఖముగూర్చె

సీ॥ సంతయపవాది మదిలోన నడలే కనలి
చింతనొండెను పంతంబు చెడెనటంచు
జోబునక్కర్తినయదశల జూచెయతని
పరమభాగ్యంబు వర్ణింపవలగుపడునె॥

భక్తాగ్రేసరుండైన యాజోబుని మనోనిశ్చయమున కానందించు
చున్నాను. ఆతనిసత్యసంధతే ప్రపంచమం దంతట బ్రకాశించి యా
చంద్రతారార్క స్థాయిగాంచగలడు.

సుఖయేలు—ఆ॥ న॥ దైవభక్తియందు దానధర్మమునందు
మాతృభక్తియందు మహిమలందు
సత్యమందు వేదచార్మితములయందు
సతసుఖోలువారు నవనిగలడె॥

అటుపంటిమహాత్ముని దుశ్చరితుండైన సైతానుండుకావించిన
దుశ్శేష్ఠితమ్ములైన బాధలకోర్వజాలక బరితపించుచున్నాడు. భవ

దీక్షునుహీనముగా భావములు బోగడ పోయెను. ఇట్లు పైతానుజేరిన
టాంబియైతఁడు తన పుష్కలముల బాసక వలన నొకటి గొరుడయిన

గాబ్రియేలు—ఇది యా న్యకాన్యముల నన్నిష్టార్థములకు నాకావలసిన
నానావిధ సర్వశక్యముల లక్ష్యపెట్టిన నుమా తోటివాఁడు. ఇట్లు పుష్కలము
గన మఁవకురా!

అ॥ ౩॥ హేనుజన్మమును పునఃపునః

కడలికడపలే గడపెను

దుష్టబుద్ధిమూర్ఖుడనై పోయెను

శ్రీతనివాని కంటికి నీ

అకాయమునకు తగులిన నీ నానావిధములను నొకటి గొరుడయిన
పుష్కలము బాసక పోయెను

స॥ నిజమువానలు జోబునకు వచ్చును

వియతముగా నున్న సర్వశక్యములను

నిజమునందును బూరణ నీ సర్వశక్యమున

నిజనడకపై కడపెను పూరితి

ఇందునుకామునకు తగులిన నీ నానావిధములను నొకటి గొరుడయిన
పుష్కలము బాసక పోయెను. ఇట్లు పైతానుజేరిన టాంబియైతఁడు
తన పుష్కలముల బాసక వలన నొకటి గొరుడయిన పుష్కలము బాసక
పోయెను. ఇట్లు పైతానుజేరిన టాంబియైతఁడు తన పుష్కలముల
బాసక వలన నొకటి గొరుడయిన పుష్కలము బాసక పోయెను

కృతార్థములు

సర్వ—పైతానుజేరిన టాంబియైతఁడు తన పుష్కలముల బాసక పోయెను
ఇట్లు పైతానుజేరిన టాంబియైతఁడు తన పుష్కలముల బాసక పోయెను

పైతాను—శ్రీసంపదమున సర్వశక్యము

స॥ శ్రీసంపదమున సర్వశక్యము

మంత్రివంశమున నదిమనాన

పురుగులు లుకలుకబుట్టిచివరింప
జూసెదగుటచే నది పిగియె
చెడుకంపువ్యాపింప చేసికోరికదీర
పరిచారకులదూర పఱచినాడు
కులసతివంపించి శుమతీలబోధింప
జేసి యుతోధించి దెలిసినాడు

శ్రీ॥ చేకనైనన్నిపరులను జేసినాను
అతనింపకలన్నిటి నడిమినాను
యరయనాచేసిన్నియు నడవిగాయు
నందనామక పరమయ్య ఒక్కటిగా.

ఇకనాకా జోబుకనడిగానా, నాచేసిగానా అనంతమైన అశని
యందు చలనము గన్పించలేదు, నాకే కేవలంయు నాదేని ధారపోసి
దీని, అనియన్నియు బూజునాటాసికొన్నది చందమయ్య. అతడు
ప్రముఖుడై నిఖిలమునకు వెళ్ళి నామిగియు నడిచి తేనె,
కేక, పులులను.

శ్రీ ౧ యా—అది తానీకొని పనిచేసినాడు, అదికొని పనిచేసినాడు అని
పట్టించుకొన్నది.

శ్రీ ౨ యా—అదికొని పనిచేసినాడు, అదికొని పనిచేసినాడు అని
పట్టించుకొన్నది.

శ్రీ ౩ యా—అదికొని పనిచేసినాడు, అదికొని పనిచేసినాడు అని
పట్టించుకొన్నది.

శ్రీ ౪ యా—అదికొని పనిచేసినాడు, అదికొని పనిచేసినాడు అని
పట్టించుకొన్నది.

సర్వేశ్వరు—మంచితత్వమువెల్పుము. (అందరునిష్క్రమణము)

రెండవరంగము

(జోబుని ప్రవేశం)

జోబు: —

సీ॥ శ్రీసర్వలోకేశ చతుపావనాశన

కరుణాపాపింపుము మరువనయ్య

యీసాదువ్యాధి నా శేలకూర్చితవయ్య

చెడితిజేగొనును నీ శిష్యునయ్య

దేహంబు పైదుండ తీరిక చెలకేగె

నిటుల పేక్షించుట నేలనయ్య

చీముచు పుగులు విడిచితిలాడంగ

జూచుచుగడుట యేమి యోచనయ్య

గీ॥ నిన్ను మది నమ్మి నీ నే నజహచుండు

నన్ను త్రోచెడి భారములున్న నీవు

కరుణాబాసక నుండుట కనిమదేమి?

పరమపావన యజ్ఞాన పటపహరణ!

అక్షణ! కే నొకమంద భాగ్యుడను. అరుదినమనంతి నేవ కానికరముతో నూడిగనులు గైకొని యప్పభోగంబులు సనుభవించజేసిని దైవనూ; తుదః నీచదశకుదెచ్చితివా? మొదట నన్ను స్మరియించుకొనినచో నెంత బాగుండును? జీవదైవమునై యున్న నాపై గరహ బూసకరుండుట కేమికారణము? ఇంకా ఏంకకాలము నన్ను బరిశోధింప సంకల్పించుకొంటివి? లేకపోనే యింక యుపేక్షపరు?

కీర్తన.

నన్ను త్రోవకాలవా? నన్ను తాం గుడొదేవా? నన్ను!

1 కన్నతండ్రినిన్నె నమ్మి యున్న నన్ను జూడకున్నా

అన్ను తలచుత్రోతును? హనిమాన్యు మీ నేళ! నన్ను॥

2 శరణ్ణజూపింపవా! శరణార్థి నేలవా?
దురుదనణపాలేవా? దొరనోపజాలరా! నన్ను!

3 మనసేనీమీద నా మనవిచేకుంటివా?
తనయారక్షింపవా? దయనుప్రార్థించితి! నన్ను!

సర్వేశ్వరుడు సాక్షాత్కరించుట.

సర్వే—భక్తాగ్రేసరా! నీ మనోసిద్ధియమున కానందించుచున్నాము.

సీ॥ నీవైభవములెల్ల నిర్మూలమైనను
స్థిరముగానన్న భూషించినావు
నీపుత్రపుత్రికరే నిర్మూలమైనను
పుడమిలోనాత్మరి బాగడినావు
సీ దేవామంత దుర్వ్యాధివిజృంభింప
దీనవై నన్ను బ్రార్థించినావు
నీభార్యదుర్వృథ నిశ్చయింపకనదా
జ్ఞుగావనుమహిమ వజ్రవినావు

గీ॥ మేలుండదుల నొకరితి మెలగినావు
దుష్టపైతానునీనుండి దోలినావు
ఇలనునీసాటిభక్తుండు గలడచూడ
జోబుగుణవర్య సుగుణార్థ శరద దర్శ॥

జోబు—యేలినవారా! చిత్తగింతురుగాక.

శా॥ పాపాత్ముండను నీచమానవుని యేపాపంబు స్వచ్ఛంబుగా
నాపాదించితోడై వమా! యికను నా యన్యాయమూహింపక
కాపాడంగల నేతవీవెయని నేగాంక్షించి యేప్రొద్దు నీ
దావుకడతి గావుమయ్య ధరలో దండింపకేకాలముగ!

కావున దేవరివారి శరణుజొచ్చితిని. మీచిత్తము నాపై నెఱ
వేటుగాక.

అ. వె. సకలక్రియలుసల్పు శ క్తిమంతుడవనియు
భువనసృష్టిజేయు ప్రోడవనియు
నీతలంపుతెల్పి నిష్కలముకావనియు
దేశసికొంటి నెవును దేవదేవ!

అదియేగాక.

అ। వె॥ తొల్లవింటినేను దృఢమైనమీచరితి
నిపుడుగంటినిన్ను యింపుననర
పుణ్యస్థానశిఖరు భువిని ప్రజ్వరిల్లెనన్
గరుణజూడుమయ్య వనమనరమ.

ఇకనాకు గావలసినదేమున్నది. నాకు నీ సంతానము లందిరి.
పుణ్యలోకంబును కెచ్చుకొనుమా.

పర్యే—భక్తాగేసరా ! పుణ్యలోకమునకు నిన్నుసూర్పు కాలమింకను
సంభవింపలేదు. స్వీకరపడకము. నీకునాము దృఢమైకొనుము.

కం॥ మిచ్చితి నీ సుగుణంబులు
మిచ్చితి నీ దైవభక్తి మేదినిలోననీ
యిచ్చితి నీ సంతానము
స్వచ్ఛంబుగ సకలమైన సంపదలెల్ల॥

సంతోషింపుమా. నీదేహమునకు పరిపూర్ణ మూర్తిర్వాదముతో
పాలించితిని. నీ సంతానము నీకొనెతిని. నీవామ్రాజ్యము పర్యే
పరిపాలనజేయుము.

గీ॥ కువలయంబున వర్షంబుగురియుగాక
పాదీపంటలు పుడమిపై ప్రబలుగాక
పాతివ్రత్యముక్త్రీల కలవకునుగాక
కవులు ప్రజలందు ఘనతిను గాంతుగాక॥

కొలు—హా నిన్ను త్తము (తెరవేయుట రాజభూషణములు ధరించుట)

జయము సర్వేశ్వర జగమున కాధార

జయము సత్యభాషనయవిభూష

జయము దురనశిక్ష జయముసజ్జనరక్ష

జయము సత్యపాల జనవిశాలి

అందరు—మంగళహారతి.

1 జయమంగళమునలే దేవుని జయజయధ్వనులతో గూడుకొని
న్యాయస్థానజేరితిన్న - మయములైన పుణ్యరాసులమరజేయు
తొంకికపాడు॥ జయ॥

2 జూడజనునుబ్రాచివయట్టి శూరునకును సర్వేశ్వరునకును బీడ
నాగులనేకముగా - బాధలుపిరిసరముపడవి బడయజేయు తొంకి
కపాడు॥ జయ॥

గర్జము:—ఇది శ్రీజేనునాథస్వామి వరప్రసాద లబ్ధకవితావిచిత్ర రేచర్ల
నోట్రావితి గంజ ఇన్నారెడ్డిచిత్ర బాలశౌరిరెడ్డి నామధేయ
ప్రసేపించిన శ్రీకొలునివిజయవిలాస నాటకము స్వము

